

Περιοδικό της Ελληνικής Εταιρείας Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς

ΙΑΤΡΙΚΗ ΖΩΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ

HELLENIC JOURNAL OF COMPANION ANIMAL MEDICINE

Ελληνική Εταιρεία Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς
Hellenic Companion Animal Veterinary Society

Volume 11 • Issue 1 • 2022

ISSN 2241 - 1569

Bringing pets and people closer

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ από ΑΟΡΑΤΟΥΣ κινδύνους

■ ΕΥΡΥ ΦΑΣΜΑ ΔΡΑΣΗΣ*:

- ΚΕΣΤΩΔΗ (άωρα και ενήλικα): *Dipylidium caninum*, *Taenia spp.*, *Echinococcus multilocularis*
- ΝΗΜΑΤΩΔΗ (άωρα και ενήλικα): *Ancylostoma tubaeform*, *Toxocara cati*
- Πρόληψη της διροφιλαρίωσης (*Dirofilaria immitis*)

■ ΤΟ MILBEMAX® ΣΑΣ ΚΑΛΥΠΤΕΙ:

- Κατάλληλο για γατάκια από 6 εβδομάδων ή/και άνω των 0.5 kg*
- Μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε γάτες σε ηλικία αναπαραγωγής περιλαμβανομένων των εγκυμονούντων και των θηλαζόντων*
- Με το Milbemax προστατεύεις από ΤΑΙΝΙΕΣ, ΔΙΡΟΦΙΛΑΡΙΩΣΗ, ΑΓΚΥΛΟΣΤΟΜΑΤΑ και ΑΣΚΑΡΙΔΕΣ*

ΤΑΙΝΙΑ

ΔΙΡΟΦΙΛΑΡΙΑ

ΑΓΚΥΛΟΣΤΟΜΑ

ΑΣΚΑΡΙΔΕΣ

*SPC Milbemax

■ ΕΥΡΥ ΦΑΣΜΑ ΔΡΑΣΗΣ*:

- ΚΕΣΤΩΔΗ (ενήλικα): *Dipylidium caninum*, *Taenia spp.*, *Echinococcus spp.*, *Mesocestoides spp.*
- ΝΗΜΑΤΩΔΗ (ενήλικα): *Ancylostoma caninum*, *Toxocara canis*, *Toxascaris leonina*, *Trichuris vulpis*, *Crenosoma vulpis* (μείωση του επιπέδου της μόλυνσης), *Angiostrongylus vasorum* (μείωση του επιπέδου της μόλυνσης από άωρα ενήλικα (L5) και ενήλικα παράσιτα), *Thelazia callipaeda*
- Πρόληψη της διροφιλαρίωσης (*Dirofilaria immitis*)

■ ΤΟ MILBEMAX® ΣΑΣ ΚΑΛΥΠΤΕΙ:

- Κατάλληλο για **κουτάβια** άνω των **2 εβδομάδων** ή/και **άνω των 0.5 kg***
- Διαθέσιμο και σε μορφή λιχουδιάς – Milbemax Chewy
- Μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε **σκύλους σε ηλικία αναπαραγωγής** περιλαμβανομένων των **εγκυμονούντων** και των **θηλαζόντων***
- Με το **Milbemax προστατεύεις και από τα 5, ΤΑΙΝΙΕΣ, ΤΡΙΧΟΥΡΟΙ, ΔΙΡΟΦΙΛΑΡΙΩΣΗ, ΑΓΚΥΛΟΣΤΟΜΑΤΑ και ΑΣΚΑΡΙΔΕΣ***

ΤΑΙΝΙΑ

ΤΡΙΧΟΥΡΟΣ

ΔΙΡΟΦΙΛΑΡΙΑ

ΑΓΚΥΛΟΣΤΟΜΑ

ΑΣΚΑΡΙΔΕΣ

Το Milbemax, το Elanco και το λογότυπο στο διαγώνιο σχήμα είναι εμπορικά σήματα της Elanco ή των θυγατρικών της
© 2022 Elanco ή των θυγατρικών της. PM-GR-22-0043

Υπεύθυνος κυκλοφορίας για την Ελλάδα: **Premier Shukuroglou Hellas S.A.**
Αγαμέμνωνος 5, 15561 Χολαργός, Αθήνα, Τηλ: +30 210 6538061, Fax: +30 210 6537036

*SPC Milbemax

Elanco

ΙΑΤΡΙΚΗ ΖΩΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ

HELLENIC JOURNAL OF COMPANION ANIMAL MEDICINE

Η Ιατρική Ζώων Συντροφιάς (Ι.Ζ.Σ.) είναι η επίσημη επιστημονική έκδοση της Ελληνικής Εταιρείας Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς (ΕΛΕΚΖΣ) με επιστημονική κριτική επιτροπή.

Στόχος

Στόχος του περιοδικού είναι η συνεχής εκπαίδευση και ενημέρωση των κτηνιάτρων ζώων συντροφιάς μέσω της δημοσίευσης μελετών που αφορούν σε όλους τους τομείς της ιατρικής των ζώων συντροφιάς.

The Hellenic Journal of Companion Animal Medicine (HJ-CAM) is the official peer-reviewed publication of the Hellenic Companion Animal Veterinary Society (HCAVS).

Mission

The journal aims to the continuing education of the companion animal practitioners through the publication of articles dealing with all aspects of companion animal medicine.

Editorial Board

Editor-in-Chief

Serafeim Papadimitriou, DVM, DDS, PhD (Surgery and Dentistry)
Professor
Companion Animal Clinic
Faculty of Veterinary Medicine
Aristotle University of Thessaloniki
Thessaloniki, Greece

Co-Editors

Nona G. Gouletsou, DVM, PhD UTH, PhD AUTH (Reproduction and Surgery)
Associate Professor
Department of Animal Reproduction
Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences,
University of Thessaly, Karditsa, Greece

George Valiakos, DVM, MSc, PhD (Microbiology)
Assistant Professor
Laboratory of Microbiology and Parasitology, Faculty of Veterinary Medicine
School of Health Sciences, University of Thessaly, Karditsa, Greece

George Mantziaras, DVM, PhD (Reproduction and Ultrasonography)
ECAR resident, Private practitioner
Athens, Greece

Members

Christos Koutinas, DVM, PhD (Internal Medicine, Cardiology)
Companion Animal Clinic
Faculty of Veterinary Medicine
Aristotle University of Thessaloniki
Thessaloniki, Greece

Nikitas N. Prassinos, DVM, PhD (Surgery, Orthopaedics)
Companion Animal Clinic
Faculty of Veterinary Medicine
Aristotle University of Thessaloniki
Thessaloniki, Greece

Nick Dervisis, DVM, PhD, DACVIM (Oncology)
Medical Oncology
Department of Small Animal Clinical Sciences
Faculty of Health Sciences
Animal Cancer Care & Research Center
VA-MD College of Veterinary Medicine

Georgia Brellou, DVM, PhD (Pathology)
Faculty of Veterinary Medicine,
Aristotle University of Thessaloniki
Thessaloniki, Greece

Elias Papadopoulos MSc, PhD, DipEVPC, DipECRHM (Parasitology)
Faculty of Veterinary Medicine,
Aristotle University of Thessaloniki
Thessaloniki, Greece

Pikka Jokelainen, DVM, PhD (Zoonotic Parasitology)
Infectious Disease Preparedness, Statens Serum Institut,
Copenhagen, Denmark
Faculty of Veterinary Medicine, University of Helsinki, Helsinki,
Finland
Estonian University of Life Sciences, Tartu, Estonia

Paul Overgaauw DVM PhD DipACVM (Parasitology)
Institute for Risk Assessment Sciences (IRAS)
Utrecht University, The Netherlands

Kate Murphy BVSc (Hons) DSAM DipECVIM-CA FRCVS PGCert (HE) (Internal Medicine)
IDEXX Laboratories, Wetherby, UK

Zoran Vrbancic, PhD, DVM, CCRP, DipECVSMR, DipACVSMR (Sports Medicine and Rehabilitation)
University of Zagreb, Zagreb, Croatia

Kostas Papasoulitis DVM, PhD, DipRCPath, DipECVCP, MRCVS (Pathology)
IDEXX Laboratories, Wetherby, UK

Haralabos Ververidis, DVM, PhD (Obstetrics)
Faculty of Veterinary Medicine,
Aristotle University of Thessaloniki
Thessaloniki, Greece

Alexandros O. Konstantinidis DVM, MSc, PhD (Internal Medicine, Gastroenterology)
Faculty of Veterinary Medicine
Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Thaleia Rengina Stathopoulou, DVM, MVetMed, DipECVAA, MRCVS (Anaesthesia and Analgesia)
Royal Veterinary College, University of London,
United Kingdom

Serafeim Chaintoutis, DVM, MSc, PhD, DipECVM (Microbiology and Immunology)
Faculty of Veterinary Medicine
Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Maria I. Kouki DVM, MSc, PhD (Surgery and Dentistry)
Private practitioner
VetDent, Athens, Greece

Katerina K. Adamama-Moraitou, DVM, PhD (Internal Medicine, Respiratory Diseases, Urology and Nephrology)
Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine
Aristotle University of Thessaloniki
Thessaloniki, Greece

Ελληνική Εταιρεία Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς
Hellenic Companion Animal Veterinary Society

Τόμος 11 • Τεύχος 1 • 2022 | Volume 11 • Issue 1 • 2022

ISSN: 2241 - 1569

Διοικητικό Συμβούλιο ΕΛΕΚΖΣ	Administration Board of HCAVS
Πρόεδρος Στέφανος Κλαδάκης Στρατιωτικός Κτηνίατρος	President Stefanos Kladakis Army DVM
Αντιπρόεδρος Σεραφεΐμ Παπαδημητρίου Δρ. Κτηνίατρος, Οδοντίατρος	Vice-President Serafeim Papadimitriou DVM, DDS, PhD
Γενικός Γραμματέας Ερρίκος-Ευστράτιος Τσιπανίτης Δρ. Κτηνίατρος	General Secretary Erricos-Efstratios Tsiapanitis DVM
Ταμίας Γεώργιος Μαντζιάρας Δρ. Κτηνίατρος	Treasurer George Mantziaras DVM, PhD
Μέλος Λυσιμάχος Παπάζογλου Δρ. Κτηνίατρος	Member Lysimachos Papazoglou DVM, PhD
Μέλος Βενιζέλος Λεβεντογιάννης Κτηνίατρος	Member Venizelos Leventogiannis DVM
Μέλος Δημήτρης Ραπτόπουλος Δρ. Κτηνίατρος	Member Dimitrios Raptopoulos DVM, PhD

Εκδότης	Publisher
Ελληνική Εταιρεία Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς (ΕΛΕΚΖΣ) Πύργος Απόλλων Λουίζης Ριανκούρ 64, 115 23 Αθήνα Τηλ.: 210 7759727 Φαξ: 210 7753460	Hellenic Companion Animal Veterinary Society (HCAVS) Apollo Tower 64 Louizis Riankour Street, 115 23 Athens Tel.: +30 210 7759727 Fax: +30 210 7753460

Υπεύθυνος σύμφωνα με τον Νόμο ο Πρόεδρος του Δ.Σ. της ΕΛΕΚΖΣ Στέφανος Κλαδάκης

Ταχυδρομική Διεύθυνση Περιοδικού	Journal Mailing Address
Ιατρική Ζώων Συντροφιάς Πύργος Απόλλων Λουίζης Ριανκούρ 64, 115 23 Αθήνα	Hellenic Journal of Companion Animal Medicine Apollo Tower, 64 Louizis Riankour Street, 115 23 Athens, Greece

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου - Ιστοσελίδα E-mail Address - Web page
iatrikizs@hcavs.gr - https://hjcvm.hcavs.gr/en

Επιμέλεια έκδοσης	Printed by

Εκδόσεις Ροτόντα Καμβουνίων 8 546 21 Θεσσαλονίκη Τηλ: 2310212212	Rotonda Publications 8 Kamvounion Str. 546 21 Thessaloniki, Greece Tel: +302310212212
--	---

Το σύνολο του δημοσιευμένου υλικού στο περιοδικό εκφράζει την άποψη των συγγραφέων και όχι απαραίτητα την άποψη της Συντακτικής Επιτροπής ή του Εκδότη. Η δημοσίευση διαφημιστικού υλικού δεν σημαίνει απαραίτητα ότι η Συντακτική Επιτροπή ή ο Εκδότης είναι σύμφωνοι με το περιεχόμενό του ή το προτείνουν ανεπιφύλακτα.

All published material in the journal reflects the authors' opinions and does not necessarily reflect the opinion of the Editorial Board or the Publisher. Publication of an advertisement does not necessarily imply that the Editorial Board or the Publisher agrees with it or recommends it without reserve.

FRONTLINE HOMEGARD®

ΝΕΟ ΠΡΟΪΟΝ!
ΓΙΑ ΟΙΚΙΑΚΗ ΧΡΗΣΗ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟ ΚΑΙ ΑΚΑΡΕΟΚΤΟΝΟ ΣΠΡΕΪ
ΣΤΟΧΕΥΜΕΝΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΕ ΕΠΙΠΛΑ & ΟΙΚΙΑΚΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΨΥΛΛΟΥΣ, ΠΡΟΝΥΜΦΕΣ ΨΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΤΣΙΜΠΟΥΡΙΑ

BRAVECTO[®]
PLUS

12

**ΓΡΗΓΟΡΗ
ΜΑΚΡΑΣ
ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ**

GR-BRV-211200001

ψύλλοι

κρότνες

ωτοδεκτική
ψώρα

διροφιλαρίωση

εντερικά
νηματώδη

αγκυλοστόματα

* 8 εβδομάδες για *Rhipicephalus sanguineus*

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τα προϊόντα συμβουλευτείτε τις ΠΧΠ.

Για οποιαδήποτε πληροφορία σχετικά με το παρόν φαρμακευτικό προϊόν, παρακαλείσθε να απευθύνεστε στην:

Intervet Hellas AE

Αγ. Δημητρίου 63, Τ.Κ. 174 56 Άλιμος,

Τηλ.: 210 9897430, Fax: 210 6832523, 210 9887925, E-mail: contactahgr@merck.com

BRAVECTO®

**ΔΩΔΕΚΑ
ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ***
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Με μια μόνο
εύκολη χορήγηση
σκοτώνει τα παράσιτα
ξεκινώντας μέσα σε
2 ώρες και συνεχίζει
για 12 εβδομάδες.

ψύλλοι

κρότνες

δεμοδήκωση

σαρκοπτική
ψώρα

MSD

Animal Health

The Science of Healthier Animals®

Μέγιστη απόδοση ενάντια σε

Βακτήρια &

Malassezia

DOUXO^S3[®]

PYO

**ΜΕΓΙΣΤΗ
ΑΠΟΔΟΣΗ**

με ταυτόχρονη δράση και στους 3 αμυντικούς μηχανισμούς του δέρματος

**ΜΕΓΙΣΤΗ
ΑΝΟΧΗ**

χωρίς σαπούνι, θειικά άλατα, parabens, χρωστικές και νανοσωματίδια με υποαλλεργικό άρωμα καρύδας και βανίλιας

**ΜΕΓΙΣΤΗ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ**

βολικότερο πρωτόκολλο με mousse, μεγαλύτερη συμμόρφωση των κηδεμόνων και λιγότερο στρες

NexGard[®] COMBO

(ESAFOXOLANER-EPRINOMECTIN-PRAZIQUANTEL)

Η ΝΕΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ NEXGARD[®]

Ψύλλοι

Κρότωνες

Νοτοεδρική
ψώρα

Ωτοδεκτική
ψώρα

Ασκαρίδες

Αγκυλοστόματα

Ταινίες

Πνευμονικά
παράσιτα

Διροφιλαρίωση

Παράσιτα
ουροποιητικού

Πίνακας Περιεχομένων		Table of Contents
Άρθρο Σύνταξης Σεραφεΐμ Παπαδημητρίου, Νόνα Γκουλέτσου, Γιώργος Βαλιάκος, Γιώργος Μαντζιάρας	14	Editorial Serafeim Papadimitriou, Nona Gouletsou, Giorgos Valiakos, Giorgos Mantziaras
Καρδιογενείς επιπλοκές της βακτηριδιακής ενδοκαρδίτιδας στο σκύλο: αναφορά σε δύο περιστατικά Γρηγόριος Μαρκάκης, Ευμορφία Τόττα, Ευστάθιος Ρουμπέας, Χρήστος Κουτίνας	16	Cardiogenic complications of bacterial endocarditis in two dogs Grigorios Markakis, Evmorfia Totta, Eustathios Roumpeas, Christos Koutinas
Φλεγμονώδεις πολύποδες της γάτας: αναδρομική μελέτη σε δεκαέξι περιστατικά (2013-2019) Βιολέτα Σιδηρά, Ρεβέκκα Μανωλοπούλου, Αριστόδημος Χατζής	18	Feline Inflammatory Polyps: a retrospective study of 16 cases (2013-2019) Violeta Sidira, Revekka Manolopoulou, Aristodimos Hatzis
Σύγκριση της αντοχής της τάσης εφελκυσμού της τραχείας μετά από αναστόμωση σε νεαρούς και ενήλικους σκύλους Νικολέττα-Μαρία Μπρισίμη, Λυσίμαχος Παπάζογλου, Ζωή Τερζοπούλου, Κυριάκος Αναστασιάδης, Νικόλαος Πολυμέρου, Δημήτριος Μπικιάρης	19	Comparison of maximum force to failure following tracheal anastomosis in young and adult dogs Nikoletta-Maria Brisimi, Lysimachos Papazoglou, Zoe Terzopoulou, Kyriakos Anastasiadis, Nikolaos Polymerou, Dimitrios Bikiaris
Απλαστική παγκυτταροπενία λόγω υπεροιστρογονισμού σε σκύλο με σερτολιώμα Κωνσταντίνα Θεοδώρου, Μιχαήλ Κατσιμπούλας, Αλέξανδρος Σαββίδης, Αλέξανδρος Σπυρλιάδης, Ελένη Ντόβα, Χαράλαμπος Βερβερίδης	20	Estrogen-induced aplastic pancytopenia in a dog with sertolioma Konstantina Theodorou, Michael Katsimpoulas, Alexandros Savvidis, Alexandros Spyrliadis, Eleni Dova, Charalambos Ververidis, Matheos E. Mylonakis
Συγγενές εξάρθρημα αγκώνα στον σκύλο: Συντηρητική ή χειρουργική αντιμετώπιση; Ανδρονίκη Α. Κρυστάλλη, Αικατερίνη Ι. Σιδέρη, Μιχαήλ Ν. Πατσίκας, Νικήτας Ν. Πράσιнос	21	Congenital elbow luxation in dog: Conservative or surgical treatment? Androniki A. Krystalli, Aikaterini I. Sideri, Michael N. Patsikas, Nikitas N. Prassinos
«Θέλω τη συνέντευξη, θέλω τη δουλειά». Πως θα συντάξεις ένα ολοκληρωμένο βιογραφικό σημείωμα και μια ελκυστική συνοδευτική επιστολή Μιχαήλ Ζαβλάρης	22	“Looking for a job, is a full time job”. Tips to create a successful CV and Cover Letter in the Greek veterinary industry Michail Zavlaris
Ιατρικά λάθη και πως μπορούμε να ωφεληθούμε από αυτά. Η σημασία της εφαρμογής ενός συστήματος “Βελτίωσης Ποιότητας Κτηνιατρικών Υπηρεσιών” Μιχαήλ Ζαβλάρης	23	Medical errors and significant events. How important is to implement a quality improvement discipline in our clinics Michail Zavlaris
Απορρόφηση της οδοντικής ουσίας σε οκτώ σκύλους Όλγα Λωρίδα, Μαρία Κούκη, Σεραφεΐμ Παπαδημητρίου	24	Tooth resorption in eight dogs Olga Lorida, Maria Kouki, Serafim Papadimitriou
Υπερπλαστική πολφίτιδα μετά από κάταγμα σε τομέα νεαρού σκύλου Όλγα Λωρίδα, Μαρία Κούκη, Σεραφεΐμ Παπαδημητρίου	25	Hyperplastic pulpitis in a fractured incisor of a young dog Olga Lorida, Maria Kouki, Serafim Papadimitriou
Χειρουργική εξαγωγή κυνόδοντα με επιπλεγμένο κάταγμα μύλης σε ίππο Ιωάννης Μεζελάς, Κωνσταντίνος Παντελής, Νικόλαος Διακάκης, Σεραφεΐμ Παπαδημητρίου, Θεοδώρα Μπίλλη, Ειρήνη Λαζαροπούλου, Όλγα Λωρίδα	26	Surgical extraction of a complicated crown fracture of an equine canine tooth Ioannis Mezelas, Konstantinos Pantelis, Nikolaos Diakakis, Serafim Papadimitriou, Theodora Billi, Eirini Lazaropoulou, Olga Lorida

<p>Η παρουσία ανθεκτικών βακτηρίων σε χρόνια στοματορρινική επικοινωνία σε 3 γάτες Όλγα Λωρίδα, Μαρούλα Παπαδοπούλου, Μαρία Κούκη, Δήμητρα Παρδάλη, Αικατερίνη Αδαμαμά-Μωραΐτου, Σεραφείμ Παπαδημητρίου</p>	27	<p>Antimicrobial resistant bacteria in three cats with chronic oronasal fistula Olga Lorida, Maroula Papadopoulou, Maria Kouki, Dimitra Pardali, Aikaterini Adamama-Moraitou, Serafim Papadimitriou</p>
<p>Ορχεκτομή στον ίππο. Αναδρομική μελέτη 2004-2019 Ειρήνη Λαζαροπούλου, Κωνσταντίνος Παντελής, Θεοδώρα Μπίλλη, Νικόλαος Διακάκης</p>	28	<p>Retrospective study of equine orchietomy (2004-2019) Eirini Lazaropoulou, Konstantinos Pantelis, Theodora Billi, Nikolaos Diakakis</p>
<p>Επιτυχής αντιμετώπιση μετατραυματικής σηπτικής αρθρίτιδας σε πώλο Θεοδώρα Μπίλλη, Κωνσταντίνος Παντελής, Ειρήνη Λαζαροπούλου, Παναγιώτα Τυρνεοπούλου, Νικόλαος Διακάκης</p>	29	<p>A post-traumatic case of septic arthritis in a foal with successful outcome Theodora Billi, Konstantinos Pantelis, Eirini Lazaropoulou, Panagiota Tyrnenopoulou</p>
<p>Ημιπεταλεκτομή με μηνιγοτομή της σκληρής μήνιγγας Δημήτρης Σιδεράς Χαντάντ, Γεώργιος Πούπαλος</p>	30	<p>Hemilaminectomy with durotomy Dimitrios Sideras Chantant, George Poupalos</p>
<p>Χειρουργική αντιμετώπιση συγγενούς δερμοειδούς πόρου (τύπου IV) σε νεαρό σκύλο Rhodesian Ridgeback με δευτερογενή συμπίεστική μυελοπάθεια και μηνιγγίτιδα Θεοφάνης Λιάτης, Giunio Bruto Cherubini</p>	31	<p>Surgical treatment of congenital dermoid sinus (type IV) in a young Rhodesian Ridgeback with secondary compressive myelopathy and meningitis Theophanes Liatis, Giunio Bruto Cherubini</p>
<p>Η χρήση ιατρικού μελιού στην αντιμετώπιση περιστατικού οστεομυελίτιδας της κάτω γνάθου σε σκύλο Ηλιάδης Παναγιώτης, Όλγα Λωρίδα, Μαρία Κούκη, Σεραφείμ Παπαδημητρίου</p>	32	<p>Treatment of osteomyelitis of the mandible with medicinal honey in a dog Panagiotis Iliadis, Olga Lorida, Maria Kouki, Serafim Papadimitriou</p>
<p>Ανάπτυξη νωτιαίας βάδισης σε παραπληγική γάτα, λόγω τραυματισμού του νωτιαίου μυελού στο ύψος του 6ου θωρακικού σπονδύλου από βλήμα αεροβόλου όπλου Ειρήνη Σαρπεκίδου, Μαίρη Χριστοπούλου, Δήμητρα Καρατζιά, Ιωάννα Τραγουλία, Γεώργιος Καζάκος</p>	33	<p>Development of spinal walk in a paraplegic cat, associated with a spinal cord injury in 6th thoracic vertebra by a projectile from an air rifle Eirini Sarpekidou, Mary Chistopoulou, Dimitra Karatzia, Ioanna Tragoulia, George Kazakos</p>
<p>Έκβαση περιστατικών θωρακοσφυϊκού συνδρόμου με διαταραχή της βαθιάς αισθητικότητας λόγω συμπίεστικής μυελοπάθειας στον σκύλο. Αναδρομική μελέτη 5 ετών Μιλτιάδης Δέντσας, Ζωή Πολυζοπούλου, Ιωάννης Σάββας, Γεώργιος Καζάκος</p>	34	<p>Clinical outcome of dogs with thoracolumbar syndrome with disorders of deep pain perception associated with compressive myelopathy. A 5 year retrospective study Miltiadis Dentsas, Zoi Polyzopoulou, Ioannis Savvas, George Kazakos</p>
<p>Κινητική αποκατάσταση τετραπληγικού γάτου μετά από κοιλιακή σωματεκτομή του 3ου αυχενικού σπονδύλου Ειρήνη Σαρπεκίδου, Ουρανία Μπάκα, Κωνσταντίνος Μηλαθιανάκης, Μιχαήλ Πατσίκας, Γεώργιος Καζάκος</p>	35	<p>Kinetic rehabilitation of a tetraplegic cat after ventral corpectomy of the 3rd cervical vertebra Eirini Sarpekidou, Ourania Baka, Konstantinos Milathianakis, Michael Patsikas, George Kazakos</p>
<p>Οι συχνότερες νεανικές οφθαλμικές παθήσεις του σκύλου στην κλινική πράξη. Μια αναδρομική μελέτη σε 118 εριστατικά Παντελής Σαρρής, Ευγενία Σκούντζου, Αναστασία Κομνινού</p>	36	<p>Juvenile canine ophthalmic diseases with highest prevalence in the clinical setting. A retrospective study of 118 cases Pantelis Sarris, Eugenia Scountzou, Anastasia Komninou</p>
<p>Ασυνήθης εντόπιση ινοσαρκώματος του ραγοειδούς σε σκύλο Μαρία Μπογογιαννίδου, Πέτρος Μακρογκίκας, Σπυρίδωνας Ράντος, Ζουμπουλίτσα Τσαμαδού</p>	37	<p>Unusual case of uveal fibrosarcoma in a dog Maria Bogogiannidou, Petros Makrogkikas, Spiridonas Rantos, Zoumpoulitsa Tsamadou</p>
<p>Έλεγχος μετεγχειρητικής κοιλιακής ταχυκαρδίας με χορήγηση θειικού μαγνησίου σε σκύλο με οξεία διάταση και στροφή στομάχου Βασίλειος Ζαπρίδης, Μελίνα Καραγκούνη, Αθανάσιος Γραμμενόπουλος, Γλυκερία Κιρμανίδου, Παναγιώτα Καραμichάλη, Γεώργιος Καζάκος</p>	38	<p>Treatment of post-operative ventricular tachycardia with administration of magnesium sulfate on a gastric dilatation and volvulus dog Vasileios Zapridis, Melina Karagkouni, Athanasios Grammenopoulos, Glykeria Kirmanidou, Panagiwta Karamichali, George Kazakos</p>
<p>Αναισθητικά πρωτόκολλα για την εκτίμηση της κινητικότητας του λάρυγγα σε τρεις σκύλους Δέσποινα Χριστοφή, Κωνσταντίνος Βαρκούλης, Δήμητρα Παρδάλη, Τηλέμαχος Αναγνώστου, Γεώργιος Καζάκος</p>	39	<p>Anesthetic protocols for evaluation of laryngeal motion in three dogs Despoina Christofi, Konstantinos Varkoulis, Dimitra Pardali, Tilemachos Anagnostou, George Kazakos</p>
<p>Διέγερση της όρεξης με χορήγηση προποφόλης στη γάτα. Δύο κλινικά περιστατικά Ειρήνη Δημοπούλου, Ειρήνη Σαρπεκίδου, Γλυκερία Κιρμανίδου, Βιργινία Παπαγεωργίου, Γεώργιος Καζάκος</p>	40	<p>Appetence stimulation induced by propofol in cats. Two clinical cases Eirini Dimopoulou, Eirini Sarpekidou, Glykeria Kirmanidou, Virginia Papageorgiou, Georgios Kazakos</p>

<p>Η επίδραση του θειικού μαγνησίου στην έκβαση 5 σκύλων με τέτανο Ειρήνη Δημοπούλου, Ειρήνη Σαρπεκίδου, Γλυκερία Κιρμανίδου, Βιργινία Παπαγεωργίου, Γεώργιος Καζάκος</p>	41	<p>Impact of magnesium sulfate on the outcome of five dogs with tetanus Eirini Dimopoulou, Eirini Sarpekidou, Glykeria Kirmanidou, Virginia Papageorgiou, Georgios Kazakos</p>
<p>Υπαραχνοειδής κύστη στον εγκέφαλο νεαρού σκύλου Ελεάνα Σουλτού, Κωνσταντίνος Θεοδώρου, Μιχάλης Κατσιμπούλας, Ιωάννης Πανόπουλος, Αλέξανδρος Σαββίδης</p>	42	<p>Intracranial arachnoid cyst in a young dog Eleana Soultou, Konstantina Theodorou, Michael Katsiboulas, Ioannis Panopoulos, Alexander Savvidis</p>
<p>Παρουσίαση περιστατικού: Διαγνωστική και θεραπευτική προσέγγιση γάτας με έμφραξη ουρητήρα Γεωργία Τρικούπη, Ζωή Τζενετίδου, Ελένη Τομπουλίδου, Κωνσταντίνος Νεόφυτος</p>	43	<p>Case report: diagnosis and management of a cat with ureteral obstruction Georgia Trikoupi, Zoe Tzenetidou, Eleni Tompoulidou, Konstantinos Neofitos</p>
<p>Ουρολιθίαση μετά την χορήγηση αλλοπουρινόλης: Παρουσίαση ενός κλινικού περιστατικού Γεώργιος Οκομούσoglou, Ελένη Αϊβαλιώτου, Φωτεινή Δημητρακοπούλου, Στέφανος Κλαδάκης</p>	44	<p>Urolithiasis after administration of allopurinol: presentation of a clinical case Georgios Okomousoglou, Eleni Aivaliotou, Fotini Dimitrakopoulou, Stefanos Kladaakis</p>
<p>Υπερηχοτομογραφική εξέταση με εκκένωση της ουροδόχου κύστης μετά από έγχυση σκιαγραφικού παράγοντα (CE-VUS): μια νέα μέθοδος απεικονιστικής διάγνωσης έκτοπων ουρητήρων σε σκύλο. Αναφορά σε δυο περιστατικά Γεωργία Τρικούπη, Παρασκευή Παπαδοπούλου, Ματθαίος Μυλωνάκης, Μιχαήλ Πατσίκας, Λυσίμαχος Παπάζογλου</p>	45	<p>Contrast-enhanced voiding urosonography (CE-VUS): a new imaging modality in canine ectopic ureter diagnosis. Two case reports presentation Georgia Trikoupi, Paraskevi Papadopoulou, Matthaios Mylonakis, Michael Patsikas, Lysimachos Papazoglou</p>
<p>Συγγενής υποθυρεοειδισμός στη γάτα: αναφορά σε δύο κλινικά περιστατικά Δήμητρα Α. Καρρά, Παναγιώτης Γ. Ξενούλης</p>	46	<p>Congenital hypothyroidism in the cat: a report of two cases Dimitra A. Karra, Panagiotis G. Xenoulis</p>
<p>Rapid Luxation Plating (RLP): Πρωτότυπο σύστημα στην αντιμετώπιση συνδρόμου υψηλής επιγονατίδος και εξάρθρηματος προς τα έσω στο σκύλο. Αναφορά σε δυο κλινικά περιστατικά Αλέξανδρος Υφαντής, Αγλαΐα Τριανταφυλλάκη, Χάρης Κολιός</p>	47	<p>Rapid Luxation Plating (RLP) a novel system for treatment patella alta with medial patella luxation in dogs. Two clinical cases Alexander Ifantis, Aglaia Triantafyllaki, Haris Kolios</p>
<p>Χρήση της ψηφιακής εμβιομηχανικής στην αντιμετώπιση κατάγματος με ανώμαλη πύρωση και παραμόρφωση της γραμμής του αντιβραχίου σε σκύλο Αλέξανδρος Υφαντής, Αγλαΐα Τριανταφυλλάκη, Χάρης Κολιός</p>	48	<p>Computer aided design assisted surgical correction of a malunion fracture with antebrachial deformity in a dog Alexander Ifantis, Aglaia Triantafyllaki, Haris Kolios</p>
<p>Διαχωρίζουσα σε λόβια ηπατίτιδα σε νεαρό σκύλο: Αναφορά σε ένα περιστατικό Κωνσταντίνος Παπαδήμας, Χρήστος Λιάντζης, Αλέξανδρος Ο. Κωνσταντινίδης, Βασιλεία Αγγέλου, Λυσίμαχος Γ. Παπάζογλου, Νεκτάριος Σούμπασης</p>	49	<p>Canine lobular dissecting hepatitis: a case report Konstantinos Papadimas, Christos Liantzis, Alexandros O. Konstantinidis, Vasileia Angelou, Lysimachos G. Papazoglou, Nektarios Soubasis</p>
<p>Χρήση λέιζερ διοξειδίου του άνθρακα στην διαχείριση της χρόνιας ποδοδερματίτιδας του σκύλου: αναφορά σε ένα περιστατικό Νικολέτα Μακρή, Tim Nuttall, Deborah Gow</p>	50	<p>The use of laser ablation surgery (CO2 laser) in the treatment of canine chronic pododermatitis: a case report Nikoleta Makri, Tim Nuttall, Deborah Gow</p>
<p>Διαχείριση περιστατικού αδυναμίας σύγκλεισης χειρουργικού τραύματος λόγω υπερπλασίας κοκκιδώδους ιστού σε σκύλο με τη χρήση αφρώδους επιθέματος πολυουρεθάνης: αναφορά σε ένα περιστατικό Παυλίνα Μπούζα-Ράπτη, Ουρανία Φαρμάκη, Λυσίμαχος Παπάζογλου</p>	51	<p>Clinical evaluation of a polyurethane foam dressing on a non-closure trauma due to hypergranulation in a dog: case report Pavlina Bouza-Rapti, Ourania Farmaki, Lysimachos Papazoglou</p>
<p>Ατοπικό σύνδρομο της γάτας: Αναδρομική μελέτη 64 περιστατικών (2012-2019) Ερασμία Σμυρόγλου, Αναστασία Καραφυλιά, Παυλίνα Μπούζα-Ράπτη, Ουρανία Φαρμάκη</p>	52	<p>Feline atopic syndrome: Retrospective study of 64 cases (2012-2019) Erasmia Smyroglou, Anastasia Karafylia, Pavlina Bouza-Rapti, Ourania Farmaki</p>
<p>Η χρήση επιθεμάτων υδροϊνώδους τεχνολογίας και ιατρικού μελιού σε περιστατικό εκτεταμένου εγκαύματος μερικού πάχους στην κοιλιακή επιφάνεια του σώματος σκύλου Μαγδαληνή Μ. Κοσμίδου, Ευστάθιος Α. Συμεωνίδης</p>	53	<p>The use of the hydrofiber dressings and medical honey in a case of extensive thermal burns on the ventral surface of a dog's body Magdalini M. Kosmidou, Efstathios A. Symeonidis</p>

Μετατραυματική ρήξη τραχείας και αντιμετώπιση της σε σκύλο Βιργινία Παπαγεωργίου, Κυριάκος Χατζημίσιος, Αλεξάνδρα Τσιτσιλιάνου, Κωνσταντίνος Λαζαρίδης, Λυσίμαχος Παπάζογλου	54	Management of post traumatic tracheal rupture in a dog Virginia Papageorgiou, Kiriakos Chatzimisios, Alexandra Tsitsilianou, Konstantinos Lazaridis, Lysimachos Papazoglou
Ασηπτική νέκρωση της κεφαλής του μηριαίου στον σκύλο: Αναφορά σε 51 περιστατικά Ανδρονίκη Α. Κρυστάλλη, Κωνσταντίνα Χ. Πανοπούλου, Γεώργιος Π. Πασχαλίδης, Νικήτας Ν. Πράσινος	55	Avascular necrosis of the femoral head in the dog: Report of 51 cases Androniki A. Krystalli, Konstantina Ch. Panopoulou, Georgios P. Paschalidis, Nikitas N. Prassinou
Περιστατικό εμβρυϊκού θανάτου με διαμαρτίες διάπλασης Μαρία Παπαθανασίου, Χρυσή Σπληνάκη, Παγώνα Γκουλέτσου	56	A case of fetal death with congenital malformations Maria Papathanasiou, Chrysi Splinaki, Pagona Gouletsou
Φλεγμονή κολοβώματος μήτρας σκύλας μετά από στείρωση λόγω χρήσης μη απορροφήσιμων ραμμάτων Μαρία Παπαθανασίου, Πέτρος Ιατρίδης, Χαράλαμπος Βερβερίδης, Θεόφιλος Πουταχίδης, Δήμητρα Παρδάλη	57	Inflammation of a dog's uterine stump after ovariohysterectomy due to the use of non-absorbable sutures Maria Papathanasiou, Petros Iatridis, Charalambos Ververidis, Theophilos Poutachidis, Dimitra Pardali
Φλεγμονώδης μάζα του λάρυγγα σε κουτάβι 2 μηνών φυλής American Bulldog Αναστασία Γιακουμεττή, Γεώργιος Δούρδας	58	Inflammatory laryngeal mass in a 2-months-old American Bulldog Anastasia Giakoumetti, Georgios Dourdas
Νευροτοξίκωση από μετρονιδαζόλη σε 3 σκύλους Αικατερίνη Πανταβού, Ευστάθιος Ρουμπέας, Βασιλική Σταθοπούλου	59	Metronidazole-induced neurotoxicity in 3 dogs Aikaterini Pantavou, Efstathios Roumpeas, Vasiliki Stathopoulou
Συστροφή μεσεντερίου σε νεαρό Γερμανικό ποιμενικό Ευμορφία Τόττα	60	Mesenteric volvulus in a young German Shepherd Dog Evmorfia Totta
Παρασιτικά στοιχεία στα κόπρανα των νεαρών σκύλων και γατών στην Ελλάδα Ησαΐα Συμεωνίδου, Αθανάσιος Γελασάκης, Κωνσταντίνος Αρσενόπουλος, Αθανάσιος Αγγέλου, Γεώργιος Σιούτας, Ηλίας Παπαδόπουλος	61	Parasitic elements in feces of puppies and kittens in Greece Isaia Symeonidou, Athanasios Gelasakis, Konstantinos Arsenopoulos, Athanasios Angelou, Georgios Sioutas, Ilias Papadopoulos
Ειδικότητα της Spec fPL και του SNAP fPL σε υγιείς γάτες και σε ασθενείς γάτες χωρίς την κλινική υποψία παγκρεατίτιδας Βικτώρια Μ. Σπανού, Εμμανουήλ Κ. Χατζής, Εμμανουήλ Ν. Σαριδομιχελάκης, Jörg M. Steiner	62	Specificity of Spec fPL and SNAP fPL in healthy cats and diseased cats without a clinical suspicion of pancreatitis Victoria M. Spanou, Emmanouil K. Chatzis, Emmanouil N. Saridomichelakis, Jörg M. Steiner
Κλινικό περιστατικό νεαρού σκύλου με κεντρικό άποιο διαβήτη Εύη Γκερτιδιάνη, Δημήτρης Ματραλής, Νεκτάριος Σούμπασης	63	Clinical case of a young dog suffering from central diabetes insipidus Evi Gerdidani, Dimitris Matralis, Nektarios Soubasis
Οδοντοφόρος κύστη του άνω αριστερού κυνόδοντα σε σκύλο Χρήστος Γρηγορόπουλος	64	Dentigerous cyst of the left canine in a dog Christos Grigoropoulos
Πολλαπλό μυέλωμα σε σκύλο φυλής Akita: διαγνωστική προσέγγιση και θεραπευτική αντιμετώπιση Μιλτιάδης Σβανιάς, Ματθαίος Μυλωνάκης, Παναγιώτα Σβανιά	65	Multiple myeloma in an Akita dog: diagnostic approach and treatment Miltiadis Svanias, Matthaios Mylonakis, Panagiota Svania
Οδηγίες προς τους συγγραφείς	72	Author Guidelines

Άρθρο Σύνταξης Editorial

Αγαπητοί συνάδελφοι

Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΛΕΚΖΣ μας ανατέθηκε η Διεύθυνση Σύνταξης του περιοδικού «Ιατρική Ζώων Συντροφιάς» (ΙΖΣ). Το περιοδικό ξεκίνησε τη διαδρομή του τον Ιανουάριο του 2012, με ενδιαφέροντα θέματα που συνδέονται με την καθημερινή κλινική πράξη του κτηνιάτρου ζώων συντροφιάς. Όραμα του ΔΣ της ΕΛΕΚΖΣ ήταν η «Ιατρική» να βρίσκεται στο γραφείο κάθε κτηνιάτρου ζώων συντροφιάς, με σκοπό τη διαρκή επιμόρφωση των συναδέλφων. Το περιοδικό ήταν από την αρχή δίγλωσσο, στην Ελληνική και στην Αγγλική γλώσσα, καθώς απευθύνεται στους συναδέλφους που ασκούν το επάγγελμα στην Ελλάδα, αλλά και στο εξωτερικό.

Χάρη στις άοκνες προσπάθειες της διευθύντριας σύνταξης καθηγήτριας Α. Αδαμαμά-Μωραΐτου και της βοηθού σύνταξης επ. καθηγήτριας Δ. Παρδάλη, αλλά και της αμέριστης βοήθειας από τα Δ.Σ. της ΕΛΕΚΖΣ, το περιοδικό πέτυχε σε μεγάλο βαθμό τους στόχους του.

Η «Ιατρική» έκανε σημαντικά βήματα προόδου την τελευταία τριετία στην κατεύθυνση απόκτησης συντελεστή επιρροής (impact factor), αν και λόγω εγγενών δυσκολιών απέχει ακόμη από την επίτευξη αυτού του στόχου. Ως νέα διεύθυνση σύνταξης του περιοδικού και εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΛΕΚΖΣ, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον προηγούμενο διευθυντή σύνταξης καθηγητή Ιωάννη Σάββα και την αναπληρώτρια διευθύντρια σύνταξης διδάκτορα κα Κυριακή Παυλίδου για τις προσπάθειές τους και τη διαχείριση του περιοδικού αυτή την περίοδο.

Ως νέα διεύθυνση σύνταξης θέλουμε να διατηρήσουμε ζωντανό το στόχο απόδοσης συντελεστή επιρροής στο περιοδικό, επίσης όμως, να επαναφέρουμε το περιοδικό στις «ρίζες του». Επιθυμούμε η θεματολογία του να είναι ελκυστική για το συνάδελφο ελεύθερο επαγγελματία που ασχολείται με τα ζώα συντροφιάς, να του δίνεται η ευκαιρία να ανατρέχει σε αναδρομικές μελέτες, σε ενδιαφέροντα κλινικά περιστατικά, αλλά και σε βιβλιογραφικές ανασκοπήσεις, οι οποίες θα του είναι χρήσιμες στην καθημερινή κλινική πράξη.

Ευελπιστούμε στους στόχους αυτούς να βρούμε συμμάχους τους συναδέλφους πανεπιστημιακούς από την

Dear colleagues

By decision of the Board of the Hellenic Companion Animal Veterinary Society (HCAVS), we were appointed members of the Editorial Board of the “Hellenic Journal of Companion Animal Medicine” (HJCAM). The journal started its journey in January 2012, with interesting topics related to the daily clinical practice of the companion animal veterinarian. The vision of the Board of Directors of HCAVS was that “Medicine” should be in the office of every companion animal veterinarian, with the aim of continuous training of their colleagues. The journal was bilingual from the start, in both Greek and English, as it is addressed to colleagues who practice the profession in Greece but also abroad.

Thanks to the tireless efforts of the Editor-In-Chief, Professor A. Adamama-Moraitou and the Co-Editor, Assistant Professor D. Pardali, as well as the unconditional support of the HCAVS Board, the journal largely achieved its goals.

The “Hellenic Journal of Companion Animal Medicine” has made significant progress in the last three years in the direction of obtaining an impact factor, although due to inherent difficulties it is still far from achieving this goal. As the new Editorial Board of the journal and on behalf of the Board of Directors of HCAVS, we would like to thank the previous Editor-In-Chief, director Professor Ioannis Savvas and the Co-Editor, DVM, PhD Kyriaki Pavlidou for their efforts and the management of the journal during that period.

As a new Editorial Board we want to keep the goal of delivering an impact factor to the journal alive, and also bring the journal back to its “roots”. We want its subject matter to be attractive to our colleagues private practitioners, and we want them to be given the opportunity to refer to retrospec-

Ελλάδα και το εξωτερικό, αλλά και τους ελεύθερους επαγγελματίες, παλαιούς και νέους, οι οποίοι θέλουν να μοιραστούν τη δουλειά και την εμπειρία τους. Απαραίτητοι σύμμαχοι στην προσπάθειά μας όλοι εσείς οι αναγνώστες του περιοδικού και βέβαια οι εμπορικές εταιρείες του χώρου μας, οι οποίες στηρίζουν σταθερά την ΕΛΕΚΖΣ και την ΙΖΣ.

Επίσης, στο παρόν τεύχος παρουσιάζεται και η, με ανανεωμένη σύνθεση, συντακτική επιτροπή του περιοδικού, με την προσθήκη νέων, αλλά και πιο έμπειρων συναδέλφων, οι οποίοι πιστεύουμε ότι θα βοηθήσουν στην ανάπτυξη και στη συνέχεια της πορείας του περιοδικού.

Με την έκδοση του παρόντος τεύχους εγκαινιάζουμε την άμεση σύνδεση του ετήσιου Forum της ΕΛΕΚΖΣ με το περιοδικό, δημοσιεύοντας όλες τις περιλήψεις των ελεύθερων και αναρτημένων ανακοινώσεων, περιλήψεις που έχουν κριθεί και εγκριθεί από την επιστημονική επιτροπή του 11ου Forum. Δεσμευόμαστε η σχέση αυτή να διατηρηθεί και να διευρυνθεί στα επόμενα Fora. Στο παρόν τεύχος, ακόμη, δημοσιεύονται οι επικαιροποιημένες οδηγίες προς τους συγγραφείς, ώστε να είναι πιο φιλικές για το συνάδελφο που επιθυμεί να στείλει το έργο του για δημοσίευση στην Ιατρική Ζ.Σ. Σταδιακά θα εγκαινιάσουν και κάποιες, ενδιαφέρουσες θέλουμε να πιστεύουμε, καινούργιες στήλες στο περιοδικό.

Στο νέο αυτό ξεκίνημα του περιοδικού σας θέλουμε όλους κοντά μας.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς, η Διεύθυνση Σύνταξης,

Διευθυντής Σύνταξης:

Σεραφείμ Παπαδημητρίου

Καθηγητής Κτηνιατρικής Α.Π.Θ.

Αναπληρωτές Διευθυντές Σύνταξης:

Νόνα Γκουλέτσου

Αναπληρώτρια καθηγήτρια Κτηνιατρικής Π.Θ.

Γιώργος Βαλιάκος

Επίκουρος καθηγητής Κτηνιατρικής Π.Θ.

Γιώργος Μαντζιάρας

Κτηνίατρος PhD, ελεύθερος επαγγελματίας

tive studies, interesting clinical cases, as well as literature reviews, which will be useful to them in the daily clinical practice.

We hope to find allies in these goals, among fellow university faculty stuff from Greece and abroad, as well as veterinarians private practitioners, both old and young, who want to share their work and experience. All you readers of the journal are necessary allies in our endeavor, and of course so are the commercial companies in our area, which consistently support HCAVS and HJCAM.

Furthermore, the new Editorial Board of the journal is being presented in this issue, with the addition of both young and more experienced colleagues, who, as we believe, will help in the development and continuation of the course of the journal.

With the publication of this issue, we are inaugurating the direct connection of the annual Forum of HCAVS with the journal, publishing all abstracts of oral presentations and posters, abstracts that have been reviewed and accepted by the scientific committee of the 11th Forum. We are committed to maintaining and expanding this relationship in the next Fora. The updated instructions to the authors are also published in this issue, hoping that they will be more friendly to the colleagues who wish to send their work for publication in HJCAM. New columns, which we believe will be quite interesting, will be gradually incorporated into the journal.

In this new beginning of the journal, we want all of you to be with us.

With our kindest regards, the Editorial Board,

Editor-In-Chief

Serafeim Papadimitriou

Professor, Faculty of Veterinary Medicine, AUTh

Co-Editors

Nona Gouletsou

Associate Professor, Faculty of Veterinary Medicine UTH

Giorgos Valiakos

Assistant Professor, Faculty of Veterinary Medicine UTH

Giorgos Mantziaras

DVM, PhD, private practitioner

Καρδιογενείς επιπλοκές της βακτηριδιακής ενδοκαρδίτιδας στο σκύλο: αναφορά σε δύο περιστατικά

Γρηγόριος Μαρκάκης DVM, Ελεύθερος επαγγελματίας, Ευμορφία Τόττα DVM, Ελεύθερος επαγγελματίας, Ευστάθιος Ρουμπέας DVM, Ελεύθερος επαγγελματίας, Χρήστος Κουτίνας DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Cardiogenic complications of bacterial endocarditis in two dogs

Grigorios Markakis DVM, Private practitioner, Evmorfia Totta DVM, Private practitioner, Eustathios Roumpeas DVM, Private practitioner, Christos Koutinas DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Σκοπός της μελέτης είναι η παρουσίαση καρδιογενών επιπλοκών σε δύο κλινικά περιστατικά βακτηριδιακής ενδοκαρδίτιδας στο σκύλο.

Περιστατικό 1: Σκύλος φυλής Boxer, 7 ετών, αρσενικό, ακέραιο, προσκομίστηκε με ιστορικό διαλείπουσας χλωότητας και αναπνευστική δυσχέρεια. Πραγματοποιήθηκε κλινική εξέταση, πλήρης καρδιολογικός, αιματολογικός και ακτινολογικός έλεγχος, και καλλιέργεια αίματος.

Περιστατικό 2: Σκύλος φυλής Akita, 5 ετών, αρσενικό, στερημένο, προσκομίστηκε με ιστορικό εμέτων και θρομβοκυτταροπενίας, και ακολούθησε πλήρης διερεύνηση.

Περιστατικό 1:

Στην κλινική και καρδιολογική εξέταση εντοπίστηκε ωχρότητα βλεννογόνων, φύσημα βαθμού IV/VI στη μιτροειδή βαλβίδα και πλήρης κολποκοιλιακός αποκλεισμός 3ου βαθμού. Ταυτόχρονα διαπιστώθηκε και έντονη λευκοκυττάρωση. Στις ακτινοδιαγνωστικές εξετάσεις και το υπερηχοκαρδιογράφημα διαπιστώθηκαν πνευμονικό οίδημα και χαρακτηριστικές εκβλαστήσεις στη μιτροειδή βαλβίδα. Κατά τη διάρκεια της νοσηλείας του, και ενώ χορηγούνταν ευρέως φάσματος αντιβιοτικά και θεραπεία για την καρδιακή ανεπάρκεια, το ζώο παρουσίασε διαλείποντα πυρετό και εμμένουσα κοιλιακή ταχυκαρδία που ακολούθησε τη λύση του κολποκοιλιακού αποκλεισμού. Από την καλλιέργεια αίματος απομονώθηκε *Serratia* spp. Η κοιλιακή ταχυκαρδία αντιμετωπίστηκε με σοταλόλη, και η αντιβιοθεραπεία συνεχίστηκε στο σπίτι. Ένα μήνα αργότερα και ενώ η κλινική εικόνα ήταν φυσιολογική, ο σκύλος κατέληξε αιφνίδια.

Two dogs with cardiac complications of bacterial endocarditis are presented in this study.

Case 1: A 7-year old, intact male Boxer, was admitted with a history of severe depression, recurrent lameness, anorexia and dyspnea. An array of clinical, radiographic, cardiologic and laboratory examinations were performed.

Case 2: A 5-year old, neutered male Akita Inu, was admitted with a history of vomiting and thrombocytopenia and underwent a thorough clinical and laboratory investigation.

Case 1:

Clinical examination revealed pale mucous membranes, a mitral valve murmur (grade IV/VI) and complete 3rd degree AV block. CBC revealed mild leukocytosis. Vegetative lesions, compatible with bacterial endocarditis, and pulmonary edema were found in echocardiography and thoracic radiographs, respectively. During hospitalization with broad spectrum antibiotics and heart failure medication, the dog developed intermittent fever and persistent ventricular tachycardia, after resolution of the AV block. *Serratia* spp. was isolated from the blood culture and antibiotics were prescribed based on the susceptibility test. One month later and despite its good clinical condition, the dog died suddenly.

Περιστατικό 2:

Διαπιστώθηκε φύσημα βαθμού IV/VI στη βάση της καρδιάς, πυρετός και ωχρότητα βλεννογόνων, καθώς και αναιμία, έντονη ουδετεροφιλική λευκοκυττάρωση και θρομβοκυτταροπενία. Στην καλλιέργεια του αίματος απομονώθηκε *Serratia* spp, ενώ 12 ημέρες αργότερα, και παρά την διπλή αντιβιοθεραπεία, ο σκύλος κατέληξε. Στην νεκροτομική εξέταση επιβεβαιώθηκαν τα υπερηχοκαρδιογραφικά ευρήματα του αορτικοκολπικού συριγγίου εξαιτίας της βακτηριδιακής ενδοκαρδίτιδας στην αορτική βαλβίδα. Οι καρδιογενείς επιπλοκές της βακτηριδιακής ενδοκαρδίτιδας ενδέχεται να μεταβάλλουν την κλινική συμπτωματολογία και την εξέλιξη της νόσου.

Case 2:

A basilar heart murmur (grade IV/VI), fever and pale mucous membranes were observed. CBC revealed anemia, severe leukocytosis and thrombocytopenia. Blood cultures were positive for *Serratia* spp. Despite combined antimicrobial treatment, the dog died 12 days later from multi-organ failure. Post-mortem examination revealed an aorto-atrial fistula and extensive vegetative lesions on the aortic valve, verifying the initial echocardiographic diagnosis.

Cardiac complications of bacterial endocarditis may, sometimes detrimentally, alter the clinical picture and disease progression.

Φλεγμονώδεις πολύποδες της γάτας: αναδρομική μελέτη σε δεκαέξι περιστατικά (2013-2019)

Βιολέτα Σιδηρά DVM, Ελεύθερος επαγγελματίας, **Ρεβέκκα Μανωλοπούλου** DVM, Ελεύθερος επαγγελματίας, **Αριστόδημος Χατζής** DVM, MRCVS, DiplACVP, Ελεύθερος επαγγελματίας

Feline Inflammatory Polyps: a retrospective study of 16 cases (2013-2019)

Violeta Sidira DVM, Private practitioner, **Revekka Manolopoulou** DVM, Private practitioner, **Aristodimos Hatzis** DVM, MRCVS, DiplACVP, Private practitioner

Οι ωτικοί πολύποδες φλεγμονώδους αιτιολογίας της γάτας είναι καλοήθεις, ινώδεις, μισχωτοί σχηματισμοί που ανευρίσκονται στο ρινοφάρυγγα, το μέσω ους ή τον έξω ακουστικό πόρο.

Στο ιατρείο μας διαγνώστηκαν και επιβεβαιώθηκαν ιστολογικά ωτικοί πολύποδες σε 16 γάτες. Τα ασθενή ζώα ήταν από 6 μηνών έως 4,5 ετών, από τα οποία τα 11 ήταν θηλυκά και τα 5 αρσενικά. Κλινικά διαπιστώθηκε πυώδης ή πυοαιμορραγικό ωτικό έκκριμα, κλίση της κεφαλής. Η ωτοσκόπηση αποκάλυψε μάζες στον έξω ακουστικό πόρο.

Θεραπευτικά, 4 γάτες υποβλήθηκαν σε αφαίρεση με έλξη και ακολούθησε αγωγή με πρεδνιζολόνη και αντιμικροβιακές ουσίες μετά από καλλιέργεια. Σε 3 από τα παραπάνω δεν παρουσιάστηκε καμιά υποτροπή 3 χρόνια μετά. Στα 2 περιστατικά που υποτροπίασαν καθώς και στα υπόλοιπα 11 έγινε οστεοτομή του τυμπανικού ογκώματος (ΟΤΟ) με κοιλιακή προσπέλαση. Με την τελευταία μέθοδο δεν παρουσιάστηκαν υποτροπές. Μετεγχειρητικά 3 ζώα (21%) εμφάνισαν ως επιπλοκή σύνδρομο Horner και 1 (8%) κλίση της κεφαλής, τα οποία ήταν παροδικά και υποχώρησαν εντός 20 ημερών.

Όταν η παρουσία του πολύποδα επιβεβαιωθεί, η αφαίρεση με έλξη ακολουθούμενη από φαρμακευτική αγωγή είναι δυνατό να αποτελέσει τη πρώτη θεραπευτική επιλογή. Σε περιπτώσεις όμως υποτροπών, συνύπαρξης απεικονιστικών ευρημάτων από το μέσω ους ή αν οι ιδιοκτήτες επιλέξουν τη αντιμετώπιση με τα μεγαλύτερα ποσοστά επιτυχίας, η ΟΤΟ εξασφαλίζει καλύτερη πρόσβαση στο μέσω ους και εξαιρετικά μειωμένα ποσοστά υποτροπών (βιβλιογραφικά 2%).

Feline inflammatory ear polyps are benign fibrous pedunculated masses that may be encountered in the oropharynx, middle ear or external ear canal. Sixteen cats with ear inflammatory polyps were diagnosed, histologically confirmed and treated in our practice. Our patients ranged from 6 months to 4.5 years of age, 11 of whom were female and 5 male. Clinical signs included purulent-bloody external ear canal discharge, head tilt. Otoscopic examination revealed masses in the ear canal.

Traction-avulsion was elected in 5 cases followed by short term administration of prednisolone and antimicrobials according to culture results. Recurrence rates in these 5 cases was 40%. The rest 11 cases and the 2 cases in which recurrence occurred were treated with ventral bulla osteotomy (VBO). When VBO was performed, no recurrence was noted. Postoperatively reported complications were temporary Horner's syndrome in 3 cases (21%) and temporary head tilt in 1 case (8%).

When auditory polyps are confirmed, traction-avulsion removal followed by medical therapy can be considered as the first line of treatment. In case polyps recur or if there are marked radiographic changes in the middle ear or the owner wants for the pet the procedure with the best possible outcome, then VBO provides the best access to the ear bulla and the lowest recurrence rate (bibliography states 2%).

Σύγκριση της αντοχής της τάσης εφελκυσμού της τραχείας μετά από αναστόμωση σε νεαρούς και ενήλικους σκύλους

Νικολέττα-Μαρία Μπρισίμη DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Λυσίμαχος Παπαζογλου** DVM, PhD, MRCVS, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Ζωή Τερζοπούλου** BSc, PhD, Εργαστήριο Οργανικής Χημικής Τεχνολογίας, Τμήμα Χημείας, Α.Π.Θ., **Κυριάκος Αναστασιάδης** MD, PhD, Καρδιοχειρουργική Κλινική, Π.Γ.Ν.Θ. ΑΧΕΠΑ, Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., **Νικόλαος Πολυμέρου** BSc, Τμήμα Στατιστικής και Ασφαλιστικής Επιστήμης, Πανεπιστήμιο Πειραιώς, **Δημήτριος Μπικιάρης** BSc, PhD, Εργαστήριο Οργανικής Χημικής Τεχνολογίας, Τμήμα Χημείας, Α.Π.Θ.

Comparison of maximum force to failure following tracheal anastomosis in young and adult dogs

Nikoletta-Maria Brisimi DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Lysimachos Papazoglou** DVM, PhD, MRCVS, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Zoe Terzopoulou** BSc, PhD, Laboratory of Polymer Chemistry and Technology, School of Chemistry, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Kyriakos Anastasiadis** MD, PhD, Clinic of Cardiac Surgery, School of Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Nikolaos Polymerou** BSc, School of Statistics and Insurance Science, University of Piraeus, Piraeus, Greece, **Dimitrios Bikiaris** BSc, PhD, Laboratory of Polymer Chemistry and Technology, School of Chemistry, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Η εκτομή και αναστόμωση της τραχείας ενδείκνυται για την αφαίρεση τραχειοβρογχικών μαζών, την αποκατάσταση του αυλού της μετά από τραυματισμό ή διατομή και για τη διαχείριση στένωσης ή απόσπασης. Η τάση στην τραχειακή αναστόμωση μπορεί να είναι πιο προβληματική στους νεαρούς σε σχέση με τους ενήλικους σκύλους, καθώς μπορεί να οδηγήσει σε μερική ή πλήρη διάσπαση. Σκοπός της παρούσας πειραματικής μελέτης ήταν η σύγκριση της μέγιστης δύναμης που χρειάζεται για να προκληθεί ρήξη μετά την αναστόμωση της τραχείας σε νεαρούς και ενήλικους σκύλους. Η υπόθεσή μας ήταν ότι η αναστόμωση της τραχείας σε νεαρούς σκύλους μπορεί να απαιτεί λιγότερη δύναμη για να προκληθεί διάσπαση σε σύγκριση με τους ενήλικους.

Οι τραχείες λήφθηκαν, μετά από ευθανασία, από 8 νεαρούς σκύλους ηλικίας < 8 μηνών και 8 ενήλικους σκύλους ηλικίας 2-18 ετών στις οποίες έγινε τελικοτελική αναστόμωση με απλή, συνεχόμενη ραφή με ράμμα πολυπροπυλενίου και ελέγχθηκε η μέγιστη τάση εφελκυσμού μέχρι το σημείο ρήξης χρησιμοποιώντας δυναμόμετρο Instron.

Η μέση τάση εφελκυσμού ήταν σημαντικά μικρότερη για τους νεαρούς σκύλους ($44,91 \pm 59,03$) σε σχέση με του ενήλικους ($149,31 \pm 45,366$ N) [$P = 0,007$].

Η αναστόμωση της τραχείας σε νεαρούς σκύλους απαιτούσε λιγότερη δύναμη για να προκληθεί ρήξη υποδηλώνοντας ότι στα νεαρά ζώα πρέπει να χρησιμοποιούνται επιπλέον στηρικτικά ράμματα για να αυξηθεί η αντοχή στην τάση στο σημείο της αναστόμωσης.

Tracheal resection and anastomosis is indicated for the removal of masses, reconstruction following trauma or transection and management of stenosis or avulsion. Tension in tracheal anastomosis may be more problematic in young dogs than in adults as it may result in dehiscence. The aim of the present experimental study was to compare maximum force to failure following tracheal anastomosis in young and adult dogs. Our hypothesis was that tracheal anastomosis in young dogs may require less force to failure compared to adult dogs.

Cadaveric tracheas that were obtained from 8 young dogs aged less than 8 months PT (puppy trachea) and 8 adults aged 2-18 years CT (canine trachea). Tracheas underwent end-to-end anastomosis by using a continuous suture pattern with polypropylene sutures and were tested by maximum distraction to failure using an Instron dynamometer.

The maximum distraction force to failure was significantly less for PT (44.91 ± 59.03) than CT dogs (149.31 ± 45.366 N) [$P = 0.007$].

Tracheal anastomosis in young dogs required less force to create failure suggesting that tension-relieving techniques may be necessary in tracheal anastomosis at the young age.

Απλαστική παγκυτταροπενία λόγω υπεροιστρογονισμού σε σκύλο με σερτολίωμα

Κωνσταντίνα Θεοδώρα DVM, PhD, Αττικό Νοσοκομείο Ζώων, **Μιχαήλ Κατσιμπούλας** DVM, PhD, Αττικό Νοσοκομείο Ζώων, Παϊανία, Ίδρυμα Ιατροβιολογικών Ερευνών Ακαδημίας Αθηνών, **Αλέξανδρος Σαββίδης** DVM, Αττικό Νοσοκομείο Ζώων, **Αλέξανδρος Σπυρλιάδης** DVM, MSc, AthensVet, **Ελένη Ντόβα** DVM, Ελεύθερη επαγγελματίας, **Χαράλαμπος Βερβερίδης** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Estrogen-induced aplastic pancytopenia in a dog with sertolioma

Konstantina Theodorou DVM, PhD, Attiko Animal Hospital, **Michael Katsimpoulas** DVM, PhD, Attiko Animal Hospital, Paiania, Greece, Biomedical Research Foundation of the Academy of Athens, Athens, Greece, **Alexandros Savvidis** DVM, Attiko Animal Hospital, **Alexandros Spyriadias** DVM, MSc, AthensVet, **Eleni Dova** DVM, Small Animal Practice, **Charalambos Ververidis** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Matheos E. Mylonakis** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Το σερτολίωμα αποτελεί συχνή νεοπλασία των όρχεων του σκύλου. Συνηθέστερα είναι ασυμπτωματικό και χωρίς σημαντική μεταστατική τάση, ενώ η σοβαρότερη επιπλοκή του είναι η απλασία του μυελού των οστών (ΜΟ) λόγω παρανεοπλασματικού υπεροιστρογονισμού. Στην εργασία αυτή περιγράφεται η διαγνωστική διερεύνηση ενός περιστατικού μυελοτοξίκωσης σε σκύλο με υπεροιστρογονισμό.

Σκύλος, ακαθόριστης φυλής, αρσενικός, 6 ετών, προσκομίστηκε λόγω κατάπτωσης και αιμορραγικής διάθεσης. Κατά την κλινική εξέταση παρατηρήθηκαν πετέχειες και εκχυμώσεις, υπερπλαστικές θηλές και οίδημα της ακροποσθίας. Το κύριο εύρημα της εργαστηριακής διερεύνησης ήταν η σοβαρή παγκυτταροπενία και η απλασία όλων των κυτταρικών σειρών στην κυτταρολογική εξέταση του ΜΟ. Υπερηχοτομογραφικά εντοπίστηκε ενδοκοιλιακή μάζα συμβατή με έκτοπο όρχη. Κατά την κυτταρολογική εξέταση επιχρίσματος από το βλεννογόνο της ακροποσθίας, διαπιστώθηκαν πολυάριθμα πλήρως κερατινοποιημένα επιθηλιακά κύτταρα, εύρημα συμβατό με την παρουσία υπεροιστρογονισμού. Η συγκέντρωση οιστραδιόλης στον ορό του αίματος ήταν αυξημένη.

Προεγχειρητικά, χορηγήθηκε μια μονάδα αίματος, τρανεξαμικό οξύ, ενροφλοξασίνη και δεσμοπρεσσίνη. Κατά την ερευνητική λαπαροτομή επιβεβαιώθηκε η παρουσία κοιλιακής κρυσφορίας, ενώ η κυτταρολογική και η ιστοπαθολογική εικόνα του όρχη που εξαιρέθηκε ήταν συμβατή με σερτολίωμα. Ο σκύλος πήρε εξιτήριο 2 ημέρες μετά τη χειρουργική επέμβαση, επανήλθε όμως 3 ημέρες μετά με σοβαρή αιμορραγική διάθεση, οπότε και αποφασίστηκε η ευθανασία του.

Ο παρανεοπλασματικός υπεροιστρογονισμός αποτελεί την πιο σοβαρή επιπλοκή των νεοπλασμάτων των όρχεων στους σκύλους, κυρίως σε περιπτώσεις κρυσφορίας, υπογραμμίζοντας την αναγκαιότητα της έγκαιρης διάγνωσης και αντιμετώπισής τους. Η κυτταρολογική εξέταση επιχρισμάτων από το βλεννογόνο της ακροποσθίας αποτελεί μια πρακτική εξέταση που μπορεί να βοηθήσει στη διάγνωση των περιστατικών αυτών.

Sertoliomas are common testicular tumours in dogs. As a rule, they are asymptomatic and demonstrate limited metastatic potential, although occasionally they may result in bone marrow aplasia due to excessive secretion of oestrogens. The aim of this presentation is to describe a clinical case of oestrogen-induced myelotoxicosis in a dog with Sertoli cell tumour.

A 6-year-old, mixed-breed, male dog was presented with depression and bleeding tendency. Clinical examination revealed cutaneous and mucosal petechiae and ecchymoses, along with signs of feminization (gynecomastia, pendulous and oedematous prepuce). Routine blood work showed severe pancytopenia, and bone marrow aspiration cytology indicated profound aplasia of all lineages. Diagnostic imaging detected an abdominal mass consistent with a remaining testicle. Preputial cytology identified a cellular population consisting of superficial keratinized cells, indicating exposure to oestrogens. The serum concentration of oestradiol was elevated.

Pre-operative treatment of the dog included whole blood transfusion, along with the administration of enrofloxacin, tranexamic acid and desmopressin. Upon exploratory coeliotomy, an enlarged testicle was detected and excised. Cytology and histopathology were consistent with a Sertoli cell tumour. The dog was discharged 2 days after surgery, but returned 3 days later with severe bleeding, leading to a decision of euthanasia in view of a poor prognosis.

Oestrogen-induced myelotoxicosis is the most severe complication of testicular tumours, mainly in cryptorchid dogs, calling for early diagnosis and treatment. Preputial cytology is a cost-effective examination that may support hyperoestrogenism due to oestrogen-secreting tumours in male dogs.

Συγγενές εξάρθρημα αγκώνα στον σκύλο: Συντηρητική ή χειρουργική αντιμετώπιση;

Ανδρονίκη Α. Κρυστάλλη DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Αικατερίνη Ι. Σιδέρη** DVM, PhD, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα, **Μιχαήλ Ν. Πατσίκας** DVM, MD, PhD, DipECVDFI, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Νικήτας Ν. Πράσινος** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Congenital elbow luxation in dog: Conservative or surgical treatment?

Androniki A. Krystalli DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Aikaterini I. Sideri** DVM, PhD, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Medicine, University of Thessaly, Karditsa, Greece, **Michael N. Patsikas** DVM, MD, PhD, DipECVDFI, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Nikitas N. Prassinis** Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Το συγγενές εξάρθρημα αγκώνα στον σκύλο είναι σπάνιο. Υπάρχουν τρεις τύποι: I. βραχιονιοκερκιδικής άρθρωσης, II. βραχιονιοωλενικής άρθρωσης και III. ωλενιοκερκιδικής άρθρωσης. Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η παρουσίαση πέντε κλινικών περιστατικών και της μακροχρόνιας εξέλιξής τους.

Προσκομίστηκαν πέντε σκύλοι με συγγενές εξάρθρημα αγκώνα, το οποίο διαγνώστηκε ακτινολογικά. Σκύλος Νο1: Setter, 3 μηνών, 8 kg, με ετερόπλευρο εξάρθρημα τύπου I. Είχε προηγηθεί κοχλίωση της κερκίδας πάνω στην ωλένη και δεν επιχειρήθηκε άλλη χειρουργική επέμβαση. Σκύλος Νο2: Pug, 4,5 μηνών, 4 kg, με αμφοτερόπλευρο εξάρθρημα τύπου II. Σκύλος Νο3: French Bulldog, 2,5 μηνών, 1,6 kg, με ετερόπλευρο εξάρθρημα τύπου II. Οι σκύλοι Νο2 και 3 αντιμετωπίστηκαν με οστεοτομή ωλένης, ανάταξη του εξαρθήματος και προσωρινή αρθρόδεση του αγκώνα με ήλο από την ωλένη προς το βραχιόνιο. Σκύλος Νο4: ακαθόριστης φυλής, 10 ετών, 3,5 kg, με αμφοτερόπλευρο εξάρθρημα τύπου II. Σκύλος Νο5: ακαθόριστης φυλής, 2 μηνών, 4 kg, με αμφοτερόπλευρο εξάρθρημα τύπου III. Οι σκύλοι Νο4 και 5 δεν αντιμετωπίστηκαν χειρουργικά.

Ο σκύλος Νο2, αν και χειρουργήθηκε, ήταν ο μόνος που δεν βελτιώθηκε και συνέχισε να στηρίζεται στην οπίσθια επιφάνεια των αντιβραχίων. Αντίθετα, οι άλλοι σκύλοι που χειρουργήθηκαν (Νο1, Νο3) είχαν φυσιολογική κινητική δραστηριότητα 9 και 2 έτη μετεγχειρητικά, αντίστοιχα. Τα ζώα που αντιμετωπίστηκαν συντηρητικά (Νο4, Νο5) παρουσίαζαν ικανοποιητική κίνηση, αλλά με ιδιαίτερο βάδισμα, σε ηλικία 10 και 5 ετών, αντίστοιχα.

Το συγγενές εξάρθρημα του αγκώνα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στη διαφορική διάγνωση της χλωλότητας των πρόσθιων άκρων στον νεαρό σκύλο. Η απεικονιστική διάγνωση είναι εύκολη. Η θεραπεία φαίνεται ότι είναι εξατομικευμένη, αλλά γενικώς με ικανοποιητικά αποτελέσματα.

Congenital elbow luxation in dog is rare. There are three types: I. humeroradius joint, II. humeroulnar joint and III. between radius and ulna. The aim of the study is to present five clinical cases and their long-term follow-up.

Five dogs with front limb lameness were presented due to congenital elbow luxation, which was diagnosed radiologically. Dog No1: Setter, 3-month-old, 8 kg, type I luxation. Radius screwing on the ulna had been previously performed. Dog No2: Pug, 4.5-month-old, 4 kg, bilateral type II luxation. Dog No3: French Bulldog, 2.5-month-old, 1.6 kg, unilateral type II luxation. In dogs No2 and 3 ulnar osteotomy, luxation reduction and temporary elbow arthrodesis using a transarticular pin from the ulna to humerus were performed. Dog No4: mongrel, 10-year-old, 3.5 kg, bilateral type II luxation. Dog No5: mongrel, 2-month-old, 4 kg, unilateral type III luxation. Conservative treatment was employed in dogs No4 and 5.

Dog No2, although surgically treated, was the only one that did not improve and continued to walk on the posterior surface of the antebrachium. In contrast, dogs No1 and 3 had normal gait 9 and 2 years postoperatively, respectively. Conservatively treated animals (No4, No5) were totally functional, but with particular gait pattern, at 10 and 5 years of age, respectively.

Congenital elbow luxation should be included in the differential diagnosis of front limb lameness in the young dog. Radiological diagnosis is easy. Treatment seems to be personalized and generally with satisfactory results.

«Θέλω τη συνέντευξη, θέλω τη δουλειά». Πως θα συντάξεις ένα ολοκληρωμένο βιογραφικό σημείωμα και μια ελκυστική συνοδευτική επιστολή

Μιχαήλ Ζαβλάρης DVM, PhD, B&A, MRCVS, Clinical Director, Alver Vets, CVS Group Plc

“Looking for a job, is a full time job”. Tips to create a successful CV and Cover Letter in the Greek veterinary industry

Michail Zavlaris DVM, PhD, B&A, MRCVS, Clinical Director, Alver Vets, CVS Group Plc

Η Ελληνική κτηνιατρική αγορά εργασίας αλλάζει συνέχεια. Οι νέοι απόφοιτοι αναζητούν μια είσοδο στην αγορά, και οι παλιοί διερευνούν νέα αντικείμενα. Αυτό τους αναγκάζει να συντάξουν ένα βιογραφικό σημείωμα (ΒΣ). Χωρίς καθοδήγηση για το πως να δομήσουν ένα έγγραφο που προβάλλει τις δεξιότητές τους και θα τους κάνει να ξεχωρίσουν, συχνά αποτυγχάνουν στις αιτήσεις τους. Πως όμως γράφουμε ένα σύγχρονο ΒΣ, πως ξεχωρίζουμε μέσα από μια λίστα συνυποψήφιων και πως “παίρνουμε τη δουλειά”; Αντικείμενο της παρουσίασης είναι να περιγραφούν οι αρχές σύνταξης ενός ανταγωνιστικού ΒΣ και μιας ελκυστικής συνοδευτικής επιστολής (ΣΕ). Στο τέλος της παρουσίασης το κοινό θα κληθεί να “βρει το λάθος σε ΒΣ”, ενώ ο ομιλητής θα είναι διαθέσιμος να προτείνει βελτιώσεις σε ΒΣ υποψηφίων.

Το ΒΣ δομείται από την προσωπική δήλωση, τις δεξιότητες/ικανότητες του υποψήφιου, την εργασιακή εμπειρία, τα επιτεύγματα, και τη συνεχιζόμενη εκπαίδευση/σπουδές. Η δήλωση παρουσιάζει τον επαγγελματικό χαρακτήρα/προσανατολισμό καριέρας. Στις δεξιότητες παρατίθενται οι κλινικές, χειρουργικές και επικοινωνιακές ικανότητες. Η εργασιακή εμπειρία περιλαμβάνει χρονολογικά τους εργοδότες ενώ αναφέρονται και οι αρμοδιότητες της θέσης. Στα επιτεύγματα περιλαμβάνονται οι επιτυχίες και ο αντίκτυπος που είχαν στην εργασία. Οι σπουδές αναφέρονται χρονολογικά ξεκινώντας από την πιο πρόσφατη. Η έκταση του ΒΣ δεν υπερβαίνει τη μία σελίδα για νέους και τις δύο για έμπειρους κτηνιάτρους. Η ΣΕ είναι το πλέον σημαντικό έγγραφο στην αίτηση. Στην πρώτη παράγραφο αναλύονται οι δεξιότητες του υποψήφιου, η επαγγελματική εμπειρία και οι επιτυχίες. Στη δεύτερη ο υποψήφιος αιτιολογεί γιατί επέλεξε να κάνει την αίτηση και πως οι ικανότητες του καλύπτουν τις προϋποθέσεις της θέσης.

During the last decade the Greek vet industry went through many changes. Amid the economic crisis, new graduates and senior vets are struggling with applications and sometimes they are not successfully shortlisted. Aim of the presentation is to describe the structure and content of a competitive CV and an attractive cover letter (CL). The author will challenge the audience to find errors in hypothetical CVs and after the presentation will be happy to review some applicants' resumes.

The CV is structured of the personal statement; skills/abilities; work history; achievements; CPD training and the studies. Personal statement summarizes the vets' background and career goals, followed by a bullet point list of its' clinical and non-clinical skills. All job roles are listed in chronological order starting with the most recent. The applicant may list some of his/her professional or management achievements. The CV closes with a selection of professional training courses and basic studies. The CL is the document that the recruiter will check first, so make it “catchy”. It is structured in two paragraphs. In the first one the applicant outlines its' strengths, skills and professional background. The first paragraph is your opportunity to attract the recruiters' interest to keep on reading and pass you to the next stage. The final paragraph replies to the following questions: why you applied, why you believe you are the best match for the role and why you think your skills will be valuable and will bring something good in the company. Good luck!

Ιατρικά λάθη και πως μπορούμε να ωφεληθούμε από αυτά. Η σημασία της εφαρμογής ενός συστήματος “Βελτίωσης Ποιότητας Κτηνιατρικών Υπηρεσιών”

Μιχαήλ Ζαβλάρης DVM, PhD, B&A, MRCVS, Clinical Director, Alver Vets, CVS Group Plc

Medical errors and significant events. How important is to implement a quality improvement discipline in our clinics

Michail Zavlaris DVM, PhD, B&A, MRCVS, Clinical Director, Alver Vets, CVS Group Plc

Τα τελευταία χρόνια η παγκόσμια κτηνιατρική κοινότητα έχει προχωρήσει στην εφαρμογή συστημάτων Βελτίωσης Ποιότητας Κτηνιατρικών Υπηρεσιών (ΒΠΚΥ). Τα συστήματα εφαρμόζονται σε μικρές κλινικές, πολυκλινικές δεύτερης γνώμης και ακαδημαϊκά ιδρύματα. Αποτελούν στοχευμένες διαδικασίες παρακολούθησης, ελέγχου και εκτίμησης των κλινικών και μη κλινικών υπηρεσιών που προσφέρονται. Στόχος είναι να διαπιστωθούν οι τομείς που χρειάζονται βελτίωση και να βρεθούν τρόποι “να κάνουμε τα πράγματα καλύτερα”. Ακολουθώντας υποθετικά, αλλά ρεαλιστικά κλινικά και μη κλινικά σενάρια/παραδείγματα, η παρουσίαση θα βοηθήσει τον κτηνίατρο να οργανώσει ένα εσωτερικό σύστημα ΒΠΚΥ για την κλινική του, να βελτιώσει τη φροντίδα που προσφέρει στους ασθενείς του, να μάθει και να ωφεληθεί από τα λάθη του, να καταλάβει σε ποιους τομείς η κλινική πηγαίνει καλά και σε ποιους όχι, να εξελιχθεί επαγγελματικά, να καλυτερεύσει την επικοινωνία με τους πελάτες του και να βελτιώσει τη φήμη του ιατρείου.

Κάθε κλινική οργανώνει μια ολιγομελή επιτροπή ΒΠΚΥ η οποία συνέρχεται διμηνιαία. Συνήθως αποτελείται από ένα ή δύο κτηνιάτρους, ένα βοηθό/νοσηλεύτη και ένα μέλος της διοίκησης. Η επιτροπή αναλύει σημαντικά κλινικά και μη κλινικά περιστατικά (αναισθητικούς θανάτους, κενά στην παρακολούθηση περιστατικών, επιπλοκές, νέα πρωτόκολλα, παράπονα πελατών). Μελετά τις συνθήκες υπό τις οποίες συνέβησαν, εντοπίζει τα προβλήματα, προτείνει και εφαρμόζει λύσεις, αναθέτει ενέργειες και αρμοδιότητες στα μέλη της κλινικής ώστε τα ατυχή περιστατικά να μην επαναληφθούν και τέλος ελέγχει αν τα μέτρα ήταν αποτελεσματικά. Η επιτροπή δεν επιρρίπτει ευθύνες, δεν επιβάλλει πειθαρχικές ποινές και αναγνωρίζει ότι όλοι μπορεί να κάνουν λάθη, αρκεί να μαθαίνουν από αυτά.

Quality Improvement disciplines (QI) have been established in vet practices the last five years. Main purpose is to ensure that the highest clinical standards are practiced in every clinic, referral center or the academia. They are procedures targeted to monitor, control and evaluate clinical and non-clinical services. The goal is to identify areas that need improvement and «make things better». Main objective is to improve the care provided, learn and benefit from mistakes. QI has a huge impact to the team and helps staff to understand in which areas the clinic is doing well, how to improve and professionally develop, identify problems, and improve communication with clients and clinics' reputation. Following hypothetical but realistic clinical and non-clinical scenarios, the presentation will help the veterinarian to set up a QI system for their clinic.

Every practice structures a QI committee. It consists of one or two senior veterinarians, a nurse and a management member. The committee meets bi-monthly. The panel analyzes significant clinical events and non-clinical cases (e.g. anesthetic deaths, surgical complications, clients' complaints). The committee examines the conditions under which they occurred; identifies the problems; proposes and implements solutions; assigns actions so that unfortunate incidents are not repeated and assures that measures are effective. All cases are addressed in a “no blame culture” approach. The committee does not impose disciplinary penalties and acknowledges that everyone can make mistakes as long as they learn from them. Members understand that we can't prevent human error, but we can improve communication & systems of work.

Απορρόφηση της οδοντικής ουσίας σε οκτώ σκύλους

Όλγα Λωρίδα DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Μαρία Κούκη** DVM, MSc, PhD, Ελεύθερη επαγγελματίας, **Σεραφείμ Παπαδημητρίου** DVM, DDS, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Tooth resorption in eight dogs

Olga Lorida DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Maria Kouki** DVM, MSc, PhD, Private Practitioner, **Serafim Papadimitriou** DVM, DDS, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Οι απορροφήσεις των δοντιών εμφανίζονται συχνά στη γάτα και σπανιότερα στον άνθρωπο και σε άλλα είδη όπως ο σκύλος. Οι απορροφήσεις των δοντιών διακρίνονται α) σε φλεγμονώδους αιτιολογίας και β) σε ιδιοπαθείς, αλλά και σε εξωτερικού και εσωτερικού τύπου. Οι φλεγμονώδους αιτιολογίας οφείλονται στην περιοδοντική νόσο, στην ενδοδοντική νόσο, αλλά και σε οδοντικό τραύμα. Σκοπός αυτής της εργασίας είναι η παρουσίαση 8 περιστατικών σκύλων με απορροφήσεις δοντιών και η διαχείρισή τους.

Προσκομίστηκαν στην κλινική 8 ενήλικοι σκύλοι με ήπια δυσφαγία, σιαλόρροια και έντονη δυσσομία της στοματικής κοιλότητας. Υπό γενική αναισθησία πραγματοποιήθηκε εξέταση των δοντιών με περιοδοντική μύλη και ανιχνευτήρα τερηδόνας, καθώς και ενδοστοματικά ακτινογραφήματα σε όλα τα δόντια και σε όλα τα ζώα. Σε 6 διαπιστώθηκε μια απορρόφηση δοντιού, σε 2 περισσότερες από μια. Από τους 8 σκύλους, στους 5 οι απορροφήσεις αποδόθηκαν στην περιοδοντική νόσο, σε 1 σε ενδοδοντική νόσο, ενώ σε 2 σκύλους δεν βρέθηκε κάποιο φλεγμονώδες αίτιο και οι απορροφήσεις χαρακτηρίστηκαν ιδιοπαθείς. Πραγματοποιήθηκε χειρουργική εξαγωγή των δοντιών με απορρόφηση της οδοντικής ουσίας και συρραφή του βλεννογόνου και των ούλων.

Όλα τα ζώα έφαγαν μαλακή τροφή την επόμενη ημέρα μετά την εξαγωγή των δοντιών, ενώ ένα μήνα μετά το χειρουργείο έτρωγαν φυσιολογικά, χωρίς ένδειξη πόνου.

Οι οδοντικές απορροφήσεις είναι επώδυνες και χρήζουν αντιμετώπισης λόγω του άλγους και κατά συνέπεια της δυσφαγίας που προκαλούν. Η διάγνωση βασίζεται στην κλινική εξέταση των δοντιών και στα ενδοστοματικά ακτινογραφήματα, βάσει των οποίων πραγματοποιείται και η διαφοροποίηση του τύπου της απορρόφησης.

Tooth resorption is commonly encountered in cats, but occurs unusually in humans and other species, such as the dog. Resorptions are classified into a) inflammatory or b) idiopathic and also as internal or external. Inflammatory resorption may occur due to periodontal disease, endodontic disease or dental trauma. Purpose of this study was to describe 8 cases of dogs with tooth resorption and their management. Six adult dogs were admitted exhibiting mild dysphagia, salivation and halitosis. Under general anesthesia, a comprehensive dental examination was performed in all cases. Dental examination revealed one resorption in 6 cases and more than one in 2. Resorption was attributed in periodontal disease in 5 cases, in endodontic disease in 1, while in 2 cases, they were considered idiopathic. Surgical extraction was the treatment of choice in all cases.

Recovery was uneventful in all cases and one month post operatively no signs of pain or other complications were noticed.

Tooth resorption are painful and should be addressed immediately as they result in dysphagia. Diagnosis is made after dental examination and dental radiographs are used to differentiate the type of resorption.

Υπερπλαστική πολφίτιδα μετά από κάταγμα σε τομέα νεαρού σκύλου

Όλγα Λωρίδα DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Μαρία Κούκη** DVM, MSc, PhD, Ελεύθερη επαγγελματίας, **Σεραφείμ Παπαδημητρίου** DVM, DDS, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Hyperplastic pulpitis in a fractured incisor of a young dog

Olga Lorida DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Maria Kouki** DVM, MSc, PhD, Private Practitioner, **Serafim Papadimitriou** DVM, DDS, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Η υπερπλαστική πολφίτιδα είναι αποτέλεσμα αντίδρασης του πολφού στον ερεθισμό λόγω χρόνιας φλεγμονής. Λόγω της έκθεσης του υπερπλαστικού πολφού στο στοματικό περιβάλλον, το ζώο μπορεί να εμφανίζει ήπιο πόνο κατά τη μάσηση. Εμφανίζεται συνήθως σε νεαρά ζώα, λόγω της πλούσιας αιμάτωσης και της άριστης αμυντικής ικανότητας του πολφού. Ακολουθεί την αποκάλυψη του πολφού λόγω τερηδόνας ή κατάγματος της μύλης. Σκοπός της παρούσας ανακοίνωσης είναι η παρουσίαση ενός σπάνιου περιστατικού υπερπλαστικής πολφίτιδας σε τομέα της άνω γνάθου νεαρού σκύλου.

Σκύλος μεγάλος, μιάς, ηλικίας οκτώ μηνών, προσκομίστηκε λόγω ήπια επώδυνης διόγκωσης σε τομέα της άνω γνάθου. Ο σκύλος δεν εμφάνισε ποτέ δυσφαγία, παρά μόνο ήπια ενόχληση κατά την ψηλάφηση της περιοχής. Στο ιστορικό του ζώου υπήρχε τραυματισμός της περιοχής όταν το ζώο ήταν περίπου πέντε μηνών. Υπό γενική αναισθησία διαπιστώθηκε επίμηκες κάταγμα της μύλης του τρίτου αριστερού τομέα της άνω γνάθου (203) και προβολή ιστού στο χρώμα των ούλων, που αιμορραγούσε ελαφρώς στην πίεση, μεταξύ των καταγματικών άκρων. Στα ενδοστοματικά ακτινογραφήματα διαπιστώθηκε επικοινωνία της διόγκωσης με την πολφική κοιλότητα και τέθηκε η διάγνωση της υπερπλασίας του πολφού. Ακολούθησε εξαγωγή του τομέα. Ένα μήνα αργότερα ο σκύλος ήταν ελεύθερος συμπτωμάτων, ενώ έτρωγε φυσιολογικά ξηρά τροφή.

Η υπερπλασία είναι μια σπάνια αντίδραση του πολφού σε χρόνια φλεγμονή του. Εμφανίζεται σε νεαρούς σκύλους, λόγω της εξαιρετικής αμυντικής ικανότητας του πολφού, ως αντίδραση στην επιμόλυνση από τα βακτήρια της στοματικής κοιλότητας. Η ενδεδειγμένη θεραπεία είναι η εξαγωγή του δοντιού ή η ενδοδοντική θεραπεία του.

Hyperplastic pulpitis results from chronic inflammation. The hyperplastic pulp becomes exposed to the oral cavity and the affected animal may exhibit mild signs of pain when eating. It usually appears in young animals with abundant blood supply and excellent resistance of the pulp to bacterial insults, following pulp exposure due to dental caries or fracture. Purpose of the presentation is to describe a rare case of hyperplastic pulpitis in an upper incisor of a young dog.

A large-sized mixed-breed dog was admitted with a painful swelling of an upper incisor. The dog exhibited only mild discomfort on palpation of the area. History revealed injury at the age of 5 months. Under general anesthesia, dental examination revealed a longitudinal fracture of the crown of the upper left third incisor (203) and protrusion of a fleshy tissue from the fracture site, that bled on probing. Dental radiography revealed communication of the fleshy tissue with the pulp chamber and subsequently, the incisor was extracted. A month later, the dog was free of symptoms and able to consume dry food.

Hyperplasia represents a rare reaction of the pulp following chronic inflammation. It affects young dogs because of the excellent resistance of the pulp to bacterial insults from the oral cavity. Tooth extraction or endodontic therapy represents the appropriate modality of treatment in hyperplastic pulpitis.

Χειρουργική εξαγωγή κυνόδοντα με επιπλεγμένο κάταγμα μύλης σε ίππο

Ιωάννης Μεζελάς DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Κωνσταντίνος Παντελής** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Νικόλαος Διακάκης** DVM, MSc, PhD, MRCVS, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Σεραφείμ Παπαδημητρίου** DVM, DDS, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Θεοδώρα Μπίλλη** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Ειρήνη Λαζαροπούλου** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Όλγα Λορίδα** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Surgical extraction of a complicated crown fracture of an equine canine tooth

Ioannis Mezelas DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece, **Konstantinos Pantelis** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece, **Nikolaos Diakakis** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece, **Serafim Papadimitriou** DVM, DDS, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece, **Theodora Billi** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece, **Eirini Lazaropoulou** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece, **Olga Lorida** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

Ο κυνόδοντας του ίππου, λόγω της ανατομικής θέσης του, είναι επιρρεπής σε κατάγματα. Ως επιπλεγμένο θεωρείται το κάταγμα του δοντιού που συνοδεύεται από αποκάλυψη του πολφού. Η κυρτή και μεγάλη σε μήκος ρίζα του κυνόδοντα κάνει την εξαγωγή του δύσκολη σε όρθια θέση, ειδικά με την κλειστή τεχνική εξαγωγής.

Ίππος, εκτομίας, 8 ετών, φυλής Warmblood προσκομίστηκε στη Μονάδα Ιπποειδών του Τμήματος Κτηνιατρικής Α.Π.Θ. Κατά την κλινική εξέταση διαπιστώθηκε επιπλεγμένο κάταγμα του δεξιού κυνόδοντα της άνω γνάθου με αποκάλυψη του πολφού.

Μετά τη χορήγηση γενικής αναισθησίας και τοπικής αναισθησίας του υποκόγχιου νεύρου με υδροχλωρική λιδοκαΐνη 2% πραγματοποιήθηκε εξαγωγή του κυνόδοντα. Δημιουργήθηκε ουλοβλεννογόγιος κρημνός ολικού πάχους και αφαιρέθηκε μέρος του παρειακού πετάλου του φατνιακού οστού με εγγλυφίδα οστού σε χειρολαβή χαμηλών ταχυτήτων. Ακολούθησε η εκμόχλευση του δοντιού με χρήση περιστόμου και μοχλού εξακτικής. Στη συνέχεια, με τη βοήθεια οδοντάγρας πραγματοποιήθηκε η εξαγωγή του δοντιού και λειάνθηκαν τα αιχμηρά άκρα του οστού με εγγλυφίδα διαμαντιού σε χειρολαβή χαμηλών ταχυτήτων. Τέλος, τοποθετήθηκε ιατρικό μέλι στο φατνίο και ο κρημνός συρράφτηκε με απορροφήσιμο ράμμα και απλές χωριστές ραφές.

Διαπιστώθηκε άμεση βελτίωση του ίππου, χωρίς την εμφάνιση επιπλοκών και η επούλωση του φατνίου εξελίχθηκε ομαλά χωρίς διάσπαση του τραύματος.

Η χειρουργική εξαγωγή του κυνόδοντα του ίππου υπό γενική αναισθησία είναι η ενδεικνυόμενη μέθοδος για την αποφυγή του κατάγματος της ρίζας και για την ανακούφιση του πόνου, ενώ φαίνεται πως η τοποθέτηση ιατρικού μελιού στο μετεξακτικό φατνίο συμβάλλει στην αντιμετώπιση της μόλυνσης.

The canine tooth due to its anatomical location is prone to fractures. The fracture that exposes the pulp chamber is considered complicated. The extraction of the canine tooth with the close technique is difficult in standing position, due to its long and convex root.

An 8-year old, Warmblood gelding was referred to the Equine Unit with a complicated crown fracture (CCF) of the right maxillary canine tooth.

Following general anesthesia and regional anesthesia of the infraorbital nerve with lidocaine hydrochloride 2%, the canine tooth was extracted. A full thickness mucogingival flap was created and a part of the labial alveolar bone was removed with a round carbide bur in a low-speed handpiece. The elevation of the tooth was carried out by dental luxators and elevators. The tooth was finally extracted with extraction forceps, the sharp edges of the alveolar bone were smoothed with a round diamond bur in a low-speed handpiece. Finally, medical honey was placed into the alveolar socket and the surgical wound was sutured using absorbable suture in a simple interrupted pattern.

Two weeks postoperatively the healing process was uneventful and no complications were noted. Surgical extraction of the equine canine tooth under general anesthesia is the indicated method to avoid a root fracture and to relieve the pain of the oral cavity. Moreover, it seems that medical honey application into the post-extraction alveolar socket aids in infection control.

Η παρουσία ανθεκτικών βακτηρίων σε χρόνια στοματορρινική επικοινωνία σε 3 γάτες

Όλγα Λωρίδα DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Μαρούλα Παπαδοπούλου** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Μαρία Κούκη** DVM, MSc, PhD, Ελεύθερη επαγγελματίας, **Δήμητρα Παρδάλη** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Αικατερίνη Αδαμαμά-Μωραΐτου** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Σεραφείμ Παπαδημητρίου** DVM, DDS, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.,

Antimicrobial resistant bacteria in three cats with chronic oronasal fistula

Olga Lorida DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece, **Maroula Papadopoulou** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Maria Kouki** DVM, MSc, PhD, Private Practitioner, **Dimitra Pardali** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Aikaterini Adamama-Moraitou** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Serafim Papadimitriou** DVM, DDS, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

Η ρήξη της σκληρής υπερώας και η δημιουργία στοματορρινικής επικοινωνίας στις γάτες είναι συνήθως αποτέλεσμα πτώσης από μεγάλο ύψος. Σκοπός της παρούσας ανακοίνωσης είναι η παρουσίαση τριών περιστατικών σε γάτες με στοματορρινική επικοινωνία, στις οποίες εντοπίστηκαν πολυανθεκτικά βακτήρια. Σε δύο από αυτές, η αποτυχία της χειρουργικής αποκατάστασης της επικοινωνίας αποδόθηκε στα βακτήρια αυτά.

Τρεις νεαρές ενήλικες γάτες, προσκομίστηκαν με πύωδες ρινικό έκκριμα, παρμούς, δυσφαγία και στοματορρινική επικοινωνία. Οι δύο γάτες ήταν αδέσποτες, και η τρίτη τραυματίστηκε υπό άγνωστες συνθήκες. Στις δύο γάτες είχε προηγηθεί αποτυχημένη προσπάθεια χειρουργικής αποκατάστασης της επικοινωνίας, ενώ στην τρίτη η στοματορρινική επικοινωνία διαπιστώθηκε κατά την κλινική εξέταση. Υπό γενική αναισθησία λήφθηκε υλικό για καλλιέργεια και δοκιμή ευαισθησίας στο οποίο βρέθηκαν πολυανθεκτικοί μικροοργανισμοί στα περισσότερα αντιβιοτικά. Δεκαπέντε ημέρες μετά τη χορήγηση των κατάλληλων αντιβιοτικών επιχειρήθηκε η χειρουργική αποκατάσταση της επικοινωνίας, ενώ τα αντιβιοτικά χορηγήθηκαν μετεγχειρητικά για άλλες 15 ημέρες. Κατά την επανεξέταση, έναν μήνα μετά την επέμβαση, τα συμπτώματα είχαν υποχωρήσει στις δύο γάτες, ενώ στην τρίτη παρέμειναν λόγω ανάπτυξης χρόνιας υπερπλαστικής ρινίτιδας. Κάτω από γενική αναισθησία ελέγχθηκε η σύγκλιση του τραύματος και παρατηρήθηκε ικανοποιητική επούλωση στις δύο γάτες, ενώ στην τρίτη διαπιστώθηκε μικρής έκτασης διάσπαση του τραύματος στη μαλακή υπερώα.

Η αποτυχία της χειρουργικής αποκατάστασης ή η παραμονή της στοματορρινικής επικοινωνίας στις γάτες οδηγεί σε χρόνια ρινίτιδα. Στα περιστατικά αυτά, ιδιαίτερα πριν την επανάληψη της χειρουργικής επέμβασης, προτείνεται η αποστολή υλικού προς καλλιέργεια και δοκιμή ευαισθησίας, ώστε να επιλεγεί το κατάλληλο αντιβιοτικό για να μειωθούν οι πιθανότητες αποτυχίας της αποκατάστασης.

Fracture of the hard palate and oronasal fistula formation in the cat, usually occurs after falling from height. The purpose of this presentation is to report 3 cases of oronasal fistula where antimicrobial resistant bacteria were detected. Failure of surgical repair in two of them was attributed to the bacteria. Three young adult cats were presented with oronasal fistula accompanied by purulent nasal discharge, sneezing and dysphagia. Two of the animals were stray, while the third was injured under unknown circumstances. In two cases, surgical repair had been previously attempted, and in the third case it was detected during oral examination. Under general anesthesia, samples were obtained from the site of the fistula and sent for culture and sensitivity testing. Multi-drug resistant bacteria were identified. Appropriate antimicrobial agents were administered for 15 days prior to surgical repair and were continued for 15 days post operatively. Clinical examination one month after surgery revealed uneventful healing in two cases while the third exhibited nasal discharge and stridor due to chronic rhinitis and wound dehiscence of limited extent.

Oronasal fistula that left untreated or failed to resolve following surgical repair may result in chronic rhinitis. In these cases culture obtained from the fistula site and sensitivity testing should be undertaken before surgical revision in order to select the appropriate antimicrobial agent and reduce the possibility of surgical failure.

Ορχεκτομή στον ίππο. Αναδρομική μελέτη 2004-2019

Ειρήνη Λαζαροπούλου DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Κωνσταντίνος Παντελής** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Θεοδώρα Μπίλλη** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Νικόλαος Διακάκης** DVM, MSc, PhD, MRCVS, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Retrospective study of equine orchietomy (2004-2019)

Eirini Lazaropoulou DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece, **Konstantinos Pantelis** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece, **Theodora Billi** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece, **Nikolaos Diakakis** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

Η ορχεκτομή στον ίππο είναι από τις πλέον συχνές επεμβάσεις. Σκοπός της ανακοίνωσης αυτής είναι η παρουσίαση των κυριότερων ενδείξεων και των συχνότερων επιπλοκών της ορχεκτομής σε ίππους κατά την περίοδο 2004-2019.

Στη μελέτη αυτή συμπεριλήφθηκαν 5.236 ίπποι, ηλικίας 9 μηνών έως 19 ετών, οι οποίοι χειρουργήθηκαν κατά την περίοδο 2004-2019. Από αυτούς, 5 είχαν βουβωνοκλήλη, 3 υδροκλήλη, 7 ορχίτιδα ενώ 1 παρουσίαζε στροφή του όρχη. Οι υπόλοιποι εκτομήθηκαν με σκοπό την αλλαγή της συμπεριφοράς. Από αυτούς 123 διαγνώστηκαν με ορχίτιδα κατά την προεγχειρητική κλινική εξέταση. Στα περιστατικά αυτά εφαρμόστηκαν η ημίκλειστη (43,2%) και η ανοιχτή (56,8%) τεχνική.

Από το σύνολο των ίππων που υποβλήθηκαν σε ορχεκτομή, 3.577 άλογα εμφάνισαν οίδημα, 12 κοκκίωμα του σπερματικού τόνου, 4 εκσπλαχνισμό και 1 αιμορραγία. Τα κοκκιώματα και η αιμορραγία αντιμετωπίστηκαν χειρουργικά, χωρίς περαιτέρω επικλοκές. Τα περιστατικά με εκσπλαχνισμό υποβλήθηκαν σε χειρουργική επέμβαση, η οποία στα 2 από αυτά ήταν επιτυχής ενώ τα άλλα 2 κατέληξαν. Κανένας ίππος δεν εμφάνισε μόλυνση του τραύματος ή τέτανος.

Η κύρια ένδειξη ορχεκτομής στον ίππο ήταν η αλλαγή της συμπεριφοράς. Η ηλικία προσκόμισης ήταν κατά μέσο όρο τα 4,2 έτη. Συνηθέστερη μετεγχειρητική επιπλοκή ήταν το οίδημα του οσχέου και ακολουθούσε το κοκκίωμα του σπερματικού τόνου, ενώ η μόνη θανατηφόρος επιπλοκή ήταν ο εκσπλαχνισμός η οποία όμως συνέβη σε πολύ μικρά ποσοστά. Αν και η ημίκλειστη τεχνική πλεονεκτεί, τις περισσότερες φορές ήταν ταχύτερο να εφαρμοστεί η ανοιχτή τεχνική. Στην τελευταία, όμως περίπτωση ελεγχόταν και κατά περίπτωση ραβόταν το έξω βουβωνικό στόμιο.

Castration is probably the most common surgical procedure in equine practice. The aim of this study is to present the main indications as well as the most common postoperative complications of the procedure during the years 2004-2019.

This study included 5.236 stallions, aged between 9 months to 19 years that were castrated from 2004 to 2019. Five had their testicles removed because of inguinal hernia, 3 of hydrocele, 7 of orchitis and 1 because of testicular torsion. The rest were castrated for behavioral change; still, 123 were found to have orchitis during the preoperative clinical examination. Open (56.8%) or semi closed (43.2%) technique was used.

As far as complications are concerned, 3.577 horses developed scrotal edema, 12 scirrhus cord formation, 4 evisceration and 1 hemorrhage. Scirrhus cord and hemorrhage were addressed surgically. Evisceration cases were also treated surgically with partial success (2/4 survived). None of the horses showed any signs of infection or tetanus.

The main reason for equine castration was the behavioral change. The usual age of presentation was 4.2 years. The most common postoperative complication was scrotal edema followed by scirrhus cord formation, whereas the only fatal, yet scarce, complication was evisceration. Although the semi closed, technique is considered better, the open technique was performed more frequently as it is faster. In the latter technique, the surgeon should appreciate the width and occasionally suture the inguinal canal.

Επιτυχής αντιμετώπιση μετατραυματικής σηπτικής αρθρίτιδας σε πώλο

Θεοδώρα Μπίλλη DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Κωνσταντίνος Παντελής** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Ειρήνη Λαζαροπούλου** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Παναγιώτα Τυρνενοπούλου** DVM, PhD, MRCVS, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα, **Νικόλαος Διακάκης** DVM, MSc, PhD, MRCVS, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

A post-traumatic case of septic arthritis in a foal with successful outcome

Theodora Billi DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece, **Konstantinos Pantelis** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece, **Eirini Lazaropoulou** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Panagiota Tyrnenopoulou** DVM, PhD, MRCVS, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece, **Nikolaos Diakakis** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

Η σηπτική αρθρίτιδα στο άλογο προκαλείται από την είσοδο μικροοργανισμών στην κοιλότητα μιας άρθρωσης, συνηθέστερα μετατραυματικά ή ιατρογενώς και σπανιότερα αιματογενώς. Χαρακτηρίζεται από υψηλό βαθμό χλωτότητας και έντονη φλεγμονή, πόνο και διόγκωση της προσβεβλημένης άρθρωσης και των γύρω ιστών. Η κακή πρόγνωση της σηπτικής αρθρίτιδας οφείλεται στην επακόλουθη οστεοαρθρίτιδα, με αποτέλεσμα την μόνιμη χλωτότητα και τη δυσκολία ελέγχου της προκαλούμενης οστεομυελίτιδας που τελικά οδηγεί στην ευθανασία. Σκοπός της ανακοίνωσης αυτής είναι η παρουσίαση περιστατικού μετατραυματικής σηπτικής αρθρίτιδας με επιτυχή έκβαση.

Ίππος, φαιού χρωματισμού, γένους θηλυκού, ηλικίας 2 ετών, Αραβικής φυλής προσκομίστηκε στη Μονάδα Ίπποειδών του Τμήματος Κτηνιατρικής Α.Π.Θ., 6 ώρες μετά από τραυματισμό, με αδυναμία στήριξης του οπίσθιου αριστερού άκρου. Κατά την κλινική εξέταση διαπιστώθηκε ενδοαρθρικό τραύμα στην πρόσθια επιφάνεια του κυνήποδα και μερική ρήξη του τένοντα του κοινού εκτείνοντα τις φάλαγγες μύος στο κάτω τρίτο του μεταταρσίου. Από την μεταταρσιοφαλαγγική άρθρωση υπήρχε έξοδος οροαίμοραγικού αρθρικού υγρού. Ακτινολογικά παρατηρήθηκε διόγκωση των μαλακών μορίων στην περιοχή του κυνήποδα και παρουσία αέρα στο εσωτερικό της μεταταρσιοφαλαγγικής άρθρωσης, χωρίς περαιτέρω αλλιώσεις στις αρθρικές επιφάνειες. Θεραπευτικά, πραγματοποιήθηκε πλύση της άρθρωσης, συρραφή του αρθρικού θυλάκου και ενδοαρθρική έγχυση αμικασίνης, καθώς και συρραφή του τένοντα, υπό γενική αναισθησία. Σε διάστημα 10 ημερών η κλινική εικόνα του ζώου αποκαταστάθηκε ικανοποιητικά, με τον ίππο να φέρει βάρος στο πάσχον άκρο, ενώ σε διάστημα 30 ημερών ο πώλος μπορούσε να βαδίσει πλέον φυσιολογικά. Η σηπτική αρθρίτιδα συνοδεύεται από κακή πρόγνωση. Η έγκαιρη ανάληψη επιθετικής αγωγής μπορεί να βελτιώσει την πρόγνωση και να οδηγήσει στην αποθεραπεία του ίππου.

Equine septic arthritis results from bacterial contamination of a joint, via wounds, iatrogenic intervention or hematogenous spread, leading to severe inflammation of the synovial cavity. As joint infection causes irreversible damage to the articular cartilage and potentially may lead to the development of osteomyelitis, it carries a poor prognosis. The aim of this report is to present a case of post-traumatic septic arthritis in a foal, that was treated successfully.

A 2-year-old, grey Arabian filly was referred with non-weight bearing lameness of the left hind limb, 6 hours after a transportation accident. Clinical examination revealed a large perforating wound on the dorsal aspect of the fetlock joint accompanied by synovial fluid leakage and laceration of the long digital extensor tendon at the distal metatarsus of the left hind limb. Radiographs showed soft tissue distention and the presence of air within the metatarsophalangeal joint, with no damage to the articular cartilage. Therapeutically, under general anesthesia, joint lavage was performed, followed by suturing of the synovial capsule and long digital extensor tendon. Amikacin was administered intrasynovially and the limb was bandaged.

Ten days postoperatively, the horse was able to bear weight on the affected limb; on day 30 the lameness had reduced significantly, and the filly was discharged.

Horses suspected of having an infected joint should be considered emergency patients, as septic arthritis is a life-threatening condition. As proposed by this case report, it is of outmost importance to timely choose the most suitable therapy, in order to increase the potential of a successful outcome.

Ημιπεταλεκτομή με μηνιγγοτομή της σκληρής μήνιγγας

Δημήτρης Σιδεράς Χαντάντ DVM, Ελεύθερος επαγγελματίας, Γεώργιος Πούπαλος DVM, Ελεύθερος επαγγελματίας

Hemilaminectomy with durotomy

Dimitrios Sideras Chantant DVM, Private practitioner; George Poupalos DVM, Private practitioner

Σκοπός της εργασίας είναι η αξιολόγηση της αποκατάστασης σπαστικής παραπάρεσης μετά από ημιπεταλεκτομή με διατομή της σκληρής μήνιγγας και εξαγωγή υλικού μεσοσπονδύλιου δίσκου με υποσκληρίδια εντόπιση.

Προσκομίστηκε σκύλος ηλικίας επτά ετών φυλής πεκινού θηλυκός στερημένος με εικόνα σπαστικής παραπάρεσης και αδυναμία στήριξης των οπισθίων άκρων. Η μαγνητική τομογραφία αποκάλυψε προβολή μεσοσπονδύλιου δίσκου τύπου Hansen 1 στο μεσοσπονδύλιο διάστημα Θ13-Ο1 με συνοδό μέτριου βαθμού πιεστικό φαινόμενο στον νωτιαίο μυελό και υποψία υποσκληρίδια εντόπισης του υλικού. Πραγματοποιήθηκε ημιπεταλεκτομή στο μεσοσπονδύλιο διάστημα Θ13-Ο1 και διατομή της σκληρής μήνιγγας. Το υλικό του ινώδους δακτυλίου με υποσκληρίδια εντόπιση αφαιρέθηκε διαμέσου της διατομής της μήνιγγας. Επιβεβαιώθηκε σαφής βελτίωση της νευρολογικής εικόνας και αποκατάσταση της σπαστικής παραπάρεσης με ανάκτηση της ικανότητας στήριξης των οπισθίων άκρων εντός 10 ημερών από το χειρουργείο η οποία διατηρείται 3 μήνες μετά.

Η διατομή της σκληρής μήνιγγας μετά από ημιπεταλεκτομή και η εξαγωγή υλικού δίσκου με υποσκληρίδια εντόπιση συμβάλει τα μέγιστα στην αποσυμπίεση του νωτιαίου μυελού και την αποκατάσταση της νευρολογικής βλάβης.

Evaluation of the restoration of spastic misappropriation after hemilaminectomy and through durotomy removal of intradural disc material.

Female neutered Peckinese dog seven years old was presented with spastic misappropriation and weakness of hind limb support. MRI revealed Hansen 1 type disk herniation at the level of T13-L1 intervertebral space and medium compression of the spinal cord and also raised suspicion of intradural location of the disk material. Hemilaminectomy was performed at the T13-L1 intervertebral space combined with incision of the dura. The intradural disk material was removed through the incision.

Significant improvement of the neurologic status, rehabilitation of the spastic misappropriation and recovery of hind limb support capacity was confirmed within 10 days after surgery and still 3 months later.

The incision after hemilaminectomy and intradural disk material removal is essential for spinal cord decompression and neurologic deficit recovery.

Χειρουργική αντιμετώπιση συγγενούς δερμοειδούς πόρου (τύπου IV) σε νεαρό σκύλο Rhodesian Ridgeback με δευτερογενή συμπιεστική μυελοπάθεια και μηνιγγίτιδα

Θεοφάνης Λιάτης DVM, Neurology & Neurosurgery Service, Small Animal Hospital, School of Veterinary Medicine, University of Glasgow, 464 Bearsden Rd, Bearsden, Glasgow, G61 1BD, UK, Neurology & Neurosurgery Service, Dick White Referrals, Station Farm, London Road, Six Mile Bottom, Cambridgeshire, CB8 0UH, UK, **Giunio Bruto Cherubini** DVM, Neurology & Neurosurgery Service, Dick White Referrals, Station Farm, London Road, Six Mile Bottom, Cambridgeshire, CB8 0UH, UK

Surgical treatment of congenital dermoid sinus (type IV) in a young Rhodesian Ridgeback with secondary compressive myelopathy and meningitis

Theophanes Liatis DVM, Neurology & Neurosurgery Service, Small Animal Hospital, School of Veterinary Medicine, University of Glasgow, 464 Bearsden Rd, Bearsden, Glasgow, G61 1BD, UK, Neurology & Neurosurgery Service, Dick White Referrals, Station Farm, London Road, Six Mile Bottom, Cambridgeshire, CB8 0UH, UK, **Giunio Bruto Cherubini** DVM, Neurology & Neurosurgery Service, Dick White Referrals, Station Farm, London Road, Six Mile Bottom, Cambridgeshire, CB8 0UH, UK

Ο συγγενής δερμοειδής πόρος (τριχοφωλεακό συρίγγιο) αποτελεί σωληνοειδή πτύχωση του δέρματος που εκτείνεται στους υποκείμενους ιστούς. Είναι αποτέλεσμα ατελούς διαχωρισμού του νευρικού σωλήνα από το εξώδερμα κατά την εμβρυογένεση.

Σκύλος 5-μηνών, αρσενικός-ακέραιος, Rhodesian Ridgeback, εμβολιασμένος, προσκομίστηκε στο νοσοκομείο με οξεία προοδευτική κατάπτωση, ανορεξία και άλγος αγνώστου προέλευσης. Κατά την κλινική και νευρολογική εξέταση διαπιστώθηκαν γενικευμένη υπεραίσθησία, κάμψη αυχένα, κύφωση και απροθυμία βάδισης. Έπειτα από κούρεμα, αποκαλύφθηκε μικρό κυκλικό στόμιο στο δέρμα του αυχένα. Στην ψηλάφηση του υποκείμενου ιστού, διαπιστώθηκε κυλινδρικός/σωληνοειδής ιστός, σκληρής σύστασης, που ξεκινούσε από το στόμιο και κατέληγε στους υποκείμενους ιστούς (συρίγγιο). Στην γενική εξέταση αίματος διαπιστώθηκε λευκοκυττάρωση με ουδετεροφιλία, ενώ στις βιοχημικές εξετάσεις του ορού βρέθηκε αυξημένη η τιμή της CRP. Οι ορολογικές εξετάσεις για *Toxoplasma gondii* και *Neospora caninum* ήταν αρνητικές. Η καλλιέργεια ούρου, η κυτταρολογική εξέταση αρθρικού υγρού και η ανάλυση του εγκεφαλονωτιαίου υγρού ήταν φυσιολογικές. Η μαγνητική τομογραφία του αυχένα αποκάλυψε συμπιεστική, εξωμυελική, αυξημένου T2W σήματος αλλοίωση του νωτιαίου μυελού, στο ύψος του A3 σπονδύλου, η οποία συνδεόταν με το στόμιο που ανευρέθηκε στο δέρμα του αυχένα επιβεβαιώνοντας έτσι συρίγγιο μεταξύ σκληρής μήνιγγας και δέρματος. Συνεπώς διαγνώσθηκε δερμοειδής πόρος (τύπου IV) που προκαλούσε δευτερογενή συμπιεστική μυελοπάθεια και μηνιγγίτιδα. Θεραπευτικά, πραγματοποιήθηκε ραχιαία πεταλεκτομή στον A3 σπόνδυλο, μηνιγγοτομή και εκτομή της ενδομηνιγικής/εξωμυελικής σωληνοειδούς κατασκευής, που εσωτερικά περιείχε τρίχες και σμηγματογόνους αδένες. Μετεγχειρητικά, το ζώο παρέμεινε σε καρποφαϊνή και κλινδαμυκίνη. Ο σκύλος παρέμεινε φυσιολογικός στην εξαμηνια επανεξέταση.

Ο δερμοειδής πόρος (τύπου IV) πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε νεαρά ζώα με εντοπισμένο σπονδυλικό άλγος ή γενικευμένη υπεραίσθησία, ιδιαίτερα της φυλής Rhodesian Ridgeback ή σε άλλες με ραχιαία κορυφογραμμή.

Congenital dermoid sinus (pilonidal sinus) consists of a tubular sac extending from the skin to the underlying tissues, resulting from incomplete separation of the neural tube from skin ectoderm during embryogenesis.

A 5-month, male-entire, vaccinated Rhodesian Ridgeback presented to the hospital due to acute progressive lethargy, anorexia, and pain of unknown origin. Clinical and neurological examinations revealed generalised hyperaesthesia, low-head carriage, kyphosis and reluctance to walk. Clipping the ridgeback hair, a small rounded cutaneous opening was revealed. On palpation of the underlying tissues, a tubular (connective-like) tissue was found to connect the cutaneous opening with the underlying tissues. Haematology revealed leukocytosis with neutrophilia, whilst biochemistry revealed elevated CRP. Serology for *Toxoplasma gondii*/*Neospora caninum*, urine culture, synovial fluid cytology and CSF analysis were negative. MRI of the neck revealed a compressive T2W hyperintense extramedullary spinal cord lesion at the level of C3 vertebra, connected with the cutaneous opening. Dorsal (C3) laminectomy, durotomy and excision of the extramedullary/intradural lesion was performed, in which hair and sebaceous glands were found. A diagnosis of dermoid sinus (type IV) causing secondary compressive myelopathy and meningitis was made. Post-operative carprofen and clindamycin were administered. The dog remained sign-free in the 6-month follow-up re-examination.

Dermoid sinus (type IV) should be considered in the differential diagnosis of young dogs, particularly in Rhodesian Ridgebacks or other ridgebacks, with spinal pain or generalised hyperaesthesia.

Η χρήση ιατρικού μελιού στην αντιμετώπιση περιστατικού οστεομυελίτιδας της κάτω γνάθου σε σκύλο

Ηλιάδης Παναγιώτης DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Όλγα Λωρίδα** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Μαρία Κούκη** DVM, MSc, PhD, Ελεύθερη επαγγελματίας, **Σεραφείμ Παπαδημητρίου** DVM, DDS, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Treatment of osteomyelitis of the mandible with medicinal honey in a dog

Panagiotis Iliadis DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece, **Olga Lorida** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece, **Maria Kouki** DVM, MSc, PhD, Private Practitioner, **Serafim Papadimitriou** DVM, DDS, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

Το ιατρικό μέλι χρησιμοποιείται επιτυχώς στην αντιμετώπιση τραυμάτων στην κτηνιατρική πράξη, λόγω της αντιμικροβιακής, αντιφλεγμονώδους και επουλωτικής δράσης του. Σκοπός της εργασίας είναι η παρουσίαση ενδιαφέροντος περιστατικού οστεομυελίτιδας της κάτω γνάθου σε σκύλο, η οποία αντιμετωπίστηκε και με τη χρήση ιατρικού μελιού.

Προσκομίστηκε αρσενικός σκύλος 7 ετών, φυλής Yorkshire, με έντονη δυσσομία της στοματικής κοιλότητας και πόνο κατά τη διάνοιξη της κάτω γνάθου. Από το ιστορικό διαπιστώθηκε ότι δύο μήνες πριν, και για την αντιμετώπιση κατάγματος κοντά στη γωνία της κάτω γνάθου, είχε πραγματοποιηθεί οστεοσύνθεση με μεταλλική πλάκα και κοχλίες. Υπό γενική αναισθησία διαπιστώθηκε ρήξη του βλεννογόνου στην περιοχή, εκροή πύου και προβολή των υλικών οστεοσύνθεσης, ενώ ο ακτινογραφικός έλεγχος έδειξε οστεομυελίτιδα και δημιουργία απολύματος. Αφαιρέθηκαν τα υλικά οστεοσύνθεσης, πραγματοποιήθηκε χειρουργικός καθαρισμός, τοποθετήθηκε γέλη ιατρικού μελιού L-Mesitran στην περιοχή του ελλείμματος και συρράφτηκε ο βλεννογόνος με απορροφήσιμο ράμμα. Μετεχειρητικά χορηγήθηκε η γέλη για ενδοστοματική χρήση και συνδυασμός μετρονιδαζόλης και σπιραμυκίνης από το στόμα για 10 ημέρες.

Δύο ημέρες μετά το χειρουργείο ο σκύλος τρεφόταν μόνο με μαλακής σύστασης τροφή. Κατά την επανεξέταση, δύο μήνες μετά το χειρουργείο, η επούλωση ήταν πλήρης, ενώ κατά τον ακτινογραφικό έλεγχο η περιοχή απεικονίζεται υγιής και η κινητικότητα της κάτω γνάθου, λόγω του οστικού ελλείμματος, δεν δημιουργεί λειτουργικό πρόβλημα στο ζώο.

Η επικουρική χρήση γέλης ιατρικού μελιού σε χειρουργικές επεμβάσεις της στοματικής κοιλότητας φαίνεται να έχει ευεργετικά αποτελέσματα, στην επούλωση και τον έλεγχο του μικροβιακού φορτίου.

Medicinal honey has been widely used in veterinary medicine due to its antimicrobial, anti-inflammatory and healing properties. Purpose of this presentation is to discuss an interesting case of osteomyelitis of the mandible of a dog where medicinal honey was utilized in addition to common modalities of treatment.

A seven-year old, male, Yorkshire was presented with severe halitosis and pain when opening the mouth. Medical history revealed that two months prior to presentation, an orthopaedic plate was utilized to repair a fracture of the left hemimandible located near the angle. Under general anesthesia, rupture of the oral mucosa and suppuration was detected at that site. Fixation materials projected in the oral cavity, while radiography revealed osteomyelitis a necrotic piece of fractured bone. Fixation materials were removed, the wound was debrided, medicinal honey (L-Mesitran) was placed in the deficit and the mucosa was apposed. L-Mesitran was also prescribed orally, along with metronidazole with spiramycin for 10 days. Two days post-operatively the dog could consume soft food unassisted. Two months later, the site has completely healed, without signs of infection radiographically.

Medicinal honey seems to be useful as adjuvant therapy in surgeries of the oral cavity as it can promote healing and also acts against harmful microorganisms.

Ανάπτυξη νωτιαίας βάδισης σε παραπληγική γάτα, λόγω τραυματισμού του νωτιαίου μυελού στο ύψος του 6ου θωρακικού σπονδύλου από βλήμα αεροβόλου όπλου

Ειρήνη Σαρπεκίδου DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Μαίρη Χριστοπούλου** DVM, Petlife, Θεσσαλονίκη, **Δήμητρα Καρατζιά** Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Ιωάννα Τραγουλία** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Γεώργιος Καζάκος** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Development of spinal walk in a paraplegic cat, associated with a spinal cord injury in 6th thoracic vertebra by a projectile from an air rifle

Eirini Sarpekidou DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Mary Chistopoulou** DVM, Petlife, Thessaloniki, Greece, **Dimitra Karatzia** Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Ioanna Tragoulia** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **George Kazakos** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Η νωτιαία βάδιση χαρακτηρίζεται από την απόκτηση ακούσιας συντονισμένης κινητικότητας στα οπίσθια άκρα σε ζώα όπου η εν τω βάθει αισθητικότητα απουσιάζει. Μπορεί να εμφανιστεί μετά από κάκωση στην θωρακοσφυϊκή μοίρα της σπονδυλικής στήλης.

Γάτος κοινής βραχύτριχης ευρωπαϊκής φυλής, αρσενικός, ακέραιος ηλικίας 6 ετών προσκομίστηκε στην Κλινική Ζώων Συντροφιάς της Κτηνιατρικής ΑΠΘ με αιφνίδια παράλυση οπισθίων άκρων. Κατά τη νευρολογική εξέταση ο γάτος παρουσίαζε θωρακοσφυϊκό σύνδρομο βαρύτητας 5 (κλίμακα από 0 έως 5), δηλαδή σπαστική παράλυση οπισθίων άκρων, με απουσία της εν τω βάθει αίσθησης του άλγους και απώλεια ελέγχου εκούσιας ούρησης και αφόδευσης. Η αιτιολογική διάγνωση τέθηκε με τη λήψη ακτινογραφημάτων της σπονδυλικής στήλης, όπου βρέθηκε βλήμα αεροβόλου εντός του σπονδυλικού σωλήνα στο ύψος του Θ6 σπονδύλου. Το βλήμα αφαιρέθηκε χειρουργικά μετά από ευρεία πλάγια πεταλεκτομή και μερική σωματεκτομή.

Στις πρώτες επανεξετάσεις στις 7 και στις 15 ημέρες μετεγχειρητικά τα νευρολογικά ελλείμματα παρέμεναν αμετάβλητα, και ο γάτος ξεκίνησε φυσικοθεραπεία. Η διάρκεια της εντατικής φυσικοθεραπείας ήταν 2 μήνες και ο γάτος ανέπτυξε νωτιαία βάδιση στα οπίσθια άκρα. Η κένωση της ουροδόχου κύστης και εντέρου γίνεται μηχανικά από τον ιδιοκτήτη.

Σε βαριά κάκωση του νωτιαίου μυελού στη θωρακοσφυϊκή μοίρα της σπονδυλικής στήλης με απουσία της εν τω βάθει αίσθησης του άλγους, μπορεί να αναπτυχθεί νωτιαία βάδιση. Η έγκαιρη έναρξη καθώς και η εντατική φυσικοθεραπεία συνέβαλε στην ταχύτερη και αποτελεσματικότερη ανάπτυξη της κίνησης των οπισθίων άκρων του γάτου.

Spinal walking is characterized by the acquisition of an involuntary coordinated motor function in animals without deep pain perception. It can occur after an injury of the thoracolumbar area of the spine.

A six-year-old intact male European domestic shorthair cat was presented in Companion Animal Clinic of the Aristotle University of Thessaloniki with acute onset paraplegia. The neurological examination revealed thoracolumbar syndrome with a neurological severity of 5 (scale 0-5), spastic paralysis of the pelvic limbs, lack of deep pain perception and loss of voluntary urination and defecation. Radiographic imaging of the spine revealed an air rifle projectile within the 6th thoracic vertebra. Hemilaminectomy and partial corpectomy were performed and the projectile was removed.

On re-examination 7 and 15 days postoperatively, the neurological deficits were unchanged, and the cat started physiotherapy. The duration of the intensive physiotherapy was 2 months and the cat developed spinal walking. The bladder and the colon were expressed by the owner.

In severe injury localized in the thoracolumbar area of the spinal cord without deep pain perception, spinal walk can occur. Early intensive physiotherapy contributed to a fast and more efficient movement recovery of the pelvic limbs of the cat.

Έκβαση περιστατικών θωρακοσφυϊκού συνδρόμου με διαταραχή της βαθιάς αισθητικότητας λόγω συμπιεστικής μυελοπάθειας στον σκύλο. Αναδρομική μελέτη 5 ετών

Μιλτιάδης Δέντσας DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Ζωή Πολυζοπούλου** DVM, PhD, DipECVCP, Διαγνωστικό Εργαστήριο, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Ιωάννης Σάββας** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Γεώργιος Καζάκος** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα, Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Clinical outcome of dogs with thoracolumbar syndrome with disorders of deep pain perception associated with compressive myelopathy. A 5 year retrospective study

Miltiadis Dentsas DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Zoi Polyzoopoulou** DVM, PhD, DipECVCP, Diagnostic Laboratory, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Ioannis Savvas** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **George Kazakos** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Σκοπός της αναδρομικής έρευνας είναι να μελετηθεί η έκβαση περιστατικών οξείας συμπιεστικής μυελοπάθειας λόγω προβολής μεσοσπονδύλιου δίσκου (ΠΜΔ) ή κατάγματος / εξάρθρωματος (Κ/Ε) στη θωρακοσφυϊκή μοίρα της σπονδυλικής στήλης (ΣΣ), στα οποία δεν είναι σαφής η ύπαρξη ή όχι βαθιάς αισθητικότητας του άλγους (ΒΑΑ). Στην εργασία συμπεριλήφθηκαν 75 σκύλοι με Κ/Ε και 97 σκύλοι με ΠΜΔ στη θωρακοσφυϊκή μοίρα του νωτιαίου μυελού που προσκομίστηκαν στην Κλινική Ζώων Συντροφιάς του Τμήματος Κτηνιατρικής, ΑΠΘ κατά τη χρονική περίοδο 2010-2015. Στα περιστατικά αυτά καταγράφηκε μεταξύ άλλων η ύπαρξη ή η απουσία ΒΑΑ ή η αμφίβολη ύπαρξη της και η τελική τους έκβαση δηλαδή βελτίωση, στασιμότητα ή επιδείνωση.

Στους σκύλους με Κ/Ε στη θωρακοσφυϊκή μοίρα της ΣΣ και αμφίβολη ύπαρξη της ΒΑΑ, βρέθηκε ότι η έκβαση προσομοιάζε εκείνης των σκύλων που δεν την είχαν και μάλιστα, με στατιστική σημαντικότητα ($P < 0,0005$). Αντίθετα, τα αντίστοιχα περιστατικά ΠΜΔ είχαν έκβαση που δε συσχετίστηκε ούτε με εκείνα που είχαν ούτε με εκείνα που δεν είχαν ΒΑΑ.

Φαίνεται πως από τα περιστατικά σκύλων με οξύ θωρακοσφυϊκό σύνδρομο λόγω προβολής μεσοσπονδύλιου δίσκου ή κατάγματος / εξάρθρωματος σπονδυλικής στήλης και αμφίβολη ύπαρξη βαθιάς αισθητικότητας του άλγους, η έκβαση εκείνων των περιστατικών που προκλήθηκαν από κάταγμα / εξάρθρωμα προσομοιάζει με την έκβαση των περιστατικών με κάταγμα / εξάρθρωμα που δεν έχουν βαθιά αισθητικότητα του άλγους.

The purpose of this retrospective study was to compare the outcome of cases with acute compressive myelopathy due to intervertebral disc disease (IVDD) or fracture / luxation (F/L) in the thoracolumbar region of the spine, in which the presence or absence of deep pain perception remained questionable. Seventy-five dogs with F/L and 97 dogs with IVDD in the thoracolumbar region of the spinal cord that were presented in the Clinic of Companion Animals, Department of Veterinary School of Aristotle University of Thessaloniki during the period 2010-2015 entered the study. The presence or absence of deep pain perception or questionable deep pain perception was recorded and the outcome was graded as good, functional or poor.

It was found that in dogs with F/L in the thoracolumbar region of the spine and questionable deep pain perception the final clinical outcome was similar with those dogs without deep pain perception and this difference was statistically significant ($P < 0,0005$). The clinical outcome of those "gray zone" cases with IVDD was different to the cases that retained deep pain perception or those without pain perception. It seems that from dogs with questionable deep pain perception, outcome of these with fracture/luxation was not different with the outcome of those dogs with fracture/luxation and loss of deep pain perception.

Κινητική αποκατάσταση τετραπληγικού γάτου μετά από κοιλιακή σωματεκτομή του 3ου αυχενικού σπονδύλου

Ειρήνη Σαρπεκίδου DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Ουρανία Μπάκα** DVM, MSc, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Κωνσταντίνος Μηλαθιανάκης** DVM, Vetmedica, Ηράκλειο, **Μιχαήλ Πατσίκας** DVM, MD, PhD, DipECVDF, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Γεώργιος Καζάκος** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Kinetic rehabilitation of a tetraplegic cat after ventral corpectomy of the 3rd cervical vertebra

Eirini Sarpekidou DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Ourania Baka** DVM, MSc, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Konstantinos Milathianakis** DVM, Vetmedica, Heraklion, Greece, **Michael Patsikas** DVM, MD, PhD, DipECVDF, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **George Kazakos** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Σκοπός της εργασίας είναι η παρουσίαση ενός περιστατικού κοιλιακής αποσυμπίεσης του νωτιαίου μυελού στο ύψος του Α3 σπονδύλου, λόγω παρουσίας υπερπλασίας του οστού και πρόκλησης τετραπληγίας. Γάτος κοινής βραχύτριχης Ευρωπαϊκής φυλής αρσενικός ακέραιος, ηλικίας 2 ετών προσκομίστηκε στην Κλινική Ζώων Συντροφιάς της Κτηνιατρικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με παράλυση πρόσθιων και οπίσθιων άκρων η οποία εγκαταστάθηκε προοδευτικά σε 11 μήνες. Κατά την κλινική εξέταση, ο γάτος παρουσίαζε αυχενικό σύνδρομο βαρύτητας 4 (κλίμακα από 0 έως 5), δηλαδή σπαστική παράλυση πρόσθιων και οπίσθιων άκρων με παρουσία της εν τω βάθει αίσθησης του άλγους και απουσία εκούσιας ούρησης και αφόδευσης. Τα ακτινογραφήματα, η μυελογραφία καθώς και η αξονική τομογραφία που πραγματοποιήθηκαν επιβεβαίωσαν την παρουσία συμπίεσης του νωτιαίου μυελού από το σώμα του 3ου αυχενικού σπονδύλου.

Μετά τη λήψη βιοψίας οστού και καλλιέργειας από την περιοχή, όπου επιβεβαιώθηκε ότι η αλλοίωση δεν ήταν νεοπλασματικής ή μολυσματικής αιτιολογίας, ακολούθησε η αποσυμπίεση του νωτιαίου μυελού. Η αποσυμπίεση πραγματοποιήθηκε με κοιλιακή προσπέλαση και σωματεκτομή του Α3 σπονδύλου, κατά την οποία αφαιρέθηκε μέρος του σώματος του 3ου αυχενικού σπονδύλου.

Ο γάτος 14 ώρες μετά την χειρουργική αποσυμπίεση απόκτησε έλεγχο του σφιγκτήρα της κύστης. Στις δύο εβδομάδες μετεγχειρητικά ξεκίνησε αταξικό βηματισμό. Μετά από 21 ημέρες προσκομίστηκε σε συνάδελφο για λήψη ακτινογραφημάτων της περιοχής τα οποία δεν αποκάλυψαν ευρήματα. Ο γάτος έχει αποκτήσει πλήρως την κινητικότητα του.

Η σωματεκτομή που σπάνια εφαρμόζεται στη χειρουργική της σπονδυλικής στήλης στη γάτα, βοήθησε στην πλήρη κινητική αποκατάσταση αυτού του περιστατικού.

The purpose of the study presented here was to describe a case of a tetraplegic cat, associated with bone hyperplasia of the C3 vertebra, that underwent ventral corpectomy.

A two-year-old intact male European domestic shorthair cat was presented in Companion Animal Clinic of the Aristotle University of Thessaloniki with an 11-month history of paralysis in all four limbs.

The neurological examination revealed cervical syndrome with a neurological severity of 4 (scale 0-5), spastic paralysis in all four limbs with the presence of deep pain perception and absence of the voluntary urination and defecation. Radiographs, myelogram and Computed Tomography confirmed the presence of compression of the spinal cord.

Histopathologic and microbiologic examination of the lesion showed the presence of a non-neoplastic and non-infectious process. A ventral corpectomy of the 3rd cervical vertebra was performed for spinal cord decompression.

Fourteen hours after surgery the cat regained control of urination. Two weeks postoperatively he started ataxic walking. Twenty-one days after surgery radiographic examination was unremarkable and the cat regained complete movement ability.

Ventral corpectomy helped the cat regain complete motor control.

Οι συχνότερες νεανικές οφθαλμικές παθήσεις του σκύλου στην κλινική πράξη. Μια αναδρομική μελέτη σε 118 εριστατικά

Παντελής Σαρρής DVM, Χειρουργικό Ιατρείο Μικρών Ζώων Σκούντζου Ευγενία, Αθήνα, **Ευγενία Σκούντζου** DVM, MSc, Χειρουργικό Ιατρείο Μικρών Ζώων Σκούντζου Ευγενία, Αθήνα, **Αναστασία Κομνηνού** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Juvenile canine ophthalmic diseases with highest prevalence in the clinical setting. A retrospective study of 118 cases

Pantelis Sarris DVM, Small Animal Surgical Practice owned by Scountzou, Athens, **Eugenia Scountzou** DVM, MSc, Small Animal Surgical Practice owned by Scountzou, Athens, **Anastasia Komninou** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Σκοπός της ανακοίνωσης είναι η παρουσίαση των συχνότερων οφθαλμικών παθήσεων που εμφανίζονται σε σκύλους, μέχρι την ηλικία των 12 μηνών, στην κλινική πράξη.

Για τον σκοπό αυτό μελετήθηκαν 118 περιστατικά του Οφθαλμολογικού Τμήματος, της Κλινικής Ζώων Συντροφιάς, της Κτηνιατρικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, καθώς επίσης και ιδιωτικού χειρουργικού ιατρείου μικρών ζώων, στην Αθήνα, σε διάστημα 2 ετών.

Από τη μελέτη προέκυψε ότι, συχνότερη νεανική οφθαλμική πάθηση είναι η προβολή του αδένου της νηκτικής μεμβράνης (34/118), η οποία μπορεί παράλληλα να συνοδεύεται και από εκτροπή του χόνδρου. Ακολουθεί το εντρόπιο (27/118), το οποίο συνήθως εμφανίζεται σε κουτάβια μεγαλόσωμων ή γιγαντόσωμων φυλών, λόγω περίσσειας δέρματος. Στη συνέχεια, η μικροφθαλμία (13/118), συγγενές νόσημα του βολβού μη αναστρέψιμο. Η δερμοειδής κύστη (11/118) είναι επίσης συγγενής βλάβη, αντιμετωπίζεται όμως χειρουργικά. Τα τραύματα του κερατοειδούς (9/118) παρουσιάζονται συχνά σε κουτάβια, λόγω απόντος ή ασθενούς αντανακλαστικού απειλής. Σπανιότερα προκύπτουν η πρόπτωση βολβού (6/118), οι παραμένουσες κορικές μεμβράνες (6/118), η χρόνια επιφανειακή κερατίτιδα, πρόδρομος της μελαγχρωστικής κερατίτιδας των βραχυκεφαλικών φυλών (6/118), το blue eye syndrome (3/118), οι δυστροφίες αμφιβληστροειδούς (2/118) και τέλος η προοδευτική ατροφία αμφιβληστροειδούς (1/118).

Συμπεραίνεται ότι, οι συχνότερες νεανικές οφθαλμικές παθήσεις που καλείται να αναγνωρίσει και να διαχειριστεί κάθε κλινικός κτηνίατρος είναι η προβολή του αδένου της νηκτικής μεμβράνης, το εντρόπιο, η μικροφθαλμία, η δερμοειδής κύστη και τα τραύματα του κερατοειδούς. Η έγκαιρη διάγνωση και αντιμετώπιση των παραπάνω παθήσεων είναι καθοριστικής σημασίας για την καλή πρόγνωση και ομαλή έκβαση τους.

The aim of the study was to present the most frequently encountered ophthalmic diseases in dogs up to 12 months of age, in the clinical setting. For the purpose of this study we reviewed 118 cases in the Ophthalmology Department, of the Clinic of Companion Animals of the School of Veterinary Medicine, at the Aristotle University of Thessaloniki, and from a small animal surgery clinic, in Athens, in a period of 2 years.

From this study, we concluded that the most frequent juvenile ophthalmic disease is the prolapse of the nictitating membrane gland (34/118), with or without cartilage eversion. It is followed by entropion (27/118), which usually occurs in large breed puppies, due to excessive and loose skin. Microphthalmia (13/118) is a congenital ocular disease, non reversible. The dermoid cyst (11/118) is also a congenital disease, which is surgically treated. Corneal lacerations (9/118) are very common in puppies, as a result of absent or weak menace reflex. Diseases with a lower frequency rate are globe proptosis (6/118), persistent pupillary membranes (6/118), corneal superficial keratitis, a precursor of corneal pigmentary keratitis of brachycephalic breeds (6/118), blue eye syndrome (3/118), retinal dystrophies (2/118) and progressive retinal degeneration (1/118).

It is thus concluded that, the most common juvenile canine ophthalmic diseases that every veterinary practitioner should be able to recognise and initially manage, are the prolapse of the nictitating membrane gland, entropion, microphthalmia, the dermoid cyst and corneal lacerations. Prompt diagnosis and treatment of the above are crucial for the final prognosis and successful outcome.

Ασυνήθης εντόπιση ινοσαρκώματος του ραγοειδούς σε σκύλο

Μαρία Μπογογιαννίδου DVM, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Αθήνα, Πέτρος Μακρογκίκας DVM, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Αθήνα, Σπυρίδωνας Ράντος DVM, PhD, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Αθήνα, Ζουμπουλίτσα Τσαμαδού DVM, PhD, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Αθήνα

Unusual case of uveal fibrosarcoma in a dog

Maria Bogogiannidou DVM, Private practitioner, Athens, Petros Makrogkikas DVM, Private practitioner, Athens, Spiridonas Rantos DVM, PhD, Private practitioner, Athens, Zoumpoulitsa Tsamadou DVM, PhD, Private practitioner, Athens

Το ινοσάρκωμα είναι μια κακοήθης νεοπλασία του ερειστικού ιστού, βραδέως αναπτυσσόμενη που συναντάται σε ζώα μέσης και μεγάλης ηλικίας.

Αρσενικός σκύλος, ημίαιμος, 12 ετών, προσκομίστηκε σε κτηνίατρο λόγω θόλωσης δεξιού οφθαλμού, δόθηκε αντιβιοτικό ευρέος φάσματος (αμοξικιλίνη και κλαβουλανικό οξύ) από το στόμα και παραπέμφθηκε στο ιατρείο μας. Κατά την οφθαλμολογική εξέταση τα βλέφαρα, ο επιπεφυκότας και η παραγωγή δακρύων ήταν κατά φύση. Απουσίαζε το αντανάκλαστικό απειλής στον δεξιό οφθαλμό και υπήρχε αδυναμία συνέχισης της εξέτασης λόγω αδιαφάνειας κερατοειδούς. Έγινε υπερηχοτομογραφικός έλεγχος και εντοπίστηκε χωροκατακτητική μάζα που καταλάμβανε μέρος του προσθίου θαλάμου. Στην εξέταση του αριστερού οφθαλμού παρατηρήθηκε μόνο ήπια ατροφία της ίριδας και πυρηνική σκλήρυνση, αλλοιώσεις συμβατές με την ηλικία. Μετά τον προεγχειρητικό έλεγχο ακολούθησε εξόρυξη και ολόκληρος ο δεξιός οφθαλμός στάλθηκε για ιστοπαθολογική εξέταση.

Η ιστοπαθολογική εικόνα ήταν συμβατή με ινοσάρκωμα. Πιο συγκεκριμένα, μακροσκοπικά μετά από εγκάρσια τομή αποκαλύφθηκε υπόλευκη διόγκωση διαμέτρου 1cm προσκολλημένη στην ίριδα και το ακτινωτό σώμα. Μικροσκοπικά, διαπιστώθηκαν νεόπλαστα ατρακτοειδή κύτταρα, που διαπλέκονταν ακανόνιστα με κολλαγόνες ίνες. Τα νεόπλαστα κύτταρα είχαν ωοειδείς και κυστικούς πυρήνες. Σε μερικά κύτταρα οι πυρηνίσκοι ήταν ευδιάκριτοι και κυμαίνονταν από 2 ως 5. Η ποσότητα του κυτταροπλάσματος ποίκιλλε και τα κυτταρικά όρια ήταν ευδιάκριτα. Η μιτωτική δραστηριότητα ήταν μικρή.

Παρόλο που η ενδοβολβική εντόπιση του ινοσαρκώματος είναι σπάνια, θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στη διαφορική διάγνωση των περιστατικών με ενδοθάλμια νεοπλασίες. Η εξόρυξη του οφθαλμού είναι η θεραπεία εκλογής, αφού πρόκειται για μια κακοήθη νεοπλασία και στο συγκεκριμένο περιστατικό είχε διαταραχθεί η δομή του οφθαλμού καθιστώντας τον μη λειτουργικό.

Fibrosarcoma is a slowly progressive malignant neoplasia of the connective tissue usually found in older dogs.

A 12-year-old, mixed breed, male dog, with opacification of the left cornea, was treated with wide spectrum antibiotics per os, and the dog was referred to our clinic. During the ophthalmic examination the eyelids, the conjunctiva and the tear production were normal. Due to the corneal opacification, ultrasonography was performed in order to examine the posterior segment of the globe. A mass was found in the anterior chamber and enucleation was carried out. The globe was fixed and submitted for histopathologic examination.

Histopathology confirmed the presence of uveal tract fibrosarcoma. Following a transverse cut of the globe a 1 cm diameter white mass attached to the iris and ciliary body was exposed. Microscopically, spindle cells that were irregularly cross-linked with collagen fibers were detected. The neoplastic cells had oval nuclei with vacuoles. The amount of cytoplasm varied and the cell boundaries were distinct. The mitotic activity was low.

Despite that uveal fibrosarcoma is a rare form of ocular neoplasia, it should be considered in the differential diagnosis in cases with intraocular space occupying lesions. Enucleation is the treatment of choice.

Έλεγχος μετεγχειρητικής κοιλιακής ταχυκαρδίας με χορήγηση θειικού μαγνησίου σε σκύλο με οξεία διάταση και στροφή στομάχου

Βασίλειος Ζαπρίδης DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Μελίνα Καραγκούνη** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ. **Αθανάσιος Γραμμενόπουλος** Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Γλυκερία Κιρμανίδου** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Παναγιώτα Καραμιχάλη** DVM, MSc, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ. **Γεώργιος Καζάκος** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Treatment of post-operative ventricular tachycardia with administration of magnesium sulfate on a gastric dilatation and volvulus dog

Vasileios Zapridis DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Melina Karagkouni** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Athanasios Grammenopoulos** Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Glykeria Kirmanidou** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Panagiwta Karamichali** DVM, MSc, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **George Kazakos** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Σκοπός της εργασίας είναι η παρουσίαση ενός περιστατικού με σύνδρομο οξείας διάτασης και στροφής στομάχου με μετεγχειρητική κοιλιακή ταχυκαρδία μη ανταποκρινόμενη στη χορήγηση λιδοκαΐνης, ο έλεγχος και ίαση της οποίας έγινε με τη χορήγηση θειικού μαγνησίου. Το Mg είναι δισθενές κατίον, καταλύτης ενζυμικών αντιδράσεων στο μυϊκό κύτταρο και διαμεμβρανικός και ενδοκυτταρικός ρυθμιστής της ηλεκτρικής δραστηριότητας των καρδιακών κυττάρων.

Σκύλος, Ντράατχαρ, αρσενικός ακέραιος, 7 ετών, 30 kg, παραπέμφθηκε στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας (ΜΕΘ) της κλινικής ζώων συντροφιάς με οξεία διάταση και στροφή στομάχου. Διεγχειρητικά εμφάνισε μονήρεις κοιλιακές εκτακτοσυστολές, οι οποίες συνεχίστηκαν κατά την ανάνηψη και εξελίχθηκαν σε κοιλιακή ταχυκαρδία. Κατά τη νοσηλεία η καρδιακή συχνότητα του ζώου ήταν κυμαινόμενη και έφτασε τους 180 καρδιακούς παλμούς/min. Ο έλεγχος των ηλεκτρολυτών και της οξεοβασικής ισορροπίας μετεγχειρητικά δεν είχε ευρήματα. Για τον έλεγχο της αρρυθμίας, χορηγήθηκε λιδοκαΐνη στάγδην με τον σκύλο να είναι αιμοδυναμικά σταθερός. Οι εκτακτοσυστολές δεν ελέγχθηκαν παρά την αύξηση της λιδοκαΐνης.

Η γενική εξέταση αίματος και η μέτρηση καλίου, κρεατινίνης και μαγνησίου μεταξύ άλλων ήταν εντός ορίων. Χορηγήθηκε θειικό μαγνήσιο στάγδην (30 mg/kg/hr) και παρατηρήθηκε έλεγχος της αρρυθμίας και επάνοδος φλεβοκομβικού ρυθμού χωρίς άλλη επίπτωση στο κυκλοφορικό. Την επόμενη ημέρα ο σκύλος πήρε εξιτήριο από τη ΜΕΘ και παραπέμφθηκε στο τμήμα Παθολογίας της κλινικής για διερεύνηση ικτέρου, ενώ η χορήγηση θειικού μαγνησίου δεν συνεχίστηκε.

Παρόλο που τα βιβλιογραφικά δεδομένα δεν συνδέουν την εμφάνιση αρρυθμιών περιεγχειρητικά σε σκύλους με Οξεία Διάταση και Στροφή Στομάχου με υπομαγνησαιμία (Bebchuk et.al. 2000), σε περιστατικά με μη ανταποκρινόμενες στη λιδοκαΐνη αρρυθμίες χωρίς διαταραχή στην οξεοβασική και ηλεκτρολυτική ισορροπία, η χορήγηση μαγνησίου φαίνεται να έχει κλινική σημασία στην ίαση τους. Ωστόσο, απαιτείται περαιτέρω διερεύνηση.

Purpose of this study is to present a case of a dog with acute gastric dilatation and volvulus (GDV) and post-operative ventricular tachycardia (VT) non responsive to lidocaine administration and treated with magnesium sulfate.

A 7-year old, Drahthaar male intact dog was presented in the intensive care unit (ICU) of the companion animal clinic with GDV. During the operation solitary premature ventricular complexes appeared, which persisted after recovery and VT was established. During hospitalization the dog's heart rate ranged and increased up to 180 heartbeats per minute. Administration of lidocaine (20 µg/kg/min) was chosen for treatment of the tachycardia with perfusion parameters being within normal limits but had no result on converting VT to sinus rhythm.

Results from Complete blood cell count and serum Creatinine, Magnesium and Potassium were unremarkable. Magnesium sulfate CRI was administrated (30 mg/kg/hr) and total conversion of the VT to sinus rhythm was achieved. The next day the patient was discharged from the ICU and referred to the Internal Medicine Unit for icterus investigation, while administration of magnesium sulfate was terminated. Scientific evidence does not correlate VT in dogs suffering GDV with hypomagnesemia (Bebchuk et.al. 2000). However in cases of VT non-corresponding to lidocaine administration, magnesium administration is associated with clinical control over the arrhythmia. Further research is required.

Βιβλιογραφία/References

Bebchuk N, Trevor, Hauptman G, Joe, Braselton W, Emmett, Walshaw Richard (2000) Intracellular magnesium concentrations in dogs with gastric dilatation-volvulus, AJVR, Vol 61, No.11

Αναισθητικά πρωτόκολλα για την εκτίμηση της κινητικότητας του λάρυγγα σε τρεις σκύλους

Δέσποινα Χριστοφή DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Κωνσταντίνος Βαρκούλης** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Δήμητρα Παρδάλη** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Τηλέμαχος Αναγνώστου** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Γεώργιος Καζάκος** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Anesthetic protocols for evaluation of laryngeal motion in three dogs

Despoina Christofi DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece **Konstantinos Varkoulis** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Dimitra Pardali** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Tilemachos Anagnostou** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **George Kazakos** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Για χρόνια το αναισθητικό εκλογής στη διάγνωση της παράλυσης του λάρυγγα στον σκύλο ήταν η θειοπεντάλη. Με τον πρόσφατο περιορισμό στη διαθεσιμότητά της στην παγκόσμια αγορά διάφορα αναισθητικά φάρμακα έχουν χρησιμοποιηθεί για την εκτίμηση της κίνησης των αρυταινοειδών χόνδρων και την ασφαλή διάγνωση της παράλυσης του λάρυγγα στο σκύλο. Περιγράφονται 3 περιστατικά.

Τρεις σκύλοι ηλικίας 5, 13 και 14 ετών, υποβλήθηκαν σε λαρυγγοσκόπηση με οπτική παρατήρηση με σκοπό τη διάγνωση παράλυσης λάρυγγα στην Κλινική Ζώων Συντροφιάς του Α.Π.Θ. Στον πρώτο χορηγήθηκε, χωρίς προαναισθητική αγωγή, ενδοφλέβια θειοπεντάλη και στον δεύτερο, όμοια, ενδοφλέβια προποφόλη. Στον τρίτο πραγματοποιήθηκε αρχικά ηρέμηση με ενδομυϊκή χορήγηση δεξμεδετομιδίνης για εισαγωγή φλεβοκαθετήρα λόγω δυσκολίας στο χειρισμό του και την επόμενη μέρα η διενέργεια της λαρυγγοσκόπησης έγινε με ενδοφλέβια χορήγηση προποφόλης.

Διάγνωση τέθηκε και στα τρία περιστατικά. Στο πρώτο διενεργήθηκε λαρυγγοπλαστική, ενώ στα άλλα δύο η κινητικότητα του λάρυγγα κρίθηκε φυσιολογική.

Η προποφόλη, παρότι μπορεί να αποδώσει ψευδώς θετικό αποτέλεσμα αποτελεί καλή επιλογή για τη διενέργεια λαρυγγοσκόπησης. Σύμφωνα όμως με πρόσφατες δημοσιεύσεις διάγνωση της πάθησης μπορεί να τεθεί μετά από ηρέμηση με χορήγηση δεξμεδετομιδίνης μόνης ή σε συνδυασμό με οπιοειδές εφόσον κριθεί απαραίτητο (DeGroot et al., 2020).

Thiopental is the drug of choice for evaluation of laryngeal function. With the recent restriction of its availability in the market, the need for alternate anesthetic protocols has arisen in order to assess the arytenoid motion and avoid a false diagnosis of laryngeal paralysis. Three cases are described.

Three dogs, 5, 13 and 14 years old, were examined for the diagnosis of laryngeal paralysis under laryngoscopy in the Companion Animal Clinic of Aristotle University of Thessaloniki. In the first dog, intravenous thiopental was administered without preanaesthetic medication, whereas in the second propofol was administered in a similar way. The third dog was initially sedated with intramuscular dexmedetomidine for intravenous catheter placement and on the next day laryngoscopy was performed under intravenous propofol administration.

Evaluation of laryngeal motion was assessed in all three cases. In the first case laryngoplasty was performed, whereas laryngeal function was normal in the other two.

Even though the use of propofol can lead to a false positive result, it could be a good drug choice of laryngeal function evaluation. However, according to new studies laryngeal function can be evaluated under sedation with dexmedetomidine alone or in combination with opioids if needed (DeGroot et al., 2020).

Βιβλιογραφία/References

DeGroot WD, Tobias KM, Browning DC et al. (2020) Examination of laryngeal function of healthy dogs by using sedation protocols with dexmedetomidine. *Vet Surg* 49(1), 124-130

Διέγερση της όρεξης με χορήγηση προποφόλης στη γάτα. Δύο κλινικά περιστατικά

Ειρήνη Δημοπούλου DVM, MSc, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Ειρήνη Σαρπεκίδου** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Γλυκερία Κιρμανίδου** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Βιργινία Παπαγεωργίου** DVM, MSc, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Γεώργιος Καζάκος** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Appetence stimulation induced by propofol in cats. Two clinical cases

Eirini Dimopoulou DVM, MSc, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Eirini Sarpekidou** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Glykeria Kirmanidou** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Virginia Papageorgiou** DVM, MSc, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Georgios Kazakos** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Η ανορεξία είναι ένα από τα κυριότερα συμπτώματα των νοσούντων γατών. Παράλληλα με την επίλυση του πρωτογενούς προβλήματος θεωρείται απαραίτητη η σίτιση του ζώου. Στη διευκόλυνση της σίτισης περιλαμβάνεται η χορήγηση ορεξιογόνων ουσιών όπως οι βενζοδιαζεπίνες και η μυρταζαπίνη (Agnew & Korman 2014). Όμως είτε δεν είναι πάντα αποτελεσματικές είτε έχουν περιορισμούς και ανεπιθύμητες ενέργειες. Σύμφωνα με την παρούσα γνώση, δεν έχει δοκιμαστεί ποτέ η χορήγηση προποφόλης ως ορεξιογόνο στη γάτα. Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να δοκιμαστεί η αποτελεσματικότητα της προποφόλης στη διέγερση της όρεξης σε άρρωστες νοσηλεύμενες γάτες.

Στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας της Κλινικής Ζώων Συντροφιάς (ΚΖΣ) του Τμήματος Κτηνιατρικής του Α.Π.Θ. δοκιμάστηκε επιτυχώς η διέγερση της όρεξης με τη χορήγηση προποφόλης στη δόση των 0,5 mg/kg άπαξ σε δύο ανόρεκτες γάτες. Και τα δύο ζώα αρνούσαν την λήψη οποιασδήποτε τροφής για τουλάχιστον 3 ημέρες παρά τις διευκολύνσεις στη λήψη τροφής και την χορήγηση αναλγησίας. Και στις δύο περιπτώσεις η ανορεξία παρέμεινε μετά τη χορήγηση μιδαζολάμης, έφαγαν όμως με όρεξη μετά από άπαξ χορήγηση υποαναισθητικής ποσότητας προποφόλης ενδοφλεβίως. Να σημειωθεί πως λόγω της χορήγησης τραμαδόλης στο αναλγητικό πρωτόκολλο, η χορήγηση μυρταζαπίνης αντενδυνκνιόταν. Τα ζώα παρακολούθηθηκαν για το διάστημα νοσηλείας τους στην ΚΖΣ και παρέμειναν χωρίς επιπλοκές που να μπορούν να αποδοθούν στην προποφόλη.

Εν κατακλείδι, η χορήγηση προποφόλης θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως εναλλακτικός τρόπος φαρμακευτικής διέγερσης της όρεξης σε γάτες, αν και περαιτέρω μελέτες θεωρούνται απαραίτητες για την εξαγωγή καταληκτικών συμπερασμάτων.

Inappetence is one of the main symptoms in critically ill cats. Alongside to investigation of the primary cause of illness the issue of food intake should be addressed. Methods of facilitation of feeding include the administration of appetite stimulation drugs such as benzodiazepines and mirtazapine (Agnew & Korman 2014). Nevertheless, those drugs are not always efficient, and their use has limitations and contraindications. Propofol has not been used as an appetite stimulator in cats. The purpose of this study was to examine the efficacy of propofol as an appetite stimulator in critically ill hospitalized cats.

Appetite stimulation was attempted by propofol administration at the dose of 0.5 mg/kg in two cats successfully. Both animals refused any kind of food intake for at least 3 days despite facilitations of food intake and administration of analgesia. In both cases cats remained anorectic after administration of midazolam, but they ate voluntarily after bolus intravenous administration of propofol in a sub-anaesthetic dose. It must be noted that due to tramadol administration as a part of the analgesic protocol, co-administration of mirtazapin was contraindicated. Both animals were monitored during their hospitalization at the clinic and no complications attributable to propofol were noted.

In conclusion, propofol administration can be used as an alternative in the medical management of inappetence in cats, but further research is required.

Βιβλιογραφία/References

Agnew W, Korman R (2014) Pharmacological appetite stimulation. Rational choices in the inappetent cat. *Journal of Feline Medicine and Surgery* 16, 749-756

Η επίδραση του θειικού μαγνησίου στην έκβαση 5 σκύλων με τέτανο

Βιργινία Παπαγεωργίου DVM, MSc, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Ράνια Μπάκα** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Κυριακή Παυλίδου** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Τηλέμαχος Αναγνώστου** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Γεώργιος Καζάκος** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Impact of magnesium sulfate on the outcome of five dogs with tetanus

Virginia Papageorgiou DVM, MSc, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Rania Baka** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Kyriaki Pavlidou** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Tilemachos Anagnostou** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **George Kazakos** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η διερεύνηση της επίδρασης του θειικού μαγνησίου, που είναι γνωστό πως καταστέλλει τη νευρομυϊκή διεγερσιμότητα, στην υποχώρηση των συμπτωμάτων από το αυτόνομο νευρικό σύστημα (ΑΝΣ) και στην τελική πρόγνωση σε 5 σκύλους με τέτανο.

Πέντε σκύλοι προσκομίστηκαν στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας της Κλινικής Ζώων Συντροφιάς, της Κτηνιατρικής ΑΠΘ σε πλάγια κατάκλιση και μυϊκή υπερτονία. Κατά την κλινική εξέταση, ένας σκύλος είχε αυξημένη αρτηριακή πίεση, τέσσερις σκύλοι είχαν διαταραχές στην καρδιακή συχνότητα και όλοι είχαν υπερθερμία. Εμφανές τραύμα έφεραν 4 σκύλοι. Όλοι οι σκύλοι διαγνώστηκαν με τέτανο και, σύμφωνα με την κλίμακα βαρύτητας του τετάνου του Burkitt et al (2007), τέσσερις σκύλοι με διαταραχές από το ΑΝΣ (4ο επίπεδο βαρύτητας) (κλίμακα από 1 έως 4) είχαν δυσμενέστερη πρόγνωση συγκριτικά με τον σκύλο που δεν είχε συμπτώματα από το ΑΝΣ (3ο επίπεδο βαρύτητας).

Στους σκύλους πραγματοποιήθηκε χειρουργικός καθαρισμός των τραυμάτων, έγινε αντιτετανικός ορός ενδοφλέβια, χορηγήθηκαν αντιβιοτικά (μετρονιδαζόλη) και ηρεμιστικά φάρμακα (φαινοθειαζίνες, βενζοδιαζεπίνες). Επιπρόσθετη αναλγησία επιτεύχθηκε με χορήγηση τραμαδόλης και βουτορφανόλης. Ταυτόχρονα, πραγματοποιήθηκε φυσικοθεραπεία και παράθεση τροφής με τους σκύλους σε στερνική κατάκλιση προς αποφυγή εισρόφησης. Ακόμα, σε όλους τους σκύλους χορηγήθηκε θειικό μαγνήσιο (25mg/kg), ενδοφλέβια, ώστε να υποχωρήσουν τα συμπτώματα από το ΑΝΣ και για περαιτέρω μυοχάλαση. Από τους παραπάνω σκύλους, οι 3 που ανήκαν στην 4η κλίμακα βαρύτητας απεβίωσαν. Η μέση διάρκεια νοσηλείας των σκύλων ήταν 3 εβδομάδες. Οι δύο σκύλοι που επιβίωσαν, εξακολουθούν να ζουν, μέχρι σήμερα, άνευ συμπτωμάτων. Συμπερασματικά, παρότι το θειικό μαγνήσιο χρησιμοποιείται όλο και πιο συχνά στη θεραπεία του τετάνου στον σκύλο, δεν φαίνεται να επηρεάζει την έκβαση περιστατικών με τη βαριά μορφή της νόσου.

The aim of this study is to assess the relationship between the autonomic nervous system signs and the outcome in dogs with tetanus that were treated with magnesium sulfate, a well-known neuromuscular transmission depressant.

This is a case series of five dogs presented with lateral recumbency and generalized muscle hypertonia in ICU. Clinical examination revealed high blood pressure measurements in one dog, abnormal heart rate in four dogs and hyperthermia in all dogs. Four dogs had a profound wound. Complete blood count tests were unremarkable and a presumptive diagnosis of tetanus was established in all cases. According to tetanus severity classification system (Burkitt et al. 2007), four dogs belonged to the fourth severity class (scale from 1 to 4) because they had autonomic nervous system signs and poor prognosis compared to the fifth dog that belonged to the third severity class.

The mean duration of hospitalization was 3 weeks. The dogs that survived, are asymptomatic until this day. In all dogs, surgical wound care was performed along with intravenous tetanus antitoxin, antibiotics (metronidazole), sedatives (thenothiazine, benzodiazepines), analgesics (tramadol, butorphanol), physiotherapy and careful force-feeding to avoid aspiration. Magnesium sulfate (25 mg/kg) was injected intravenously, to control autonomic nervous system signs and muscle rigidity. Three dogs from the fourth severity class, died. The mean duration of hospitalization was 3 weeks and, until today, the two dogs that survived are still asymptomatic.

Βιβλιογραφία/References

Burkitt JM, Sturges BK, Jandrey KE, Kass PH (2007) Risk factors associated with outcome in dogs with tetanus: 38 cases (1987-2005). JAVMA 230, 76-83

Υπαραχνοειδής κύστη στον εγκέφαλο νεαρού σκύλου

Ελεάνα Σούλτου DVM, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Αττικό Νοσοκομείο Ζώων, **Κωνσταντίνα Θεοδώρου** DVM, PhD, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Αττικό Νοσοκομείο Ζώων, **Μιχάλης Κατσιμπούλας** DVM, SRS, PhD, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Αττικό Νοσοκομείο Ζώων, **Ιωάννης Πανόπουλος** DVM, PhD, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Alphavet, **Αλέξανδρος Σαββίδης** DVM, PgCertSAS, MRCVS, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Αττικό Νοσοκομείο Ζώων

Intracranial arachnoid cyst in a young dog

Eleana Soultou DVM, Private Practitioner, Attiko Animal Hospital, **Konstantina Theodorou** DVM, PhD, Private Practitioner, Alphavet, **Michael Katsiboulas** DVM, SRS, PhD, Private Practitioner, Attiko Animal Hospital, **Ioannis Panopoulos** DVM, PhD, Private Practitioner, Alphavet, **Alexander Savvidis** DVM, PgCertSAS, MRCVS, Private Practitioner, Attiko Animal Hospital

Οι υπαραχνοειδείς κύστεις στον εγκέφαλο είναι μια εξαιρετικά σπάνια αναπτυξιακή πάθηση. Συναντώνται, συνήθως, στην περιοχή της δεξαμενής και είναι κύστεις οι οποίες περιέχουν εγκεφαλονωτιαίο υγρό (ΕΝΥ), μέσα σε δίκτυο δοκίδων της αραχνοειδούς μήνιγγας. Στην ανακοίνωση αυτή περιγράφεται ένα κλινικό περιστατικό υπαραχνοειδούς κύστης στον εγκέφαλο νεαρού σκύλου.

Σκύλος, αρσενικός ακέραιος, ακαθόριστης φυλής, 1 έτους προσκομίστηκε λόγω καθυστέρησης στην ανάπτυξη και διαταραχών στην κινητικότητα που παρατηρούνταν από τη γέννηση. Η γενική κατάσταση του ζώου και η συνείδησή του ήταν φυσιολογική. Στη νευρολογική εξέταση παρουσίαζε συμπτώματα παρεγκεφαλιδικού συνδρόμου, με κύριο εύρημα την παρουσία υπερμετρίας, εντονότερης στα πρόσθια άκρα. Συστήθηκε μαγνητική τομογραφία εγκεφάλου, την οποία αρχικά αρνήθηκαν οι ιδιοκτήτες.

Εννέα μήνες μετά την αρχική προσκόμιση, το ζώο εμφάνισε επιληπτικές κρίσεις (εντοπισμένες στην κεφαλή και γενικευμένες). Μετά τη σταθεροποίηση του ζώου, διενεργήθηκε μαγνητική τομογραφία εγκεφάλου, η οποία υπέδειξε χωροκατακτητική κύστη του τετράδμου πετάλου με συνοδό έντονου βαθμού πιεστικό φαινόμενο της παρεγκεφαλίδας, αμφοτερόπλευρη διάταση των πλάγιων κοιλιών και απουσία του διαφανούς διαφράγματος, ευρήματα συμβατά με συγγενή ανωμαλία ανάπτυξης. Συστήθηκε χειρουργείο για τοποθέτηση κοιλιοπεριτοναϊκής παροχέτευσης, το οποίο αρνήθηκαν οι κηδεμόνες. Ακολουθήθηκε συντηρητική αντιμετώπιση του περιστατικού με φαινοβαρβιτάλη, πρεδνιζολόνη, φουροσεμίδη, με την οποία η νευρολογική εικόνα του σκύλου παραμένει σταθερή 1 χρόνο μετά.

Οι υπαραχνοειδείς κύστεις στον εγκέφαλο αποτελούν μια σπάνια αναπτυξιακή πάθηση. Η θεραπεία στοχεύει στην αντιμετώπιση του εγκεφαλικού οιδήματος και της αυξημένης ενδοκρανιακής πίεσης και καλό είναι να προηγείται της χειρουργικής αντιμετώπισης.

Intracranial Arachnoid Cyst (IAC) is a rarely reported development disorder characterized by Cerebrospinal Fluid (CSF) accumulation within a split of the arachnoid membrane. It usually occurs in the caudal fossa, in the region of the quadrigeminal cistern. This presentation describes a case of an intracranial arachnoid cyst in a dog.

A 1-year-old, mixed breed, male dog was admitted due to stunted growth and mobility disorders since birth. The clinical examination did not reveal any abnormalities. The deficits detected by the neurological examination were consistent with cerebellar syndrome, with the main manifestation being hypermetria, more severe in the front limbs. Brain MRI was suggested, but declined.

Nine months later, the dog was admitted due to seizures. The patient was stabilized, brain MRI was performed, revealing a space-occupying cyst of the quadrigeminal plate causing compression of the cerebellum, bilateral ventricle dilation and absence of the septum pellucidum, findings compatible with congenital developmental abnormalities. Surgical intervention (shunt system placement) was declined by the owners and medical treatment was chosen with phenobarbital, prednisolone and furosemide. Neurological status of the patient is stable 1 year after diagnosis.

The IAC is a rare condition in dogs. The medical therapy, aiming in reducing the brain edema and the increased intracranial pressure, should precede the surgical intervention.

Παρουσίαση περιστατικού: Διαγνωστική και θεραπευτική προσέγγιση γάτας με έμφραξη ουρητήρα

Γεωργία Τρικούπη DVM, MSc, Κτηνιατρική Κλινική Κωνσταντίνου Νεόφυτου, **Ζωή Τζενετίδου** DVM, Κτηνιατρική Κλινική Κωνσταντίνου Νεόφυτου, **Ελένη Τομπουλίδου** DVM, Κτηνιατρική Κλινική Κωνσταντίνου Νεόφυτου, **Κωνσταντίνος Νεόφυτος** DVM, Κτηνιατρική Κλινική Κωνσταντίνου Νεόφυτου

Case report: diagnosis and management of a cat with ureteral obstruction

Georgia Trikoupi DVM, MSc, Veterinary Clinic Neofitos Konstantinos, **Zoe Tzenetidou** DVM, Veterinary Clinic Neofitos Konstantinos, **Eleni Tompoulidou** DVM, Veterinary Clinic Neofitos Konstantinos, **Konstantinos Neofitos** DVM, Veterinary Clinic Neofitos Konstantinos

Σκοπός της ανακοίνωσης είναι η παρουσίαση ενός ενδιαφέροντος περιστατικού έμφραξης ουρητήρα σε γάτα. Μια 5 ετών, σωματικού βάρους 3 κιλών, θηλυκή, στείρωμένη γάτα, φυλής Siamese, προσκομίστηκε με ιστορικό επιλεκτικής όρεξης, ήπιας κατάπτωσης από τριήμερου, απώλειας σωματικού βάρους και μη ειδικά συμπτώματα.

Κατά την κλινική εξέταση δεν σημειώθηκαν παθολογικά ευρήματα, έτσι η διάγνωση της νεφρικής νόσου βασίστηκε στην μέτρηση της κρεατινίνης στον ορό του αίματος και του παράγοντα Symmetric Dimethylarginine (SDMA). Από τη διενέργεια των απλών ακτινογραφημάτων τέθηκε υποψία παρουσίας ακτινοσκοιερών λίθων εντός του ουρητήρα. Κατά την υπερηχοτομογραφική εξέταση της κοιλίας εντοπίστηκε ήπια διάταση της νεφρικής πυέλου του δεξιού νεφρού και διάταση του δεξιού ουρητήρα, λόγω της ύπαρξης υπερηχογενούς λίθου διαστάσεων 4 x 5 mm σε απόσταση 4 cm από τη νεφρική πύελο, ο οποίος δημιουργούσε έντονη ακουστική σκιά. Έτσι, τέθηκε η οριστική διάγνωση της έμφραξης του δεξιού ουρητήρα, εξαιτίας της ύπαρξης λίθου. Θεραπευτικά η γάτα υποβλήθηκε σε νεφρεκτομή του δεξιού νεφρού και εκτομή του σύστοιχου ουρητήρα. Η χημική ανάλυση του λίθου έδειξε τη σύνθεσή του από οξαλικό ασβέστιο. Μετεγχειρητικά η γάτα έλαβε θεραπεία με ειδική τροφή για την πρόληψη λίθων οξαλικού ασβεστίου και χορήγηση υγρών, η οποία βελτίωσε τις νεφρικές βιοχημικές παραμέτρους και την κλινική εικόνα του ζώου. Η έμφραξη του ουρητήρα αποτελεί μια σχετικά σπάνια παθολογική κατάσταση στις γάτες, η έγκαιρη διάγνωση της οποίας αποτελεί πρόκληση για τον κλινικό κτηνίατρο.

The aim of the study was to present the clinical approach, diagnosis and treatment of a feline ureteral obstruction due to ureteral calculi.

A 5-year-old, 3 kg, spayed female, Siamese cat was presented with history and clinical signs of partial appetite, lethargy and weight loss.

Physical examination was unremarkable. Hence, diagnosis of kidney disease relied on determination of serum creatinine concentration and Symmetric Dimethylarginine (SDMA). Plain radiographs set a suspicion of radiopaque calculi. Ultrasonographic examination was performed and kidney pelvis and ureteral dilation was detected. A 4 x 5 mm ureteral calculus was observed 4 cm distal from the right kidney pelvis, that caused dense acoustic shadow. Thus, the definitive diagnosis of ureteral obstruction of the right ureter, caused by ureteral calculi was detected. Ureteronephrectomy of the right kidney and ureter was performed. Calculi chemical analysis revealed a calcium oxalate synthesis. The cat received the appropriate food management and fluid therapy after the surgery thus biochemical parameters and clinical condition were improved significantly.

This case report demonstrates that feline obstructive ureteral disease is a rare cause of critical illness in cat and diagnosis of this pathological condition may be challenging.

Ουρολιθίαση μετά την χορήγηση αλλοπουρινόλης: Παρουσίαση ενός κλινικού περιστατικού

Γεώργιος Οκομούσoglou DVM, Υπολοχαγός, Διευθυνση Υγειονομικού, IV ΤΑΞΥΠΙ, Ξάνθη, **Ελένη Αϊβαλιώτου** DVM, Ελεύθερος επαγγελματίας, Θεσσαλονίκη, **Φωτεινή Δημητρακοπούλου** DVM, MSc, Κτηνιατρική Εργαστηριακή Διάγνωση, Θεσσαλονίκη, **Στέφανος Κλαδάκης** DVM, Συνταγματάρχης, Γ' Κτηνιατρικό Νοσοκομείο, Θέρμη

Urolithiasis after administration of allopurinol: presentation of a clinical case

Georgios Okomousoglou DVM, Lieutenant, Forth CSS Brigade, Xanthi, Greece, **Eleni Aivaliotou** DVM, Private practitioner Thessaloniki, Greece, **Fotini Dimitrakopoulou** DVM, MSc, Veterinary Laboratory Diagnosis, Thessaloniki, Greece, **Stefanos Kladakis** DVM, Colonel, C' Army Veterinary Hospital, Themi, Greece

Το περιστατικό αφορά σκύλο, με έμφραξη του κατώτερου ουροποιητικού, μετά από χορήγηση αλλοπουρινόλης, σε έδαφος ουρολοιμώξης από πολυανθεκτικό στέλεχος *Pseudomonas aeruginosa*.

Σκύλος West Highland Terrier, 8 ετών, αρσενικός, αστείρωτος, ατοπικός, πριν από 8 μήνες, εμφάνισε ήπια κατατονία και περιφερειακή λεμφογαγγλιομεγαλία (διογκωμένα τα ιγνυακά και προωμοπλατιαία λεμφογάγγλια), σε βαθμό χολώτητας. Στις εξετάσεις που ακολούθησαν, βρέθηκε τίτλος *Leishmania infantum* 1/50-ύποπτο. Μετά από ένα μήνα επαναλήφθηκαν οι ορολογικές εξετάσεις και βρέθηκε τίτλος *Leishmania infantum* 1/200-θετικό. Χορηγήθηκε αλλοπουρινόλη (10 mg/kg BID) και δομπεριδόνη (0,5 mg/kg SID) και ένα μήνα μετά χορηγήθηκε και μιλτεφοσίνη. Οι αιματολογικές και βιοχημικές εξετάσεις που διενεργήθηκαν πριν και μετά την χορήγηση μιλτεφοσίνης ήταν φυσιολογικές και τα συμπτώματα είχαν υποχωρήσει.

Τρεις μήνες μετά την έναρξη της αλλοπουρινόλης, ο σκύλος εμφάνισε συμπτώματα έμφραξης του κατώτερου ουροποιητικού. Πραγματοποιήθηκε καθετηριασμός της ουροδόχου κύστης, ενώ οι ακτινογραφίες, έδειξαν την ύπαρξη λίθου μεγέθους φακής, με ανώμαλο σχήμα. Στο ούρο, διαπιστώθηκαν βακτήρια *Pseudomonas aeruginosa*, ευαίσθητα μόνο στη σιπροφλοξασίνη και μερικώς στην αμικασίνη, αρκετά πυοσφαίρια και κρύσταλλοι [ουρικού αμμωνίου (30-60/ο.π.), χολερυθρίνης (20-40/ο.π.) και ξανθίνης (5-20/ο.π.)]. Χορηγήθηκε κλινική δίαιτα χαμηλή σε πουρίνες, διακόπηκε η αλλοπουρινόλη και χορηγήθηκε σιπροφλοξασίνη (15 mg/kg SID). Δύο εβδομάδες αργότερα, ο σκύλος επανεμφάνισε έμφραξη, η οποία ανατάχθηκε και προγραμματίστηκε η χειρουργική επέμβαση. Αφαιρέθηκαν δύο λίθοι 5 mm και 2 mm, που αποτελούνταν από ουρικό οξύ και στρουβίτη. Τρεις εβδομάδες μετά, η φυσιολογική ούρηση έχει αποκατασταθεί, ενώ έχει ξεκινήσει αγωγή με oclacitinib.

Συμπερασματικά, συστήνεται η περαιτέρω διερεύνηση της πιθανότητας σχηματισμού λίθων ουρικού οξέος κατόπιν μακροχρόνιας χορήγησης αλλοπουρινόλης για τη θεραπεία της λείσμανιάσης του σκύλου.

The case concerns a dog with lower urinary tract obstruction following a three-month administration of allopurinol treatment with a simultaneous urinary tract infection from a multidrug-resistant *Pseudomonas aeruginosa* strain.

West Highland Terrier dog, 8 years old, male, intact, atopic, showed catatonía and lymph node swelling (enlarged ligamentous and pre-platelet lymph nodes), to a degree of hind feet lameness, since eight months. In the subsequent blood tests, *Leishmania infantum* was found (1/50-suspicious). One month later the tests were repeated (*Leishmania infantum* 1/200-positive). Allopurinol (10 mg/kg BID) and domperidone (0.5 mg/kg SID) were administered. Miltefosine was administered one month later. Hematological and biochemical tests were normal, and symptoms had subsided.

Three months after the initiation of allopurinol, the dog showed symptoms of urinary obstruction. X-rays and bladder catheterization were performed which showed the existence of an irregularly shaped stone, approximately 4-5mm in diameter. Urinalysis showed the presence of the bacteria *Pseudomonas aeruginosa*, susceptible only to ciprofloxacin and partially to amikacin, several pyoglobulins and crystals. Clinical diet low on purine was prescribed, allopurinol was stopped and ciprofloxacin (15 mg/kg SID) was given. Two weeks later, the dog was again blocked. The blockage was treated, and surgery was scheduled. Two 5 mm and 2 mm stones were removed, that consisted of uric acid and straubite. Three weeks after surgery urination was restored and oclacitinib was prescribed.

In conclusion, it is recommended to further investigate the possibility of uric acid stone formation after long-term administration of allopurinol for the treatment of canine leishmaniasis.

Υπερηχοτομογραφική εξέταση με εκκένωση της ουροδόχου κύστης μετά από έγχυση σκιαγραφικού παράγοντα (CE-VUS): μια νέα μέθοδος απεικονιστικής διάγνωσης έκτοπων ουρητήρων σε σκύλο. Αναφορά σε δυο περιστατικά

Γεωργία Τρικούπη DVM, MSc, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Παρασκευή Παπαδοπούλου** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Ματθαίος Μυλωνάκης** DVM, MD, PhD, DipECVDI, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Μιχαήλ Πατσίκας** DVM, MD, PhD, DipECVDI, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Λυσίμαχος Παπάζογλου** DVM, PhD, MRCVS, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Contrast-enhanced voiding urosonography (CE-VUS): a new imaging modality in canine ectopic ureter diagnosis. Two case reports presentation

Georgia Trikoupi DVM, MSc, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Paraskevi Papadopoulou** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Matthaios Mylonakis** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Michael Patsikas** DVM, MD, PhD, DipECVDI, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Lysimachos Papazoglou** DVM, PhD, MRCVS, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Σκοπός της μελέτης είναι η ανάδειξη της υπερηχοτομογραφικής εξέτασης με εκκένωση της ουροδόχου κύστης (CE-VUS) ως μια νέα εναλλακτική τεχνική απεικόνισης, που δεν εκθέτει τον ασθενή σε ακτινοβολία και συμβάλλει στη διάγνωση έκτοπων ουρητήρων στο σκύλο.

Δύο περιστατικά σκύλων, ένας 1 έτους, 9,8 κιλά, θηλυκός ακέραιος, ημίαιμος και ένας 5 ετών, 6,6 κιλά, θηλυκός ακέραιος, φυλής Lasha apso, προσκομίστηκαν για διερεύνηση χρόνιων ουρολοιμώξεων και ακράτειας ούρου. Στο παρελθόν, οι σκύλοι είχαν λάβει θεραπείες με αντιβιοτικά, χωρίς κλινική βελτίωση. Κατά την προσκόμιση οι σκύλοι ήταν κλινικά υγιείς. Η γενική εξέταση αίματος, οι βιοχημικές παράμετροι, τα απλά ακτινογραφήματα κοιλίας και η υπερηχοτομογραφική εξέταση ήταν κατά φύση, ενώ η ανάλυση ούρου έδειξε ουρολοιμώξη. Και στους δύο σκύλους τοποθετήθηκε ουροκαθετήρας, υπό άσηπτες συνθήκες, με σκοπό τη διενέργεια CE-VUS εξέτασης, μέσω του οποίου έγινε έγχυση εντός της ουροδόχου κύστης ενός σκιαγραφικού παράγοντα δεύτερης γενιάς. Ο σκιαγραφικός παράγοντας αποτελούσαν από μικροφουσαλίδες ανιχνεύσιμες υπερηχοτομογραφικά. Στον πρώτο σκύλο απεικονίστηκαν μικροφουσαλίδες εντός του δεξιού ουρητήρα και του σύστοιχου πυλαιοκαλικικού συστήματος του νεφρού, ενώ στον δεύτερο και στους δυο ουρητήρες και το σύστοιχο πυλαιοκαλικικό σύστημα. Επιπλέον, τα αντίστοιχα ουρητηρικά στόμια εξέβαλαν οπισθίως του κυστικού τριγώνου. Έτσι, τέθηκε η διάγνωση της κυστεοουρητηρικής παλινδρόμησης λόγω της ύπαρξης έκτοπων ουρητήρων, που επιβεβαιώθηκε με παλινδρομη κυστεογραφία και CT και τα ζώα υποβλήθηκαν σε χειρουργική επέμβαση.

Η CE-VUS εξέταση είναι μια χρήσιμη τεχνική απεικόνισης και εκτίμησης της μορφολογίας και λειτουργίας του ουροποιητικού συστήματος στους σκύλους. Σύμφωνα με τη βιβλιογραφία, η παρούσα μελέτη αποτελεί την πρώτη αναφορά της εφαρμογής της νέας αυτής μεθόδου απεικόνισης στο σκύλο.

The aim of the study was to evaluate a new, alternative, radiation-free imaging technique, contrast-enhanced voiding urosonography (CE-VUS), in the diagnosis of canine ectopic ureter. Two dogs, one 1-year-old, 9.8 kg, intact female, cross-breed dog and a second one 5-years-old, 6.6 kg, intact female, Lasha apso dog, were presented for further evaluation of chronic lower urinary tract infections and urinary incontinence. In the past dogs had received antibiotic therapies without clinical improvement.

On presentation dogs were bright and alert. Physical examination was unremarkable. Complete blood count, serum biochemical analysis, plain radiographs and ultrasonography was normal. Urinalysis revealed lower urinary tract infection. Urethral catheter was placed both in the two dogs under aseptic conditions and CE-VUS examination was performed. During CE-VUS examination a second-generation ultrasound contrast agent was used, consisting of echogenic microbubbles. The contrast agent was infused via the transurethral catheter into the urinary bladder. Contrast agent was detected into the right ureter and pelvicalyceal system in the first dog and into the right and left ureter and pelvicalyceal system in the second one. Additionally, displacement caudal to the bladder trigone of the ureteral orifices was detected. These findings set the diagnosis of vesicoureteral reflux due to ectopic ureters. Retrograde cystography and CT confirmed the diagnosis and the dogs underwent surgery.

CE-VUS is a valuable technique to evaluate urinary tract morphology and function in dogs. Based on our review of the literature, there are no published reports about the use of this method in dogs.

Συγγενής υποθυρεοειδισμός στη γάτα: αναφορά σε δύο κλινικά περιστατικά

Δήμητρα Α. Καρρά DVM, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Παναγιώτης Γ. Ξενούλης DVM, PhD, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Congenital hypothyroidism in the cat: a report of two cases

Dimitra A. Karra DVM, Clinic of Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece, Panagiotis G. Xenoulis DVM, PhD, Clinic of Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece

Ο συγγενής υποθυρεοειδισμός αποτελεί σπάνια ενδοκρινολογική πάθηση στη γάτα. Παρακάτω περιγράφονται δυο κλινικά περιστατικά συγγενούς υποθυρεοειδισμού σε γάτες.

Περιστατικό 1: Γάτα, φυλής κοινή Ευρωπαϊκή, γένους θηλυκού, ηλικίας 8 μηνών, προσκομίστηκε λόγω εμμένουσας υποθερμίας και δυσκοιλιότητας. Στην κλινική εξέταση διαπιστώθηκε υποθερμία, κατάπτωση, βραδυκαρδία, καθυστερημένη και δυσανάλογη ανάπτυξη, καθυστερημένη εμφάνιση των μόνιμων δοντιών, χλωρότητα και αδυναμία ανέγερσης. Στις εργαστηριακές εξετάσεις διαπιστώθηκαν αναιμία, υπογλυκαιμία, υπερασβεστιαμία και υπερχολοστερολαιμία ενώ ακτινογραφικά, διαπιστώθηκε βράχυνση των σωμάτων των σπονδύλων, δυσπλασία των επιφυσιικών γραμμών και μειωμένη ασβεστοποίηση των οστών. Τα αποτελέσματα των ενδοκρινολογικών εξετάσεων (TT4 <13 nmol/L, fT4 <2 pmol/L, TSH=4,3 nmol/mL) ήταν συμβατά με υποθυρεοειδισμό. Μετά την έναρξη θεραπείας με νατριούχο λεβοθυροξίνη υπήρξε σταδιακή κλινική και εργαστηριακή βελτίωση. Σήμερα η γάτα είναι κλινικά υγιής.

Περιστατικό 2: Γάτος, φυλής κοινή Ευρωπαϊκή, γένους αρσενικού, ηλικίας περίπου 8 μηνών, προσκομίστηκε λόγω καθυστερημένης ανάπτυξης και δερματικών αλλοιώσεων. Στην κλινική εξέταση διαπιστώθηκε νανισμός, κρετινισμός, κατάπτωση, βραδυκαρδία, εστίες αλωπεκίας και η παρουσία φολιδών και εφελκίδων. Στις εργαστηριακές εξετάσεις παρατηρήθηκε υπερασβεστιαμία, υπεργλυκαιμία, αυξημένη ουρία και αυξημένες ολικές πρωτεΐνες. Στις ακτινογραφίες διαπιστώθηκε κοπρόσταση ενώ στις ενδοκρινολογικές εξετάσεις η συγκέντρωση της TT4 ήταν μη ανιχνεύσιμη (<8 nmol/L, TSH=4,9 nmol/mL). Με βάση τα αποτελέσματα και την χαρακτηριστική κλινική εικόνα συστήθηκε θεραπεία με νατριούχο λεβοθυροξίνη, μετά την έναρξη της οποίας υπήρξε σταδιακή κλινική και εργαστηριακή βελτίωση. Σήμερα ο γάτος είναι κλινικά υγιής.

Ο συγγενής υποθυρεοειδισμός αναφέρεται σπάνια στην γάτα στη βιβλιογραφία, αλλά ίσως κάποια περιστατικά να παραμένουν αδιάγνωστα λόγω της μη ειδικής κλινικής τους εικόνας.

Congenital hypothyroidism is a rare endocrine disorder in cats. We report two cases of feline congenital hypothyroidism.

Case 1: An 8-month old, female DSH kitten was presented due to persistent hypothermia and constipation. Clinical examination revealed hypothermia, depression, bradycardia, delayed and disproportionate growth with broad head and short limbs, delayed eruption of permanent teeth, severe lameness, and difficulty standing. Laboratory test results revealed mild anemia, hypoglycemia, hypercalcemia, and hypercholesterolemia. Radiography showed epiphyseal dysgenesis, shortening of long bones and reduced calcification of the bones. The results of endocrine testing (TT4 <13 nmol/L, fT4 <2 pmol/L, TSH=4.3 nmol/mL) were compatible with hypothyroidism. The recommended treatment was levothyroxine sodium and the clinical and laboratory findings gradually improved. Currently, the cat is asymptomatic.

Case 2: An 8-month old, male DSH kitten was presented due to delayed growth and dermatological signs. Clinical examination revealed depression, dwarfism, bradycardia, alopecia, scales and crusts. Laboratory testing revealed hyperglycemia, hypercalcemia, and increased urea and total proteins, whereas radiographs showed coprostatic. Serum TT4 concentrations were undetectable (<8 nmol/L, TSH=4.9 nmol/mL), and in association with a compatible history and characteristic clinical findings, treatment with levothyroxine sodium was recommended. After treatment the clinical and laboratory findings gradually improved. Today the cat is clinical healthy.

Feline congenital hypothyroidism is rarely reported in the literature but some cases may remain undiagnosed because of the non-specific clinical presentation of these animals.

Rapid Luxation Plating (RLP): Πρωτότυπο σύστημα στην αντιμετώπιση συνδρόμου υψηλής επιγονατίδος και εξαρθρήματος προς τα έσω στο σκύλο. Αναφορά σε δυο κλινικά περιστατικά

Αλέξανδρος Υφαντής DVM, Bio3Dvet, Λευκάδα, Αглаία Τριανταφυλλάκη DVM, Bio3Dvet, Λευκάδα, Χάρης Κολιός Μηχανικός Βιομηχανικού Σχεδιασμού, Bio3Dvet, Ιωάννινα

Rapid Luxation Plating (RLP) a novel system for treatment patella alta with medial patella luxation in dogs. Two clinical cases

Alexander Ifantis DVM, Bio3Dvet, Lefkada, Aglaia Triantafyllaki DVM, Bio3Dvet, Lefkada, Haris Kolios Engineer-Industrial Designer, Bio3Dvet, Ioannina

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η παρουσίαση ενός νέου εμφυτεύματος, για την αντιμετώπιση συνδρόμου υψηλής επιγονατίδος με εξάρθρημα προς τα έσω, σε δυο σκύλους.

Δυο σκύλοι, ένα ημίαιμο γκριφόν, θηλυκό, 3,5 ετών, σ.β. 9 kg και ένα ημίαιμο αρσενικό, 1 έτους, σ.β. 14 kg, προσκομίστηκαν με χωλότητα, διάρκειας 3-4 εβδομάδων, στο αριστερό και δεξιό οπίσθιο άκρο, αντίστοιχα. Κατά την κλινική εξέταση, διαπιστώθηκε εξάρθρημα επιγονατίδας προς τα έσω, τύπου II και στα δυο ζώα. Στον ακτινολογικό έλεγχο και τα δυο ζώα είχαν θετικό δείκτη υψηλής επιγονατίδας (insall salvati index) 2,16 και 2,5 αντίστοιχα.

Διεγχειρητικά μετά από ορθογώνια τροχίλιοπλαστική, έγινε μερική οστεοτομή του κνημιαίου κυρτώματος, μετατόπιση προς τα έξω και προσωρινή σταθεροποίηση του με ήλο 1,5 χλσ. Ενώ αρχικά και στα δυο ζώα διαπιστώθηκε ευθειασμός του μηχανισμού του τετρακέφαλου, με την επιγονατίδα να βρίσκεται στο μέσο της αύλακας σε επαρκές βάθος, στην υπερέκταση του γονάτου, παρατηρήθηκε υποτροπή του εξάρθρηματος. Μετα την ολική οστεοτομή του κνημιαίου κυρτώματος, χρησιμοποιήθηκε το σύστημα RLP με πλάκες τιτανίου 2,0 και 2,4 χλσ αντίστοιχα για την μετατόπιση του κυρτώματος προς τα κάτω (διόρθωση υψηλής επιγονατίδας) και σφήνες τιτανίου πάχους 3 και 4 χλσ, αντίστοιχα για την ταυτόχρονη μετατόπιση του προς τα έξω (διόρθωση εξάρθρηματος). Οι δυο επιγονατίδες παράμειναν σταθερές.

Σε κανένα περιστατικό δεν παρατηρήθηκε κάταγμα του κνημιαίου κυρτώματος ή μετανάστευση υλικών. Τα δυο ζώα χρησιμοποιούν πλήρως το άκρο 12 μήνες μετά, χωρίς υποτροπή του εξάρθρηματος. Το RLP είναι εύρηστο, σταθερό σύστημα, για την αντιμετώπιση του εξάρθρηματος επιγονατίδας, σε περιστατικά με υψηλή επιγονατίδα.

The objective of this report is to present a novel implant system (Rapid Luxation Plating-RLP) for the treatment of patella alta with medial patella luxation, in two dogs.

Two adult dogs, one female 3.5 years old, crossbred griffon, 9 kg and one male 1 year old crossbred 14 kg, were admitted with lameness of 3 to 4 weeks duration, on the left and right hind limb, respectively. On clinical examination both dogs had medial patella luxation (type II). On radiographic imaging both dogs had high Insall Salvati index (2.16 and 2.5 respectively), findings compatible with patella alta. Intraoperatively, both dogs had trochlea block recession, partial osteotomy of the tibia tuberosity, lateral transposition and temporal stabilization with 1.5 mm k-wire. Although axial alignment of the extensor mechanism was achieved intraoperatively, both patella dislocated, when knees were in hyperextended position.

After completion of the osteotomy, the distal transposition of tibial tuberosity was stabilized with titanium plate 2-2.4 mm respectively (patella alta correction). The lateral transposition was stabilized with titanium spacers 3 and 4 mm respectively (medial luxation correction).

Both patella were stable during passive motions of the knees, in any direction. Both dogs had a fast recovery with no complications requiring any kind of other treatment. After 12 months, the dogs had full use of the leg with no relapse of the luxation. The RLP is a novel, stable plating system, for treatment of dogs with patella alta and medial patella luxation.

Βιβλιογραφία/References

Mostafa AM, Griffon DJ, Thomas MW, Constable P (2008) Proximodistal alignment of the canine patella: Radiographic evaluation and association with medial and lateral patella luxation in dogs. Vet Surg 31:201-211

Johnson AL, Broaddus KD, Hauptman JG, et al (2006) Vertical patellar positioning large-breed dogs with clinically normal stifles and large-breed dogs with medial patellar luxation. Vet Surg 35:78-81

Χρήση της ψηφιακής εμβιομηχανικής στην αντιμετώπιση κατάγματος με ανώμαλη πώρωση και παραμόρφωση της γραμμής του αντιβραχίου σε σκύλο

Αλέξανδρος Υφαντής DVM, Bio3Dvet, Λευκάδα, Αγλαΐα Τριανταφυλλάκη DVM, Bio3Dvet, Λευκάδα, Χάρης Κολιός Μηχανικός Βιομηχανικού Σχεδιασμού, Bio3Dvet, Ιωάννινα

Computer aided design assisted surgical correction of a malunion fracture with antebrachial deformity in a dog

Alexander Ifantis DVM, Bio3Dvet, Lefkada, Aglaia Triantafyllaki DVM, Bio3Dvet, Lefkada, Haris Kolios Engineer-Industrial Designer, Bio3Dvet, Ioannina

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η παρουσίαση του προεγχειρητικού σχεδιασμού για τη χειρουργική αντιμετώπιση παλαιού κατάγματος, με παραμόρφωση της γραμμής του αντιβραχίου σε σκύλο, μέσω ψηφιακής εμβιομηχανικής.

Σκύλος θηλυκός, ενός έτους, σ.β. 35 kg, προσκομίστηκε με ιστορικό παλαιού, εδώ και 5 μήνες, μη αντιμετωπισθέντος κατάγματος, με έντονη παραμόρφωση της γραμμής του δεξιού αντιβραχίου. Η αξονική τομογραφία επιβεβαίωσε την παρουσία λανθάνουσας πώρωσης, στην περιφερική μετάφυση της δεξιάς κερκίδας-ωλένης, με προς τα έξω κλίση του καρπού, στροφή του αντιβραχίου προς τα έξω και κάμψη προς τα πίσω. Στην τρισδιάστατη ψηφιακή αναδόμηση της περιοχής, εντοπίστηκε το κέντρο της μέγιστης γωνίωσης-στροφής (CORA), μετρήθηκαν οι μηχανικοί άξονες των δυο αντιβραχίων και ο βαθμός της γωνίας διόρθωσης του παθολογικού αντιβραχίου. Μέσω τρισδιάστατου λογισμικού (CAD) σχεδιάστηκαν, οι χειρουργικοί οδηγοί για κατευθυνόμενη οστεοτομία και ανάταξη της κερκίδας-ωλένης και εκτυπώθηκαν με τεχνολογία 3D printing για διεγχειρητική χρήση. Η τελική σταθεροποίηση της κερκίδας στην ανατομική θέση έγινε με κλειδούμενη πλάκα και κοχλίες 3,5 χιλιοστών, με ταυτόχρονη τοποθέτηση οστικού μοσχεύματος. Με ακτινολογικό έλεγχο, συγκρίθηκαν οι μετεγχειρητικές γωνίες των μηχανικών αξόνων του παθολογικού άκρου, με τις γωνίες αναφοράς του φυσιολογικού (προεγχειρητική και μετεγχειρητική aMPRA & aLDRA 86,8-89, 80 και 88-88ο αντίστοιχα). Η αποκατάσταση της γραμμής του αντιβραχίου κρίθηκε επαρκής, με βάση τις γωνίες αναφοράς της προεγχειρητικής μελέτης. Δεν παρατηρήθηκαν σοβαρές μετεγχειρητικές επιπλοκές, εκτός από μέτρια χαλάρωση των συνδέσμων του καρπού, η οποία αντιμετωπίστηκε με φυσιοθεραπεία. 9 μήνες μετά την επέμβαση, το ζώο χρησιμοποιεί πλήρως το άκρο.

Η ψηφιακή εμβιομηχανική, δίνει τη δυνατότητα στο χειρουργό, να σχεδιάσει και να εκτελέσει με ακρίβεια και σε μικρότερο χρόνο, πολύπλοκα ορθοπαιδικά περιστατικά.

The objective of this study is to present the preoperative treatment planning for the management of a malunion fracture with antebrachial deformity in a dog, with computer-assisted and 3d printing technology.

A one-year old mixed breed male dog, weighing 35 kg, was presented with a history of a right antebrachial deformity associated with a 5 months old fracture. Computer tomography confirmed a malunion fracture, in the distal metaphysis of the right radius-ulna, with valgus deformity of the carpus and external rotation and recurvatum of the right antebrachium. A 3D reconstruction of the limbs that was performed allowed for CORA localization and estimation of the mechanical axes of both limbs in frontal and sagittal planes and degree of the correction angle of the right antebrachium.

Using a computer aided design software (CAD), special drill guides were printed in synthetic material (3D printing) for guiding the wedge osteotomy procedure and reduction of the radius and ulna. The radial closing wedge osteotomy was stabilized with 3.5 mm locking plates and screws, with concurrent bone graft application. The pre- and post-operative aMPRA & aLDRA were 86.8-89, 80 and 88-88o degrees respectively.

The correction of the deformity was satisfactory. No major complications were detected postoperatively, apart for some degree of carpal hyperextension, which was treated with physiotherapy. The dog had full use of the limb, 9 months after the surgery. Computer aided design software and 3D printing technology can accurately guide the surgical correction of antebrachial deformities in dogs with less operative time.

Διαχωρίζουσα σε λόβια ηπατίτιδα σε νεαρό σκύλο: Αναφορά σε ένα περιστατικό

Κωνσταντίνος Παπαδήμας DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Χρήστος Λιάντζης** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Αλέξανδρος Ο. Κωνσταντινίδης** DVM, MSc, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Βασιλεία Αγγέλου** DVM, MSc, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Λυσίμαχος Γ. Παπάζογλου** DVM, PhD MRCVS, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Νεκτάριος Σούμπασης** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Canine lobular dissecting hepatitis: a case report

Konstantinos Papadimas DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Christos Liantzis** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Alexandros O. Konstantinidis** DVM, MSc, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Vasileia Angelou** DVM, MSc, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Lysimachos G. Papazoglou** DVM, PhD MRCVS, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Nektarios Soubasis** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Η διαχωρίζουσα σε λόβια ηπατίτιδα (ΔΛΗ) του σκύλου χαρακτηρίζεται ως μια μορφή κίρρωσης, άγνωστης αιτιολογίας και κακής πρόγνωσης των νεαρών και νεαρών ενήλικων σκύλων. Τα κυριότερα κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα είναι ο ίκτερος, ο ασκίτης, η πυλαία υπέρταση, οι επίκτητες πυλαιοσυστηματικές αναστομώσεις, η υποαλβουμιναιμία και η αύξηση της δραστηριότητας των ηπατικών ενζύμων. Σκοπός της ανακοίνωσης είναι η παρουσίαση της κλινικής και εργαστηριακής εικόνας, της διάγνωσης και της έκβασης του περιστατικού.

Θηλυκός ακέραιος σκύλος, ενός έτους, φυλής Cavalier King Charles Spaniel προσκομίστηκε λόγω μειωμένης όρεξης, κατάπτωσης, διάτασης της κοιλίας και μείωσης του σωματικού του βάρους. Κλινικά διαπιστώθηκε ασκίτης και κατάπτωση αρχικά και μέλαινα κατά την εξέλιξη του νοσήματος. Εργαστηριακά παρατηρήθηκαν σοβαρή αναιμία, υποπρωτεϊναιμία, υπολευκωματιναιμία (1,9 g/dL), υπερχολερυθριναιμία, αύξηση της δραστηριότητας των ηπατικών ενζύμων και αύξηση της συγκέντρωσης των χολικών οξέων. Το ασκίτικο υγρό είχε χαρακτηριστικά διδρώματος ως αποτέλεσμα ηπατικής πυλαίας υπέρτασης. Η διάγνωση τέθηκε μετά από λήψη ιστοτεμαχίων ήπατος μέσω λαπαροτομής και ιστοπαθολογικής εξέτασης αυτών, καθώς παρατηρήθηκε διάχυτη ίνωση με διαταραχή της φυσιολογικής λοβιακής αρχιτεκτονικής του ήπατος και ήπια διήθηση του παρεγχύματος από φλεγμονικά κύτταρα. Θεραπευτικά χορηγήθηκαν ουρσοδεοξυχολικό οξύ, φουροσεμίδα, σπειρονολακτόνη, S-αδενοσυλμεθειονίνη, καρβεδιλόλη, μετοκλοπραμίδη, σουκραλφάτη, ομεπραζόλη και λακτουλόζη.

Ο σκύλος παρουσίασε επιληπτικές κρίσεις λόγω ηπατικής εγκεφαλοπάθειας μη ανταποκρινόμενες σε φαρμακευτική αγωγή και τελικά πραγματοποιήθηκε ευθανασία, παρά την αρχική κλινική βελτίωση.

Η ΔΛΗ είναι ένα σπάνιο ηπατικό νόσημα χωρίς ειδική θεραπεία και κακή πρόγνωση. Κλινικά και εργαστηριακά παρουσιάζει ομοιότητες με την χρόνια ηπατίτιδα. Η ιστοπαθολογική διαφοροποίηση των δύο νοσημάτων είναι απαραίτητη καθώς διαφέρουν σημαντικά στην πρόγνωση.

Canine lobular dissecting hepatitis (LDH) is classified as a form of cirrhosis. LDH usually occurs at juvenile and young adult dogs and has a poor prognosis and short survival time. Common clinicopathological findings are jaundice, ascites, acquired portosystemic shunts, hypoalbuminemia and increased serum liver enzymes activity. The aim of this study is to present the clinicopathologic findings, the diagnosis and the outcome of a lobular dissecting hepatitis case.

A 1-year-old intact female Cavalier King Charles Spaniel was presented due to decreased appetite, depression, distended abdominal cavity and weight loss. Clinical examination revealed ascites and depression and melena during disease progression. Laboratory testing revealed marked anemia, hypoalbuminemia, hyperbilirubinemia, and increased serum liver enzymatic activity. Ascitic fluid analysis classified it as a transudate due to sinusoidal portal hypertension. Final diagnosis was established after histopathological examination of liver biopsy specimens. Treatment included ursodeoxycholic acid, furosemide, spironolactone, S-adenosylmethionine, carvedilol, metoclopramide, sucralfate, omeprazole and lactulose.

The dog developed seizures due to hepatic encephalopathy that did not respond to medical treatment and euthanasia was decided.

Canine LDH is a disease without specific treatment, has poor prognosis and short survival time. As LDH and chronic hepatitis share similar clinicopathological findings, histopathological examination of liver specimens is required to reach a final diagnosis due to the difference in prognosis.

Χρήση λέιζερ διοξειδίου του άνθρακα στην διαχείριση της χρόνιας ποδοδερματίτιδας του σκύλου: αναφορά σε ένα περιστατικό

Νικολέτα Μακρή DVM, MRCVS, Dermatology Department, Small Animal Hospital, University of Edinburgh, The Royal (Dick) School of Veterinary Studies, UK, **Tim Nuttall** BSc BVSc PhD CertVD CBiol MSB MRCVS, Dermatology Department, Small Animal Hospital, University of Edinburgh, The Royal (Dick) School of Veterinary Studies, UK, **Deborah Gow** BVM&S VN PhD FHEA MRCVS, Dermatology Department, Small Animal Hospital, University of Edinburgh, The Royal (Dick) School of Veterinary Studies, UK

The use of laser ablation surgery (CO₂ laser) in the treatment of canine chronic pododermatitis: a case report

Nikoleta Makri DVM, MRCVS, Dermatology Department, Small Animal Hospital, University of Edinburgh, The Royal (Dick) School of Veterinary Studies, UK, **Tim Nuttall** BSc BVSc PhD CertVD CBiol MSB MRCVS, Dermatology Department, Small Animal Hospital, University of Edinburgh, The Royal (Dick) School of Veterinary Studies, UK, **Deborah Gow** BVM&S VN PhD FHEA MRCVS, Dermatology Department, Small Animal Hospital, University of Edinburgh, The Royal (Dick) School of Veterinary Studies, UK

Η χρόνια ποδοδερματίτιδα είναι κοινό πρόβλημα του σκύλου που χρήζει κατάλληλης αντιμετώπισης καθώς μπορεί να οδηγήσει σε επώδυνες αλλοιώσεις. Αποτελεί πολύπλοκο πρόβλημα με πρωτογενείς, προδιαθέτοντες και επιπλέκοντες παράγοντες. Οι πιο κοινές αιτίες είναι η ατοπική δερματίτιδα, η τροφική αλλεργία και οι ανατομικές ανωμαλίες των άκρων. Υπάρχουν διάφοροι μη επεμβατικοί τρόποι μείωσης της φλεγμονής, του πόνου και των δευτερογενών βακτηριακών/μυκητιακών επιπλοκών. Ωστόσο, σε σοβαρά περιστατικά η χειρουργική αντιμετώπιση είναι μονόδρομος. Η χρήση λέιζερ διοξειδίου του άνθρακα (CO₂) έχει αποδειχθεί ιδιαίτερα αποτελεσματική στην αναίμακτη απομάκρυνση του παθολογικού ιστού από το πέλμα με ακρίβεια, καθώς και στον καυτηριασμό δοθιήνων και συριγγίων.

Σκύλος 9 ετών φυλής Labrador retriever θηλυκός στερημένος, εμβολιασμένος και αποπαρασιτωμένος παρουσιάστηκε στη δερματολογική κλινική με χρόνια πόνο των πελμάτων και προοδευτική χωλότητα των προσθίων άκρων. Το ζώο είχε προηγούμενο ιστορικό επώδυνων μεσοδακτύλιων «κύστεων» (δοθιήνων). Η κλινική εξέταση αποκάλυψε βλαισοποδία των προσθίων άκρων με ιδανικό δείκτη θρεπτικής κατάστασης. Η δερματολογική εξέταση αποκάλυψε ερύθημα και σοβαρή πάχυνση του μεσοδακτύλιου δέρματος των πελμάτων (εικόνα «ψευδούς» πελματικού φύματος), και σχηματισμό βαθών κοιλοτήτων στην παλαμιαία επιφάνεια. Εξαιτίας της σοβαρότητας των αλλοιώσεων πραγματοποιήθηκε χειρουργική απομάκρυνση του παθολογικού δέρματος με λέιζερ CO₂. Ένα μήνα αργότερα, ο σκύλος είχε πλήρως αναρρώσει και επανέλθει στην κανονική καθημερινή άσκηση χωρίς επιπλοκές. Ο πόνος είχε εξαλειφθεί και το δέρμα επουλωθεί πλήρως. Δύο χρόνια μετά, συνεχίζει να μην εμφανίζει χωλότητα ούτε σχηματισμό δοθιήνων. Η ποδοπλαστική με λέιζερ CO₂ προσφέρει σύντομη ανάρρωση, μικρότερο μετεγχειρητικό άλγος και μικρότερο ποσοστό επιπλοκών. Είναι, ωστόσο, ζωτικής σημασίας η παράλληλη αντιμετώπιση των πρωτογενών παραγόντων με σκοπό την αποφυγή υποτροπών.

Chronic pododermatitis is a common and frustrating problem in dogs that can lead to chronic painful lesions. It is a multifactorial condition with primary, predisposing and perpetuating causes. Chronic proliferative changes are poorly responsive to medical management alone, therefore surgical fusion or laser podoplasties should be considered. A CO₂ laser can be used to remove successfully and with less haemorrhage all the abnormal skin, other proliferative tissue, furuncles and sinus tracts.

A 9-year old female Labrador was presented to dermatology service with chronic pedal discomfort and intermittent lameness on thoracic limbs. In the past, she had also developed painful interdigital “cysts” (furunculosis). Physical examination revealed pes varus of thoracic limbs, and an ideal body condition score. Dermatological examination revealed erythema and thickening of the interdigital skin on both forefeet with “false pad” formation. There were also deep pockets of skin underlying the hyperplastic tissue. The rest of the skin was normal. Due to the severity of the tissue changes, surgical removal of the hyperplastic tissue with the CO₂ laser was elected. After 4 weeks the dog was returned to regular exercise with no complications. The pain was resolved and the skin had fully healed. Two years after the laser procedure the dog is still comfortable without episodes of follicular furunculosis.

Laser podoplasty can offer minimal post-operative pain, quick recovery and less post-operative complications. Long-term treatment of the primary, predisposing and perpetuating problems is required to maintain remission and prevent recurrence.

Διαχείριση περιστατικού αδυναμίας σύγκλεισης χειρουργικού τραύματος λόγω υπερπλασίας κοκκιώδους ιστού σε σκύλο με τη χρήση αφρώδους επιθέματος πολυουρεθάνης: αναφορά σε ένα περιστατικό

Παυλίνα Μπούζα-Ράπτη DVM, MSc, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Ουρανία Φαρμάκη** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ. & Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αγία Παρασκευή, **Λυσίμαχος Παπάζογλου** DVM, PhD, MRCVS, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Clinical evaluation of a polyurethane foam dressing on a non-closure trauma due to hypergranulation in a dog: case report

Pavlina Bouza-Rapti DVM, MSc, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Ouranía Farmaki** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece & Dermatology Referral Service and Consultation in Plakentia Veterinary Clinic, Aghia Paraskevi, Greece, **Lysimachos Papazoglou** DVM, PhD, MRCVS, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Η υπερπλασία κοκκιώδους ιστού αναφέρεται κυρίως στον άνθρωπο και στο άλογο και δυσχεραίνει την επούλωση των τραυμάτων. Αν και δεν έχει εξακριβωθεί αιτιοπαθογενετικά, ως προδιαθετικοί παράγοντες στον άνθρωπο αναφέρονται η ερεθιστική, η αλλεργική από επαφή δερματίτιδα, η βακτηριδιακή επιμόλυνση, η υπερβολική υγρασία ακόμη και από επιθέματα υδροκολλοειδών και οι συχνοί μικροτραυματισμοί από συσκευές που δεν είναι καθηλωμένες στο δέρμα όπως στόμια ή καθετήρες. Πολλές θεραπείες συστήνονται όπως αφρώδη επιθέματα, κορτιζονούχες κρέμες, χημικός καυτηριασμός με νιτρικό άργυρο, θεραπεία με λέιζερ, κρυοθεραπεία, ιμικιμόδη κ.ά. Σε μία μόνο γάτα με υπερπλασία κοκκιώδους ιστού εφαρμόστηκε επιτυχώς θεραπεία με λέιζερ.

Θηλυκό French bulldog, 9 ετών, προσκομίστηκε λόγω αδυναμίας σύγκλεισης χειρουργικού τραύματος. Πριν από 4 εβδομάδες είχε προηγηθεί χειρουργική εξαίρεση δερματικού νεοπλάσματος και πέντε ημέρες μετά το χειρουργείο παρατηρήθηκε διάσπαση των χειλέων του χειρουργικού τραύματος. Η επίδεση με αντικολητική γάζα και οι καθημερινές πλύσεις δεν είχαν αποτέλεσμα. Στη δερματολογική εξέταση διαπιστώθηκε υπερπλασία κοκκιώδους ιστού με έλλειμα δέρματος 4 cm. Στην κυτταρολογική εξέταση δε βρέθηκαν νεοπλασματικά και φλεγμονικά κύτταρα ούτε και μικρόβια. Συστήθηκε καθημερινά τοπικός καθαρισμός και πιεστικές επιδέσεις με αφρώδες επίθεμα πολυουρεθάνης. Μετά από 4 εβδομάδες το έλλειμα μειώθηκε κατά το ήμισυ και οι επιδέσεις συνεχίστηκαν μέρα παρά μέρα. Το τραύμα έκλεισε κατά δεύτερο σκοπό και καλύφθηκε με ουλώδη ιστό 12 εβδομάδες μετά την αρχική προσκόμιση.

Η χρήση αφρώδων επιθεμάτων πολυουρεθάνης είναι ίσως η επικρατέστερη θεραπευτική επιλογή της υπερπλασίας κοκκιώδους ιστού στον άνθρωπο. Η αποτελεσματικότητά τους βασίζεται στην απορρόφηση της υπερβολικής υγρασίας και στην άσκηση πίεσης που περιορίζει το οίδημα. Στο παραπάνω περιστατικό, η εφαρμογή τους στο σκύλο, οδήγησε στην επιτυχή επούλωση του τραύματος.

Hypergranulation tissue (also known as over-granulation tissue, exuberant granulation tissue or proud flesh) is a common problem that delays wound healing and has been reported mainly in humans and in horses among other animal species. Even though its etiology is unknown, in humans triggering factors can be irritant or allergic contact dermatitis, bacterial infection, excessive moisture even due to long-term use of hydrocolloids and friction with external devices, such as ostomy devices and catheters. Historically treatment includes foam dressings, steroid creams, silver nitrate, laser therapy, cryotherapy, imiquimod etc. Low level laser therapy appeared to be effective in a case report of a cat.

A female French bulldog 9-years-old was admitted due to a post-operative wound dehiscence. Four weeks ago, the dog was successfully treated with topical excision of a dermal neoplasm. Compression therapy bandaging with non-adherent gauze and daily cleansing had no effect. Dermatological examination revealed an open wound (4 cm in width) with exuberant granulation tissue above its surface. Cytological examination was free of neoplastic and inflammatory cells or bacteria. Daily cleansing along with pressure bandaging with a non-adherent foam dressing was suggested. Wound healing at 50% was achieved after 4 weeks and bandaging continued every other day. Wound healing was successfully completed on 12th week after therapy initiation.

In humans, polyurethane foam dressings are highly suggested in the treatment of hypergranulation tissue formation. Their use decreases moisture and with pressure topical oedema can be limited. In this canine case their use achieved complete wound healing.

Ατοπικό σύνδρομο της γάτας: Αναδρομική μελέτη 64 περιστατικών (2012-2019)

Ερασμία Σμυρόγλου DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Αναστασία Καραφυλιά** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Παυλίνα Μπούζα-Ράπτη** DVM, MSc, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ. **Ουρανία Φαρμάκη** DVM, PhD, DipECVD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αγία Παρασκευή

Feline atopic syndrome: Retrospective study of 64 cases (2012-2019)

Erasmia Smyroglou DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Anastasia Karafylia** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Pavlina Bouza-Rapti** DVM, MSc, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Ourlania Farmaki** DVM, PhD, DipECVD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, Plakentia Veterinary Clinic, Agia Paraskevi, Greece

Το ατοπικό σύνδρομο είναι συχνό αίτιο κνησμού και δερματικών αλλοιώσεων στη γάτα. Από το αρχείο συγκεντρώθηκαν 64 φάκελοι γατών που διαγνώστηκαν με ατοπικό σύνδρομο σε διάστημα 7 χρόνων.

Οι γάτες ήταν ηλικίας 6 μηνών έως 17 χρονών. Το μεγαλύτερο ποσοστό (87,5%) ήταν DSH. Οι περισσότερες προσκομίστηκαν με χρόνια (76, 6%), προοδευτικά επιδεινούμενη (84,4%) δερματοπάθεια, ενώ κύρια αίτια προσκόμισης ήταν ο κνησμός και οι δερματικές αλλοιώσεις (65,6%). Με βάση το ιστορικό 43,7% των γατών εμφάνισαν στο παρελθόν πυόδερμα και 88,9% ανταποκρίθηκαν στη χορήγηση κορτιζονοθεραπείας. Στη δερματολογική εξέταση διαπιστώθηκαν συχνότερα αλωπεκία-υποτρίχωση (85,9%) και ανισοϋψές τρίχωμα (40,6%). Δερματικές αλλοιώσεις παρατηρήθηκαν κυρίως στον τράχηλο (51,6%), στο πρόσωπο (46,9%), στην κοιλιά (31,2%) και στα πτερύγια των αυτιών (29,7%). Βακτηριδιακό πυόδερμα διαπιστώθηκε σε 19 γάτες και σε τέσσερις δερματίτιδα από *Malassezia*. Συχνότερος κλινικός μορφότυπος ήταν η αυτοτραυματική δερματίτιδα της κεφαλής/τραχήλου (51,6%) και μετά η συμμετρική υποτρίχωση/αλωπεκία (32,8%), η κεχροειδής δερματίτιδα (26,6%) και το σύμπλεγμα των εωσινοφιλικών κοκκιωμάτων (10,9%). Δώδεκα γάτες εμφάνισαν 2 κλινικούς μορφότυπους και μία είχε τρεις. Δεκατέσσερις γάτες είχαν κυψελιδορροϊκή έξω ωτίτιδα (ΚΕΩ) και μόνο 2 ποδοδερματίτιδα. Δεκατρείς γάτες διαγνώστηκαν με περιβαλλοντική αλλεργία και 8 με αλλεργική από ψύλλους δερματίτιδα (ΑΨΔ). Ατοπικό σύνδρομο που δεν οφειλόταν σε ευαισθητοποίηση σε αντιγόνα ψύλλων είχαν 29 γάτες, από τις οποίες μία είχε και ΑΨΔ. Τέλος, σε κάποιες (23,4%) δεν ήταν δυνατή η περαιτέρω διερεύνηση.

Το βακτηριδιακό πυόδερμα είναι συχνό στις ατοπικές γάτες και πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στη θεραπεία. Εξίσου συχνή είναι η ΚΕΩ και στην παρουσία της, το ατοπικό σύνδρομο πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στη λίστα της διαφοροδιάγνωσης.

Feline atopic syndrome is a common cause of pruritus and skin lesions. Archives of 64 cats with atopic syndrome from the clinic of the last 7 years were revisited.

Cats' age ranged from 6 months to 17 years. DSH cats were over-presented (87.5%). Pruritus and skin lesions (65.6%) were the commonest complain and pruritic skin disease was chronic (76.6%) and progressively worsening (84.4%) in most of the cats. Based on the history, 43.7% of the cats had previously exhibited pyoderma and 88.9% responded to prednisolone. The most frequent encountered skin lesions were alopecia/hypotrichosis (85.9%), diselevated haircoat (40.6%), whereas the dominant affected sites were neck (51.6%), face (46.9%) and abdomen (31.2%). Bacteria (29.7%), as secondary causes were more commonly found than *Malassezia* (6.2%). The principal clinical pattern was head and neck pruritus syndrome (51.6%), followed by self-induced symmetrical alopecia/hypotrichosis (32.8%), miliary dermatitis (26.6%) and eosinophilic granuloma complex (10.9%). Additionally, 12 cats presented 2 clinical patterns and 1 cat three. Ceruminous otitis externa (COE) was seen in 14 (21.9%) cats and pododermatitis in only 2 cats (3.1%). Environmental allergy was the final diagnosis in 13 (20.3%) cats, flea allergic dermatitis (FAD) in 8 (12.5%) cats and non-FAD dermatitis in 29 cats (45.3%), while one of them had mixed allergies. Finally, 15 cases (23.4%) could not be further diagnosed.

Bacterial pyoderma is very common in feline atopic syndrome and should be considered during therapy. COE is also moderate encountered and should always be included in the differential list.

Βιβλιογραφία/References

Austin SM. Assessment of the equine neonate in ambulatory practice. *Equine Veterinary Education* 2013 25(11): 585-589
Hurcombe SDA, Matthews AL, Scott VHL, Williams JM, Kohn CW, Toribio RE. Serum protein concentrations as predictors of serum immunoglobulin G concentration in neonatal foals. *Journal of Veterinary Emergency and Critical Care* 2012 22(5): 573-579

Liepman RS, Dembek KA, Slovis NM, Reed SM, Toribio RE. Validation of IgG cut-off values and their association with survival in neonatal foals. *Equine Veterinary Journal* 2015 47(5): 526-530
Stoneham SJ. In: *Equine Neonatal Medicine. A Case -Based Approach*. Elsevier Saunders, Philadelphia, U.S.A., 2006
Vaala WE, Sertich PL. In: *The Equine Manual*, 2nd edn. Elsevier Saunders, London, U.K., 2006
Wilkins PA. In: *Equine Internal Medicine*, 2nd edn. Elsevier Saunders, St. Louis, Missouri, U.S.A., 2004

Η χρήση επιθεμάτων υδροϊνώδους τεχνολογίας και ιατρικού μελιού σε περιστατικό εκτεταμένου εγκαύματος μερικού πάχους στην κοιλιακή επιφάνεια του σώματος σκύλου

Μαγδαληνή Μ. Κοσμίδου DVM, Ελεύθερος επαγγελματίας, Καβάλα, Ευστάθιος Α. Συμεωνίδης DVM, MBA, Ελεύθερος επαγγελματίας, Καβάλα

The use of the hydrofiber dressings and medical honey in a case of extensive thermal burns on the ventral surface of a dog's body

Magdalini M. Kosmidou DVM, Private practitioner, Kavala, Greece, Efstathios A. Symeonidis DVM, MBA, Private practitioner, Kavala, Greece

Στην παρούσα εργασία περιγράφεται η συνολική αντιμετώπιση εκτεταμένων εγκαυμάτων στο σώμα ενός σκύλου, διαφορετικού βάθους, μετά από επαφή με καυτό υγρό. Περιγράφεται η κλινική εικόνα, η ταξινόμηση, η αντιμετώπιση τους και η εξέλιξη έως την επούλωση.

Μετά τις πρώτες βοήθειες από τους ιδιοκτήτες, το ζώο προσκομίστηκε στο ιατρείο. Κατά την κλινική εξέταση εκτιμήθηκε η έκταση και το βάθος των εγκαυμάτων και ξεκίνησε η διαδικασία αναζωογόνησης. Η αρχική εκτίμηση ήταν ότι είχαμε διαφορετικού βάθους καταστροφή, στην επιφάνεια που είχε προσβληθεί, με κυρίαρχα τα βαθιά μερικού πάχους. Η έκταση εκτιμήθηκε στο 45% της επιφάνειας του σώματος του ζώου.

Από την πρώτη μέρα εφαρμόστηκαν, σε όλη την εγκαυματική επιφάνεια, επουλωτικές κρέμες, με βασικό το ιατρικού τύπου μέλι L-Mesitran ointment® και επιθέματα υδροϊνώδους τεχνολογίας, Aquacell™ Extra™ και συνεχίστηκαν με καθημερινές αλλαγές, μαζί με καθαρισμό των εσχάρων που σχηματίστηκαν. Η χορήγηση κρυσταλλοειδών και παυσίπων γινόταν σε καθημερινή βάση, όπως επίσης τακτικός αιματολογικός και βιοχημικός έλεγχος εξαιτίας των αρχικών αποκλίσεων (νεφροί, αιματοκρίτης), ενώ παράλληλα το ζώο μετά τον υπολογισμό των αναγκών του, προσλάμβανε ειδική διατροφή. Η κλινική βελτίωση του ζώου έγινε σε βάθος χρόνου τριών εβδομάδων και έφτασε στο μέγιστο έξι μήνες μετά.

Τα εγκαύματα, με τα θερμικά να είναι τα συχνότερα, αποτελούν περίπλοκα περιστατικά, ιδιαίτερου χειρισμού. Ειδικά τα βαθιά μερικού ή ολικού πάχους εγκαύματα, μπορούν να επιφέρουν έντονες βλάβες στο καρδιαγγειακό ή το αναπνευστικό σύστημα και μεταβολικές ή ανοσολογικές διαταραχές. Η αντιμετώπισή τους απαιτεί εντατική νοσηλεία, που είναι πρόκληση για ένα ιατρείο. Η χρήση εξειδικευμένων υλικών, βοηθάει στην επιτάχυνση της επούλωσης και της αποκατάστασης.

This study describes the case and handling of a dog with extensive thermal burns, of various depths, on his body. The examination, classification, treatment and progress until healing are thoroughly described. After some basic first aids from the owners, the dog was brought to the practice. The extent and depth of the burns were estimated on clinical examination and then revitalization was initiated. It was originally estimated, that the burns extended to approximately 45% of the body surface and were of multiple depths, with deep partial thickness being the most dominant.

Wound healing ointments, especially medical honey L-Mesitran ointment®, and hydrofiber technology dressings Aquacell Extra® were applied from the first day and were changed daily along with removing the eschars that formed, surgically. Crystalloids and painkillers were also administered daily and blood tests (CBC and biochemical profile) were performed regularly, due to some initial deviations (PCV, renal markers). The dog was given special diet, after calculating its nutritional needs. Clinical improvement was visible at approximately three weeks and was completed within six months.

Burn wounds, with thermal being the most often of them, are complicated cases that require special handling. Especially deep partial or full thickness burns can cause damage to the cardiovascular or pulmonary system and metabolic or immunological disorders. Treating them necessitates intensive care, which is a challenge for a practice. The use of specialized materials helps to expedite healing and rehabilitation.

Βιβλιογραφία/References

Vin.com. (2019). Burns in Small Animals - WSAVA2013 - VIN. [online]

Available at: <https://www.vin.com/apputil/content/defaultadv1.aspx?id=5709840&pid=11372> [Accessed 19 Nov. 2019]

Μετατραυματική ρήξη τραχείας και αντιμετώπισή της σε σκύλο

Βιργινία Παπαγεωργίου DVM, MSc, Ελεύθερος επαγγελματίας, Θεσσαλονίκη, **Κυριάκος Χατζημίσιος** DVM, MSc, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Αλεξάνδρα Τσιτσιλιάνου** Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Κωνσταντίνος Λαζαρίδης** DVM, Ελεύθερος επαγγελματίας, Θεσσαλονίκη, **Λυσίμαχος Παπάζογλου** DVM, PhD, MRCVS, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Management of post traumatic tracheal rupture in a dog

Virginia Papageorgiou DVM, MSc, Private practitioner, Thessaloniki, Greece, **Kiriakos Chatzimisios** DVM, MSc, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Alexandra Tsitsilianou** Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Konstantinos Lazaridis** DVM, Private practitioner, Thessaloniki, Greece, **Lysimachos Papazoglou** DVM, PhD, MRCVS, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Ο σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η παρουσίαση ενός περιστατικού σκύλου με μετατραυματική ρήξη της τραχείας και η αντιμετώπισή της.

Σκύλος, θηλυκός, ακαθόριστης φυλής, ηλικίας 2 ετών, προσκομίστηκε με τραύμα στην τραχηλική μοίρα της τραχείας, εδώ και 6 μήνες. Με βάση το ιστορικό, ο σκύλος βρέθηκε με ένα σύρμα δεμένο γύρω από το λαιμό του που χρησίμευε ως περιλαίμιο. Το σύρμα είχε προκαλέσει εκτεταμένο τραύμα στον τράχηλο. Κατά τον κλινικό και απεικονιστικό έλεγχο διαπιστώθηκε συριγμός, ρήξη της τραχείας, κατά τα $\frac{3}{4}$ της περιμέτρου της, στο ύψος του 3ου και 4ου ημικρικού και στένωση του περιφερικού τμήματός της. Το ζώο ανέπνεε δια μέσω της ρήξης, η οποία λειτουργούσε ως τραχειοστομία, χωρίς να εμφανίζει αναπνευστική δυσχέρεια. Ακολούθησε εκτομή και τελικοτελική αναστόμωση της τραχείας.

Μετεγχειρητικά το ζώο παρουσίασε ξηρό βήχα, ο οποίος υποχώρησε μετά από 3 ημέρες. Κατά τη νοσηλεία του χορηγήθηκαν αναλγητικά και αντιβιοτικά φάρμακα. Ένα χρόνο μετά την επέμβαση, ο σκύλος ήταν ελεύθερος συμπτωμάτων.

Στο περιστατικό αυτό, καθώς η κάκωση της τραχείας και των περιτραχειακών ιστών από το σύρμα έγινε σταδιακά και με αργό ρυθμό, η ρήξη η οποία δημιουργήθηκε λειτουργούσε ως τραχειοστομία. Η χειρουργική αποκατάσταση της ρήξης είχε ως αποτέλεσμα την πλήρη ίαση.

In the present case report post traumatic tracheal rupture in a dog, and its management is presented.

A 2-year-old, female, mixed breed dog was presented with trauma to the cervical trachea of 6 months duration. According to history the dog was found with a wire tightly tied around its neck serving as a collar. The wire had inflicted an extensive trauma at the cervical area. On physical and radiographic examination, respiratory stridor, tracheal rupture extending to the $\frac{3}{4}$ of the trachea circumference, at the level of the 3rd and 4th tracheal rings, and stenosis of the distal part of the cervical trachea were detected. The dog was breathing through the rupture which resembled to a tracheostomy. Surgical management included resection of the injured trachea and end to end anastomosis.

Postoperatively, dry cough was present which subsided in 3 days. During hospitalization, analgesics and antitussives were administered. One year after surgery, the dog was free of clinical signs. In the present case, it is possible that the trauma to the trachea and peritracheal tissues was chronic and gradual resulting in a rupture which functioned as a tracheostomy. Surgical management of the tracheal rupture led in resolution of clinical signs.

Ασθηπτική νέκρωση της κεφαλής του μηριαίου στον σκύλο: Αναφορά σε 51 περιστατικά

Ανδρονίκη Α. Κρυστάλλη DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Κωνσταντίνα Χ. Πανοπούλου** Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Γεώργιος Π. Πασχαλίδης** Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Νικήτας Ν. Πράσινος** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Avascular necrosis of the femoral head in the dog: Report of 51 cases

Androniki A. Krystalli DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Konstantina Ch. Panopoulou** Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Georgios P. Paschalidis** Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Nikitas N. Prassinios** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Η ασθηπτική νέκρωση της κεφαλής του μηριαίου (ANKM) οφείλεται σε μείωση της αιμάτωσής της, για την οποία έχουν ενοχοποιηθεί διάφοροι παράγοντες. Παρατηρείται κυρίως σε μικρόσωμες φυλές σκύλων, ηλικίας 4-12 μηνών. Σκοπός της μελέτης είναι η παρουσίαση 51 κλινικών περιστατικών ANKM.

Τα έτη 2006-2017 προσκομίστηκαν 51 σκύλοι με ετερόπλευρη (n=49) ή αμφοτερόπλευρη (n=2), διάφορου βαθμού χωλότητα οπισθίου άκρου (διάμεσος: 3ου βαθμού, εξαβάθμια κλίμακα) διάρκειας 14-1.800 ημερών (διάμεσος: 50). Η χωλότητα εμφανιζόταν αιφνιδίως (57,4%) ή προοδευτικά (42,6%) σε σκύλους μικρόσωμων φυλών (διάμεσος: 4 kg) και ηλικίας 2,5-84 μηνών (διάμεσος: 7).

Τα 39 περιστατικά αντιμετωπίστηκαν χειρουργικά με εκτομή της κεφαλής και του αυχένα του μηριαίου. Σε 12 ζώα αρχικά επιλέχθηκε η συντηρητική αγωγή, αλλά τελικά 6 από αυτά χειρουργήθηκαν. Η μέση χορήγηση αναλγητικών ήταν 12 ημέρες, ο περιορισμός της κινητικής δραστηριότητας 58 ημέρες και η υποβολή σε φυσικοθεραπεία 81 ημέρες.

Μετεγχειρητικά, στο 42,4% των σκύλων η φόρτιση του άκρου άρχισε τη 2η εβδομάδα. Περίπου τα μισά ζώα (45,1%) δεν παρουσίαζαν χωλότητα στους 4 μήνες μετεγχειρητικά, ενώ η πλειονότητά τους (85,7%) στα 3 χρόνια. Μόνο το 3,6% των ζώων εξακολουθούσε να παρουσιάζει μόνιμη χωλότητα, ενώ το 45% των ζώων χώλαινε (διάμεσος: 3ου βαθμού) μετά από έντονη κινητική δραστηριότητα, ακόμη και 8 χρόνια μετεγχειρητικά. Η κινητικότητα του άκρου στα ζώα που αντιμετωπίστηκαν αποκλειστικά συντηρητικά ήταν βελτιωμένη κατά 50%, ενώ στα υπόλοιπα παρέμεινε στάσιμη.

Η πλειονότητα των περιστατικών με ANKM πρέπει να αντιμετωπίζεται χειρουργικά, ακόμη κι αν η αρχική θεραπεία είναι συντηρητική.

Avascular femoral head necrosis (AFHN) is caused by decrease in its blood supply, for which several factors have been implicated. It is mainly observed in small canine breeds, aged 4-12 months old. The aim of the study is to present 51 clinical cases of AFHN.

Fifty one dogs were presented with unilateral (n=49) or bilateral (n=2) hind limb lameness of various degree (median: 3rd, six steps scale) and duration of 14-1,800 days (median: 50), between 2006 and 2017. Lameness was acute (57.4%) or progressive (42.6%) in small breed dogs (median: 4 kg) of 2.5-84 months old (median: 7). The 39 cases were surgically treated with femoral head and neck excision. In 12 animals conservative treatment was initially performed, but eventually 6 of them were treated surgically. The mean duration of analgesic administration was 12 days, of controlled activity was 58 days and of physical therapy was 81 days.

Postoperatively, in 42.4% of the dogs, operated limb weight-bearing began at the second week. About half of the animals (45.1%) and the majority (85.7%) of them had no lameness 4 months and 3 years, postoperatively. A small percentage of animals (3.6%) continued to have permanent lameness, with 45% of animals (median: grade 3) after intense activity, even 8 years postoperatively. Limb mobility in animals treated exclusively conservatively was improved by 50%, while in the rest it remained stable. Surgery remains the treatment of choice for most dogs with AFHN, despite early attempts at conservative management.

Περιστατικό εμβρυϊκού θανάτου με διαμαρτίες διάπλασης

Μαρία Παπαθανασίου DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Χρυσή Σπληνάκη** DVM, Κλινική Μαιευτικής και Αναπαραγωγής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, **Παγόνα Γκουλέτσου** DVM, PhD, Κλινική Μαιευτικής και Αναπαραγωγής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

A case of fetal death with congenital malformations

Maria Papathanasiou DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Chrysi Splinaki** DVM, Clinic of Obstetrics and Reproduction, School of Veterinary Medicine, University of Thessaly, Karditsa, Greece, **Pagona Gouletsou** DVM, PhD, Clinic of Obstetrics and Reproduction, School of Veterinary Medicine, University of Thessaly, Karditsa, Greece

Σκοπός της εργασίας είναι η παρουσίαση ενός περιστατικού εμβρυϊκού θανάτου σε σκύλο φυλής Akita, ηλικίας 5 ετών, με παραμονή του νεκρού εμβρύου, 58 ημέρες μετά από πιθανή σύζευξη. Το ζώο προσκομίστηκε με εικόνα συχνοουρίας και, παρά τη διενέργεια εργαστηριακών και απεικονιστικών εξετάσεων, η διάγνωση του εμβρυϊκού θανάτου έγινε μόνο έπειτα από ερευνητική λαπαροτομή και διάνοιξη της μήτρας με εντόπιση ενός νεκρού εμβρύου με διαμαρτίες διάπλασης.

Για τη διερεύνηση του περιστατικού, πραγματοποιήθηκε κλινική εξέταση, κολποσκόπηση, αιματολογικός και βιοχημικός έλεγχος, ακτινολογικός έλεγχος κοιλίας, καθώς και υπερηχοτομογραφική εξέταση της κοιλιακής κοιλότητας. Τα βασικά παθολογικά ευρήματα ήταν η ψηλάφηση ενδοκοιλιακού σωληνοειδούς μορφώματος, η έξοδος παχύρρευστου εκκρίματος, καφέ χρώματος, από το αιδοίο κατά την κοιλιακή ψηλάφηση, η παρουσία ακτινοσκιερού μορφώματος πυκνότητας μαλακών ιστών κεφαλικά της ουροδόχου κύστης κατά την ακτινολογική διερεύνηση, το οποίο υπερηχοτομογραφικά ταυτοποιήθηκε ως διογκωμένο κέρασ της μήτρας με ανομοιογενές περιεχόμενο.

Τελικά, διενεργήθηκε ερευνητική λαπαροτομή, η οποία και οδήγησε στην οριστική διάγνωση. Αφού πραγματοποιήθηκε ωθηκυστερεκτομή, διανοίχθηκε το διογκωμένο δεξιό κέρασ της μήτρας και εντοπίστηκε ένα νεκρό έμβρυο σε σήψη, ηλικίας 52-54 ημερών.

Κατά την ακτινολογική και υπερηχοτομογραφική εξέταση του νεκρού εμβρύου παρατηρήθηκε ότι, κατά παράδοξο τρόπο, δεν είχε ασβεστοποιημένο σκελετό, παρά την ώριμη ηλικία του (άνω των 45 ημερών), ενώ επιπλέον έφερε διαμαρτίες διάπλασης στο προσωπικό κρανίο. Η απουσία ασβεστοποιημένου σκελετού σε έμβρυο ζώου, ηλικίας άνω των 45 ημερών, δεν αναφέρεται στην βιβλιογραφία, ωστόσο στον άνθρωπο αναφέρεται να έχει γενετικό υπόβαθρο και να σχετίζεται με συγγενείς παθήσεις.

The present study describes a case of a dead fetus that remained in the uterus of a 5-year-old dog, for approximately 58 days after mating. The dog was admitted in the clinic due to frequent urination, and despite the laboratory and imaging tests that were carried out, fetal death was only confirmed after laparotomy and opening of the uterine horn.

During the case investigation, clinical examination, colposcopy, hematological and biochemical tests, abdominal x-ray, and abdominal ultrasound were performed. The pathological findings included the palpation of a tubular abdominal formation, the secretion of viscous, brown fluid from the vulva immediately after abdominal palpation, the presence of a soft-tissue density formation above the urinary bladder during radiological examination, which was identified during ultrasound examination as an enlarged uterine horn, filled with content of heterogeneous echogenicity.

After ovariohysterectomy was performed, the enlarged, right uterine horn was cut open and a dead, septic, 52-54-day-old fetus was found.

The radiological and ultrasound examination of the dead fetus revealed that, paradoxically, the skeleton of the fetus was not calcified, despite the fact that it was more than 45 days-old. Furthermore, congenital skull malformations were observed. The absence of calcified skeleton of an animal fetus has not been reported before. However, studies in humans indicate that it appears to have a genetic background and is related to congenital diseases.

Φλεγμονή κολοβώματος μήτρας σκύλας μετά από στείρωση λόγω χρήσης μη απορροφήσιμων ραμμάτων

Μαρία Παπαθανασίου DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Πέτρος Ιατρίδης** DVM, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Χαράλαμπος Βερβερίδης** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Θεόφιλος Πουταχίδης** DVM, PhD, Εργαστήριο Παθολογικής Ανατομικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Δήμητρα Παρδάλη** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Inflammation of a dog's uterine stump after ovariohysterectomy due to the use of non-absorbable sutures

Maria Papathanasiou DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Petros Iatridis** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Charalambos Ververidis** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Theophilos Poutachidis** DVM, PhD, Laboratory of Pathology, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Dimitra Pardali** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Παρουσιάζεται περιστατικό θηλυκού σκύλου, ηλικίας δέκα ετών, στείρωμένο προ πενταετίας, με επίμονο ερυθρόχρωμο έκκριμα από το αιδοίο, διάρκειας ενός μήνα.

Η κλινική εικόνα του ζώου ήταν καλή, το έκκριμα του αιδοίου ήταν οροαιμορραγικό, άοσμο, μικρής ποσότητας. Στην κολποσκόπηση δεν διαπιστώθηκε παρουσία νεοπλασματος ή κολπίτιδας και λήφθηκε δείγμα βλεννογόνου που κυτταρολογικά αξιολογήθηκε ως άνοιστρος. Στις απεικονιστικές εξετάσεις διαπιστώθηκε σχετικά ευμέγεθες κολόβωμα μήτρας. Κατά τον εργαστηριακό έλεγχο ούρου και τη μικροβιολογική εξέταση δείγματος βάθους κόλπου αποκλείστηκε η πιθανότητα κυστίτιδας και κολπίτιδας, αντίστοιχα, ενώ με τη δοκιμή διέγερσης με GnRH αξιολογήθηκε το ενδεχόμενο παραμονής ωθηθικού ιστού, ως αρνητικό (χαμηλή συγκέντρωση οιστραδιόλης-17-β, πριν και 60 λεπτά μετά τη διέγερση). Κατά την ενδοσκόπηση κόλπου επιβεβαιώθηκε εκροή αιμορραγικού εκκρίματος από τον αυλό του κολοβώματος προς τον κόλπο.

Κρίθηκε ενδεδειγμένη η ερευνητική λαπαροτομή, κατά την οποία αφαιρέθηκαν τα υπολείμματα των κολοβωμάτων των μεσσωθηκίων και το κολόβωμα της μήτρας. Τα υπολείμματα αμφοτέρων των μεσσωθηκίων έφεραν εστίες κοκκιωματώδους ιστού και ανέπαφα μη απορροφήσιμα ράμματα. Το κολόβωμα της μήτρας ήταν ελαφρά διογκωμένο, υπεραϊμικό, με μικροκυστική υπερπλασία του ενδομητρίου, ελάχιστο έκκριμα, ενώ έφερε περίσφιξη από μη απορροφήσιμο ράμμα στο τυφλό άκρο του. Οι υπολειμματικοί ιστοί στάλθηκαν για ιστοπαθολογική εξέταση, με την οποία επιβεβαιώθηκε η απουσία ωθηθικού ιστού και η χρόνια φλεγμονή των ιστών στις παρυφές επαφής των ραμμάτων.

Συμπερασματικά, η πρότερη χρήση μη απορροφήσιμων ραμμάτων κατά την ωθηκυστερεκτομή οδήγησε σε χρόνια φλεγμονή και κυστική υπερπλασία του ενδομητρίου του κολοβώματος, η οποία εκδηλώθηκε κλινικά, έπειτα από πέντε έτη. Πέντε μήνες μετά τη χειρουργική αποκατάσταση, το ζώο παραμένει υγιές και απαλλαγμένο εκκρίματος.

This case concerns a ten-year old female dog, neutered five years ago, examined for a persistent reddish vaginal discharge lasting one month.

The general clinical condition of the animal was good, the vaginal discharge was of small quantity, seroemorrhagic and odorless. The presence of vaginal neoplasm or vaginitis was ruled out by colposcopy. Vaginal cytological smear was evaluated as anestrus. Diagnostic imaging revealed a mildly enlarged uterine stump. Laboratory urine assay and a deep vaginal microbiologic examination excluded the possibility of cystitis and vaginitis, respectively. The possibility of remaining ovarian tissue was evaluated as negative using GnRH stimulation test (low estradiol-17-β concentration before and 60 minutes after the stimulation). Vaginal endoscopy revealed a hemorrhagic discharge outflow originating from the stump lumen.

Exploratory laparotomy was performed, in which both mesovarian remnants had granulomas attached to intact non-absorbable sutures. The uterine stump that was slightly enlarged, hyperemic with mild cystic endometrial hyperplasia and minimal excretion had a non-absorbable suture at its blind end. The residual tissues were sent for histopathological examination, which confirmed absence of ovarian tissue and chronic inflammation at the suture contact points of the tissues.

Conclusively, the use of non-absorbable sutures during previous ovariohysterectomy led to uterine remnant chronic inflammation and cystic.

Φλεγμονώδης μάζα του λάρυγγα σε κουτάβι 2 μηνών φυλής American Bulldog

Αναστασία Γιακουμεττί DVM, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα, Γεώργιος Δούρδας DVM, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα

Inflammatory laryngeal mass in a 2-months-old American Bulldog

Anastasia Giakoumetti DVM, Plakentia Veterinary Clinic, Athens, Georgios Dourdas DVM, Plakentia Veterinary Clinic, Athens

Οι φλεγμονώδεις μάζες του λάρυγγα ανευρίσκονται σπάνια σε σκύλους και γάτες και μπορεί να προκαλέσουν στένωση του λάρυγγα και έντονη αναπνευστική δυσχέρεια, η οποία απαιτεί άμεση αντιμετώπιση.

Σκύλος, αρσενικός, φυλής American Bulldog και ηλικίας 2 μηνών προσκομίστηκε με ιστορικό εισπνευστικής δύσπνοιας προοδευτικά επιδεινούμενης από τετραήμερου. Στην κλινική εξέταση διαπιστώθηκε κυάνωση και το ζώο τοποθετήθηκε σε κλωβό οξυγόνου. Μετά από δίωρη παραμονή του ζώου σε κλωβό οξυγόνου η κλινική εικόνα δεν βελτιώθηκε. Στο πλάγιο ακτινογράφημα ανιχνεύθηκε μάζα πυκνότητας μαλακού ιστού στην περιοχή του λάρυγγα. Το ζώο υποβλήθηκε σε γενική αναισθησία με ενδοφλέβια χορήγηση προποφόλης. Διασωληνώθηκε με τραχειοσωλήνα μεγέθους 2,5 mm χωρίς αεροθάλαμο. Η διατήρηση της αναισθησίας έγινε με ισοφλουράνιο. Κατά την λαρυγγοσκόπηση διαπιστώθηκε μάζα μεγέθους περίπου 1 cm, η οποία προσφύονταν με ευρύ μίσχο στον δεξιό αρυταινοειδή χόνδρο και έφραζε μερικώς την είσοδο του λάρυγγα. Η μάζα συλλήφθηκε ήπια από τον μίσχο της με λαβίδα ιστών Allis και αποσπάστηκε με συνεχή δεξιόστροφη περιστροφή της λαβίδας.

Το ζώο εξήλθε της κλινικής 10 ώρες μετεγχειρητικά χωρίς να λάβει κάποια αγωγή. Ένα μήνα μετεγχειρητικά το ζώο είναι ελεύθερο συμπτωμάτων. Με βάση τα αποτελέσματα της βιοψίας πιθανότερη διάγνωση είναι η φλεγμονώδης μάζα επί εδάφους υπερτροφικής λαρυγγίτιδας, χωρίς ωστόσο να αποκλειστεί η χονδροειδής μεταπλασία ή ο πολύποδας.

Οι φλεγμονώδεις μάζες του λάρυγγα είναι σπάνιες στο σκύλο και στο μέτρο που γνωρίζουμε είναι η πρώτη φορά που αναφέρεται σε σκύλο τόσο νεαρής ηλικίας.

Inflammatory laryngeal masses are uncommon in both dogs and cats. Severe cases can have laryngeal stenosis and significant upper airway obstruction.

A 2-months-old American Bulldog was presented with history of progressively worsening inspiratory dyspnea the last 4 days. Clinical examination showed cyanosis and the dog received oxygen therapy. 2 hours later, there was no improvement in clinical condition. Radiography demonstrated possible laryngeal mass. Laryngoscopy revealed a 1cm mass arising from the right arytenoid cartilage causing partial laryngeal stenosis. The mass was gently grabbed with Allis tissue forceps and removed after clockwise rotation.

Recovery was uneventful and the dog was hospitalized for 10 hours without receiving any treatment. Histopathology yielded chronic proliferative and hyperplastic laryngitis as the most possible diagnosis, without however ruling out the possibility of chondroid metaplasia or polyp.

Laryngeal masses, malignant or benign, are uncommon in dogs. As far as we know, this is the first reported case of an inflammatory laryngeal mass in a 2-months-old puppy.

Νευροτοξίκωση από μετρονιδαζόλη σε 3 σκύλους

Αικατερίνη Πανταβού DVM, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα, **Ευστάθιος Ρουμπέας** DVM, MSc, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα, **Βασιλική Σταθοπούλου** DVM, GPCertSAM, GPCertEndo, PgCertSAM, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα

Metronidazole-induced neurotoxicity in 3 dogs

Aikaterini Pantavou DVM, Plakentia Veterinary Clinic, Athens, **Efstathios Roumpeas** DVM, MSc, Plakentia Veterinary Clinic, Athens, **Vasiliki Stathopoulou** DVM, GPCertSAM, GPCertEndo, PgCertSAM, Plakentia Veterinary Clinic, Athens

Η μετρονιδαζόλη είναι ένα αντιβιοτικό της ομάδας των νιτροϊμιδαζολών και έχει αντιβακτηριδιακή, αντιπρωτοζωική και ανθελμινθική δράση. Περιγράφονται 3 περιστατικά νευροτοξίκωσης σε σκύλους. Στην μελέτη συμπεριλήφθησαν 2 αρσενικοί σκύλοι και 1 θηλυκός σκύλος, φυλής Irish Setter, Beagle Cross και Maltese, ηλικίας 7, 5 και 13 ετών αντίστοιχα. Ο κύριος λόγος προσκόμισης ήταν η παρουσία νευρολογικών συμπτωμάτων συμβατών με τοξίκωση από μετρονιδαζόλη. Συγκεκριμένα, παρουσίασαν σιελόρροια(2/3), αστάθεια(3/3), μυϊκό τρόμο(3/3), νυσταγμό(1/3), αταξία(3/3), υπερμετρία(1/3), αποπροσανατολισμό(3/3), κλίση κεφαλής(2/3), κυκλικές κινήσεις(1/3), άσκοπη μετακίνηση(1/3) και οπισθότονο(1/3). Στο πρόσφατο ιστορικό τους αναφέρεται η χορήγηση μετρονιδαζόλης λόγω γαστρεντερίτιδας σε δόσεις 25 mg/kg bid, 20 mg/kg bid και 110 mg/kg bid αντίστοιχα.

Με βάση το ιστορικό, την κλινική εικόνα, τις εργαστηριακές εξετάσεις και την ανταπόκριση στην θεραπεία τέθηκε η διάγνωση της νευροτοξίκωσης από μετρονιδαζόλη. Και τα τρία περιστατικά είχαν πλήρη κλινική ίαση μετά από τη διακοπή χορήγησης της μετρονιδαζόλης σε συνδυασμό με υποστηρικτική αγωγή.

Η τοξίκωση από μετρονιδαζόλη μπορεί να εμφανιστεί σε υψηλές αλλά και χαμηλότερες δοσολογίες γι' αυτό και απαιτείται προσοχή στα δοσολογικά σχήματα που ξεπερνούν τα 40 mg/kg ημερησίως.

Metronidazole is a nitroimidazole antibiotic with antibacterial, antiprotozoal and anthelmintic action. In this research three cases of metronidazole-induced neurotoxicity in dogs are described.

The research included two male dogs and one female dog. An Irish Setter, a Beagle cross and a Maltese, aged 7.5 and 13 years, respectively. The main reason of presentation was the appearance of neurological signs compatible with metronidazole intoxication. Specifically, they presented with salivation (2/3), instability (3/3), tremors (3/3), nystagmus (1/3), cerebellovestibular ataxia (3/3), hypermetria(1/3), disorientation (3/3), head tilt (2/3), circular movement (1/3), aimless movement(1/3) and opisthotonus (1/3). All three patient have recently received metronidazole antibiotic confronting diarrhea at doses of 25 mg/kg bid, 20 mg/kg bid and 110 mg/kg bid, respectively.

Based on the history, the clinical signs, the blood examination and the resolution of clinical signs upon the discontinuation of metronidazole administration, the diagnosis made was metronidazole intoxication. All three cases had complete remission of clinical signs after discontinuation of metronidazole in combination with supportive treatment.

Metronidazole-induced neurotoxicity can occur in high but, also, lower doses. Caution is recommended in the dosage regimen that exceed 40 mg/kg daily.

Συστροφή μεσεντερίου σε νεαρό Γερμανικό ποιμενικό

Ευμορφία Τόττα DVM, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα

Mesenteric volvulus in a young German Shepherd Dog

Evmorfia Totta DVM, Plakentia Veterinary Clinic, Athens

Η συστροφή μεσεντερίου αποτελεί μια σπάνια και συνηθέστερα θανατηφόρα νόσο του σκύλου, κατά την οποία το έντερο περιστρέφεται ανώμαλα γύρω από τη ρίζα του μεσεντερίου. Ο αποκλεισμός της πρόσθιας μεσεντέριας αρτηρίας που προκύπτει, οδηγεί σε ισχαιμία και νέκρωση του εντέρου στο σύνολό του, τοξιναιμία, κυκλοφορική καταπληξία και θάνατο. Στην εργασία αυτή περιγράφεται το νόσημα σε σκύλο Γερμανικό ποιμενικό, φυλή με προδιάθεση και ιδιαιτέρως κακή πρόγνωση.

Γερμανικό ποιμενικό 9 μηνών, θηλυκό ακέραιο, σωματικού βάρους 22 kg προσκομίστηκε με αιφνίδια κατάπτωση, αιματέμεση και αιματοχεζία από 4ώρου. Κατά την κλινική εξέταση διαπιστώθηκε διάταση κοιλίας, κοιλιακό άλγος και σημεία υποογκαιμικής καταπληξίας: ταχυκαρδία (160 παλμοί/λεπτό), ταχύπνοια (60 αναπνοές/λεπτό), ασθενούς σφυγμός μηριαίας, χρόνος αναπλήρωσης τριχοειδών (ΧΑΤ): 3 δευτερόλεπτα, ωχρότητα βλεννογόνων και υπόταση (Μέση Αρτηριακή Πίεση (ΜΑΠ): 50 mmHg). Οι εργαστηριακές εξετάσεις κατέδειξαν ήπια ουδετεροφιλία, υπεργλυκαιμία και αύξηση γαλακτικού οξέος. Τα ευρήματα της ακτινογραφίας της κοιλίας ήταν συμβατά με διάταση κι αεροβρίθεια όλου του εντέρου. Η υπερηχοτομογραφική εξέταση κατέδειξε ήπια περιτοναϊκή συλλογή, διάταση και απουσία περισταλτικότητας του συνόλου των εντερικών ελίκων.

Η εντατική θεραπεία με υγρά ξεκίνησε αμέσως κατά την προσκόμιση. Επιτεύχθηκε ανάταξη της καταπληξίας, που όμως είχε τάσεις υποτροπής. Αποφασίστηκε διενέργεια λαπαροτομής για διαγνωστικούς και θεραπευτικούς λόγους. Διαπιστώθηκε συστροφή μεσεντερίου, ισχαιμία και νέκρωση του λεπτού και παχέος εντέρου. Αποφασίστηκε ευθανασία.

Η έλλειψη ειδικών συμπτωμάτων καθιστά τη συστροφή μεσεντερίου ένα δυσδιάγνωστο νόσημα. Η χρονική καθυστέρηση από την έναρξη των συμπτωμάτων μέχρι την ανάληψη χειρουργικής θεραπείας ευθύνεται για τα πολύ υψηλά ποσοστά θνητότητας. Η έγκαιρη υποψία του νοσήματος, σταθεροποίηση και χειρουργική ανάταξη μπορούν ενδεχομένως να βελτιώσουν το ποσοστό επιβίωσης.

Mesenteric or intestinal volvulus is a rare but peracute and fatal disorder, in which the intestine rotates at the mesenteric root. The occlusion of the cranial mesenteric vessels leads to ischemia and necrosis of the entire small bowel until the descending colon. Death occurs within a few hours due to endotoxemia and cardiovascular shock. In this case report the disease is described in a German Shepherd Dog (GSD), a breed which is predisposed and carries grave prognosis.

A 9-month-old, intact female GSD, weighing 22 kg, was admitted with a 4-hour history of acute weakness, hematemesis and hematochezia. On physical examination the dog was tachypneic (60 breaths/min), tachycardic (160 beats/min), hypotensive (Mean Arterial Pressure (MAP): 50 mmHg) with weak femoral pulses, pale mucous membranes and prolonged capillary refill time (CRT): 3 sec, indicating hypovolemic shock. Blood tests results yielded neutrophilia, hyperglycemia and hyperlactatemia. Abdominal radiography showed generalized gaseous distention of the whole intestine. Abdominal ultrasound yielded abdominal effusion, distention of the whole intestine and loss of peristalsis.

Intensive fluid therapy commenced immediately at presentation. Fluid resuscitation was achieved, yet the patient tended to be clinically unstable. Laparotomy was performed for diagnostic and therapeutic reasons, which yielded mesenteric volvulus, ischemia and necrosis of the entire intestine. The dog was euthanized.

Diagnosis and surgical treatment of mesenteric volvulus are usually delayed due to the absence of specific clinical signs and findings. The disease is associated with an extremely high mortality rate. Early suspicion and immediate laparotomy could increase the survival rates.

Παρασιτικά στοιχεία στα κόπρανα των νεαρών σκύλων και γατών στην Ελλάδα

Ησαΐα Συμεωνίδου DVM, PhD, Εργαστήριο Παρασιτολογίας και Παρασιτικών Νοσημάτων, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Αθανάσιος Γελασάκης** DVM, MPH, PhD, DipECSRHM, Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, **Κωνσταντίνος Αρσενόπουλος** DVM, MSc, Εργαστήριο Παρασιτολογίας και Παρασιτικών Νοσημάτων, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Αθανάσιος Αγγέλου** DVM, MSc, Εργαστήριο Παρασιτολογίας και Παρασιτικών Νοσημάτων, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Γεώργιος Σιούτας** DVM, Εργαστήριο Παρασιτολογίας και Παρασιτικών Νοσημάτων, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Ηλίας Παπαδόπουλος** DVM, MPH, PhD, DipEVPC, DipECSRHM, Εργαστήριο Παρασιτολογίας και Παρασιτικών Νοσημάτων, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Parasitic elements in feces of puppies and kittens in Greece

Isaia Symeonidou DVM, PhD, Laboratory of Parasitology and Parasitic Diseases, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Athanasios Gelasakis** DVM, MPH, PhD, DipECSRHM, Agricultural University of Athens, Athens, Greece, **Konstantinos Arsenopoulos** DVM, MSc, Laboratory of Parasitology and Parasitic Diseases, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Athanasios Angelou** DVM, MSc, Laboratory of Parasitology and Parasitic Diseases, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Georgios Sioutas** DVM, Laboratory of Parasitology and Parasitic Diseases, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Ilias Papadopoulos** DVM, MPH, PhD, DipEVPC, DipECSRHM, Laboratory of Parasitology and Parasitic Diseases, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Τα παράσιτα του γαστρεντερικού συστήματος είναι διαδεδομένα σε νεαρούς σκύλους και γάτες και επηρεάζουν την υγεία και την ευζωία τους. Επιπλέον, ορισμένα από αυτά τα παθογόνα έχουν ζωονοσογόνο δυναμική. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η διερεύνηση του γαστρεντερικού παρασιτισμού των νεαρών σκύλων και γατών στην Ελλάδα.

Για τον σκοπό αυτό συλλέχθηκαν 100 δείγματα κοπράνων νεαρών σκύλων (<6 μηνών) και 84 δείγματα κοπράνων νεαρών γατών (<6 μηνών) από όλα τα γεωγραφικά διαμερίσματα της Ελλάδας, τα οποία εξετάστηκαν συνδυαστικά με δυο μεθόδους εμπλουτισμού, της επίπλευσης (Faust) και της καθίζησης (Teleman). Η στατιστική επεξεργασία των δεδομένων έγινε με τη χρήση μοντέλων διωνυμικής λογιστικής παλινδρόμησης και το στατιστικό πρόγραμμα SPSS 21.

Οι νεαροί σκύλοι ήταν μολυσμένοι σε ποσοστό 64% με ένα ή περισσότερα παράσιτα. Τα πιο συχνά γένη παρασίτων στους νεαρούς σκύλους ήταν *Cystoisospora* (30%), *Giardia* (24%), *Toxocara* (21%) και *Ancylostoma* (20%). Άλλα γένη παρασίτων που ανιχνεύθηκαν ήταν *Dipylidium* (6%), *Toxascaris* (6%), *Capillaria* (4%), *Trichuris* (2%), και είδη της οικογένειας *Taeniidae* (2%). Το συνολικό ποσοστό μόλυνσης των εξεταζόμενων νεαρών γατών με παράσιτα ήταν 48,8%. Τα συχνότερα γένη παρασίτων ήταν *Cystoisospora* (33,3%) και *Toxocara* (20,24%), ενώ σπανιότερα βρέθηκαν τα παράσιτα *Giardia* spp. (4,7%), *Aelurostrongylus abstrusus* (2,3%) και *Joyeuxiella pasqualei* (1,2%).

Τα αποτελέσματα της παρούσας μελέτης έδειξαν ότι το ποσοστό του γαστρεντερικού παρασιτισμού των νεαρών σκύλων και γατών στην Ελλάδα ήταν υψηλό και υπογραμμίζουν τη σημασία της διεξαγωγής κοπρανολογικών εξετάσεων ρουτίνας, της ενημέρωσης των ιδιοκτητών των ζώων συντροφιάς και της εφαρμογής αποτελεσματικών προληπτικών μέτρων και θεραπειών.

Parasites of the gastrointestinal track are widespread in puppies and kittens and affect those animals' health and welfare. Moreover, some of these pathogens have zoonotic potential. The aim of the present study was to investigate the gastrointestinal parasitism of puppies and kittens in Greece.

For this purpose, 100 faecal samples from puppies (<6 months) and 84 faecal samples from kittens (<6 months) were collected from all geographical territories of Greece. Samples were examined by combined flotation (Faust) and sedimentation (Teleman) techniques. Binary logistic regression models and the statistical program SPSS 21 were used for the statistical analyses.

The prevalence of infected puppies, with one or more parasites, was found to be 64%. The most prevalent parasite genera in puppies were *Cystoisospora* (30%), *Giardia* (24%), *Toxocara* (21%) and *Ancylostoma* (20%). Other parasite genera detected were *Dipylidium* (6%), *Toxascaris* (6%), *Capillaria* (4%), *Trichuris* (2%), and species of the family *Taeniidae* (2%). The overall parasite prevalence in examined kittens was 48.8%. The most frequently identified parasite genera were *Cystoisospora* (33.3%) and *Toxocara* (20.24%), while *Giardia* spp. (4.7%), *Aelurostrongylus abstrusus* (2.3%) and *Joyeuxiella pasqualei* (1.2%) were less commonly found.

The results of this study demonstrated that the prevalence of gastrointestinal parasites in puppies and kittens in Greece was high and highlight the importance of conducting routine faecal examinations, educating pet owners and administering efficient preventive measures and treatments.

Ειδικότητα της Spec fPL και του SNAP fPL σε υγιείς γάτες και σε ασθενείς γάτες χωρίς την κλινική υποψία παγκρεατίτιδας

Βικτώρια Μ. Σπανού DVM, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα, **Εμμανουήλ Κ. Χατζής** DVM, PhD, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα, **Εμμανουήλ Ν. Σαριδομιχελάκης** DVM, PhD, DipECVD, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα, **Jörg M. Steiner** DrMedVet, PhD, DACVIM, DECVIM-CA, AGAF, Gastrointestinal Laboratory, Texas A&M University, USA

Specificity of Spec fPL and SNAP fPL in healthy cats and diseased cats without a clinical suspicion of pancreatitis

Victoria M. Spanou DVM, Clinic of Medicine, School of Veterinary Medicine, University of Thessaly, Karditsa, Greece, **Emmanouil K. Chatzis** DVM, PhD, Clinic of Medicine, School of Veterinary Medicine, University of Thessaly, Karditsa, Greece, **Emmanouil N. Saridomichelakis** DVM, PhD, DipECVD, Clinic of Medicine, School of Veterinary Medicine, University of Thessaly, Karditsa, Greece, **Jörg M. Steiner** DrMedVet, PhD, DACVIM, DECVIM-CA, AGAF, Gastrointestinal Laboratory, Texas A&M University, USA

Αν και η παγκρεατίτιδα είναι το συχνότερο νόσημα της εξωκρινούς μοίρας του παγκρέατος στη γάτα, η κλινική διάγνωσή της είναι δύσκολη. Σκοπός της μελέτης ήταν ο καθορισμός της ειδικότητας της δοκιμής ανοσοανίχνευσης της ειδικής παγκρεατικής λιπάσης της γάτας (Spec fPL) και του SNAP fPL σε υγιείς γάτες καθώς και σε ασθενείς γάτες χωρίς την κλινική υποψία παγκρεατίτιδας. Ένας δεύτερος στόχος της μελέτης ήταν η αξιολόγηση της συμφωνίας των δύο μεθόδων.

Στη μελέτη συμπεριλήφθηκαν συνολικά 150 γάτες. Από αυτές, οι 82 ήταν κλινικά υγιείς ενώ οι υπόλοιπες 68 ήταν γάτες με ποικίλες παθολογικές καταστάσεις αλλά χωρίς συμπτώματα (π.χ. ανορεξία, κατάρπωση, έμετος) που να εγείρουν την υποψία παγκρεατίτιδας. Οι δοκιμές Spec fPL και SNAP fPL πραγματοποιήθηκαν σε όλες τις γάτες σύμφωνα με τις οδηγίες του κατασκευαστή.

Από τις 150 γάτες, οι 9 είχαν συγκεντρώσεις Spec fPL $\geq 5,4$ $\mu\text{g/l}$ (συμβατές με παγκρεατίτιδα). Από τις υπόλοιπες 141 γάτες, οι 135 είχαν φυσιολογικές συγκεντρώσεις ($\leq 3,5$ $\mu\text{g/l}$), ενώ οι 6 γάτες είχαν τιμές που κατατάσσονται στη γκριζα ζώνη (3,6-5,3 $\mu\text{g/l}$). Η ειδικότητα της Spec fPL στο σύνολο των γατών υπολογίζεται στο 94% (cut-off 5,4) ή 90% (cut-off 3,5). Τα αποτελέσματα του SNAP fPL ήταν φυσιολογικά στις 133/150 γάτες (ειδικότητα 89%). Η συμφωνία μεταξύ των 2 μεθόδων ήταν υψηλή ($k=0,82$).

Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι η ειδικότητα της Spec fPL και του SNAP fPL είναι υψηλή. Επιπλέον, υπάρχει πολύ υψηλή συμφωνία μεταξύ των δύο μεθόδων. Στο μικρό ποσοστό γατών με υψηλές τιμές Spec fPL και θετικό SNAP fPL δε μπορεί να αποκλειστεί η πιθανότητα υποκλινικής παγκρεατίτιδας.

Despite the fact that pancreatitis is the most common disorder of the exocrine pancreas in the cat, an accurate diagnosis still remains challenging in clinical practice. The aim of this study was to determine the specificity of Specific feline Pancreatic Lipase immunoreactivity (Spec fPL) and SNAP fPL in healthy and diseased cats without a clinical suspicion of pancreatitis. A second objective was the evaluation of the agreement between these two methods.

A total of 150 cats were enrolled in this study. Eighty-two cats were healthy while 68 cats had various diseases but no clinical signs (e.g. anorexia, depression, vomiting) raising the suspicion of pancreatitis. Spec fPL and SNAP fPL were run for each cat according to manufacturer's instructions.

A total of 9/150 cats had serum Spec fPL ≥ 5.4 $\mu\text{g/l}$ (indicative for pancreatitis). Of the remaining 141 cats, 135 had normal serum Spec fPL concentrations (≤ 3.5 $\mu\text{g/l}$), while 6 cats had concentrations in the grey zone (3.6-5.3 $\mu\text{g/l}$). The specificity of Spec fPL was 94% (cut-off 5.4) or 90% (cut-off 3.5). SNAP fPL was normal in 133/150 cats (specificity 89%). The agreement between the two methods was high ($k=0.82$).

The results show that the specificity of Spec fPL and SNAP fPL is high. Moreover, there is a very high level of agreement between the two methods. In the small percentage of cats with increased Spec fPL concentrations and abnormal SNAP fPL results, the possibility of subclinical pancreatitis cannot not be excluded.

Κλινικό περιστατικό νεαρού σκύλου με κεντρικό άποιο διαβήτη

Εύη Γκερδιδάνη DVM, Ελεύθερος επαγγελματίας, VETS4LIFE, Πικέρμι, Αθήνα, Δημήτρης Ματραλής DVM, PhD, Ελεύθερος επαγγελματίας, VETS4LIFE, Πικέρμι, Αθήνα, Νεκτάριος Σούμπασης DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρική, Α.Π.Θ

Clinical case of a young dog suffering from central diabetes insipidus

Evi Gerdidani DVM, Private Practitioner, VETS4LIFE, Pikermi, Athens, Dimitris Matralis DVM, PhD, Private Practitioner, VETS4LIFE, Pikermi, Athens, Nektarios Soubasis DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Σκοπός της παρουσίασης είναι η περιγραφή της διαγνωστικής προσέγγισης και θεραπευτικής αντιμετώπισης σκύλου με κεντρικό άποιο διαβήτη.

Άρσενικός σκύλος, 5 μηνών, ακαθόριστης φυλής προσκομίστηκε με κύριο σύμπτωμα την πολουρία-πολυδιψία (ΠΟ-ΠΔ), με την ημερήσια κατανάλωση νερού να ανέρχεται στα 0,75 Lt/kg. Τα κύρια νοσήματα της διαφορικής διάγνωσης ήταν ουρολοίμωξη, συγγενής νεφρική νόσος, πυελονεφρίτιδα, συγγενείς ηπατοπάθειες, υποφλοιοεπινεφριδισμός, κεντρικός άποιος διαβήτης, νεφρογενής άποιος διαβήτης, σακχαρώδης διαβήτης και ψυχογενής πολυδιψία. Κατά την εργαστηριακή διερεύνηση (αιματολογικός, πλήρης βιοχημικός έλεγχος) παρατηρήθηκε υπερκαλιαιμία και αυξημένη δραστηριότητα της αλκαλικής φωσφατάσης. Το ειδικό βάρος των ούρων ήταν 1001, η καλλιέργεια ούρου αρνητική και ο λόγος πρωτεϊνών/κρεατινίνης κατά φύση. Διενεργήθηκε δοκιμή διέγερσης με ACTH, τα αποτελέσματα της οποίας απέκλεισαν τον υποφλοιοεπινεφριδισμό. Κατά την απεικονιστική διερεύνηση της κοιλίας δεν παρατηρήθηκαν παθολογικά ευρήματα.

Για την τελική διάγνωση έγινε θεραπευτική δοκιμή με τη χορήγηση συνθετικού αναλόγου της αντιδιουρητικής ορμόνης (οξεϊκή δεσμοπρεσσίνη). Την έβδομη μέρα η κατανάλωση νερού είχε μειωθεί στο 40% και το ειδικό βάρος ούρων ήταν 1012. Ακολούθησε έλεγχος στις 14 και 21 ημέρες με το ειδικό βάρος ούρου να είναι 1030 και 1040 αντίστοιχα και την ημερήσια κατανάλωση νερού να ανέρχεται στα 30 ml/kg/24ωρο.

Ο κεντρικός άποιος διαβήτης αποτελεί διαταραχή της ισορροπίας του νερού λόγω μειωμένης σύνθεσης ή έκκρισης της αντιδιουρητικής ορμόνης από τη νευροπόφυση ή τον υποθάλαμο του εγκεφάλου. Εφόσον έχουν αποκλειστεί τα συνήθη αίτια ΠΟ-ΠΔ, η θεραπευτική δοκιμή με οξεϊκή δεσμοπρεσσίνη είναι διαγνωστική του κεντρικού άποιοι διαβήτη. Η ορμονολογική θεραπεία δεν είναι απολύτως αναγκαία, επιλέγεται αναλόγως με την ένταση των συμπτωμάτων και συνεχίζεται εφόρου ζωής με καλή πρόγνωση.

The purpose of this presentation is to describe the diagnostic and therapeutic approach of a dog suffering from central diabetes insipidus.

A 5 months old, mixed, male dog was brought to the office with the main symptom of polyuria-polydipsia. The daily water consumption was 0.75 Lt/kg of body weight. The differential diagnosis included urinary tract infection, idiopathic renal disease, pyelonephritis, congenital liver diseases, Addison's disease, central diabetes insipidus, renal diabetes insipidus, diabetes, psychogenic polydipsia. The only abnormal findings during total blood count and serum biochemistry, were elevated potassium prices and increased Alkaline phosphatase. Urine specific weight was 1001, urine culture was negative and UPC was normal. An ACTH stimulation test was done with results that excluded Addison's disease. During the abdomen's illustrative research, no abnormal findings were spotted.

For the final diagnosis a therapeutic trial was carried out using an ADH analogue (desmopressin acetate). By the seventh day, water consumption had decreased by 40% and urine specific weight was 1012. Another re-examination was performed on the 14th and 21st day, showing an increase of the urine specific weight to 1030 and 1040 respectively with a daily water consumption of 30 ml/kg/day.

Central diabetes insipidus causes water balance disorder due to ADH hormone reduced synthesis or production, which is controlled by the neurohypophysis or the hypothalamus of the brain. After ruling out the usual causes of polyuria polydipsia, a therapeutic trial using desmopressin acetate serves as diagnostic means for the central diabetes insipidus. Hormonal treatment is not absolutely necessary but depends on the intensity of the symptoms and must be prescribed for life.

Οδοντοφόρος κύστη του άνω αριστερού κυνόδοντα σε σκύλο

Χρήστος Γρηγορόπουλος DVM, Κτηνιατρική Κλινική, Άλιμος

Dentigerous cyst of the left canine in a dog

Christos Grigoropoulos DVM, Veterinary Clinic, Alimos

Η οδοντοφόρος κύστη αποτελεί τη συχνότερη μορφή αναπτυξιακής οδοντογενούς κύστης και σχετίζεται με τη μύλη ενός έγκλειστου δοντιού. Είναι σπάνια στο σκύλο και συνήθως συναντάται στον πρώτο προγόμφιο της κάτω γνάθου.

Προσκομίστηκε θηλυκός σκύλος φυλής Maltese, ηλικίας 10 μηνών, με έντονη παραμόρφωση του κρανίου αριστερά και ατελή ανάπτυξη του αριστερού ρινικού οστού, ήπια δύσπνοια και δυσφαγία. Με ακτινολογικό έλεγχο διαπιστώθηκε παρουσία κυστικού σχηματισμού στο κρανίο και παρουσία δοντιού στο οπίσθιο τοίχωμα της κύστης. Από τα ευρήματα τέθηκε η διάγνωση οδοντοφόρου κύστης του αριστερού κυνόδοντα της άνω γνάθου (204). Οι ιδιοκτήτες δεν δέχθηκαν να πραγματοποιηθεί μαγνητική τομογραφία που θα συνέβαλε στη χειρουργική διαχείριση.

Υπό γενική αναισθησία πραγματοποιήθηκε παρειαιικός βλεννογονοπεριοστικός κρημνός ολικού πάχους και διάνοιξη του οστικού τοιχώματος της κύστης με εγγλυφίδα οστού σε χειρολαβή υψηλών ταχυτήτων. Δημιουργήθηκε οστικό παράθυρο διαμέτρου 1,5 εκατοστού και με λεπτό και ευθύ ψαλίδι επιτεύχθηκε αποκόλληση του τοιχώματος της κύστης από το οστό χωρίς βλάβη των γύρω ιστών και των ρινικών κογχών. Το πάχος του τοιχώματος της κύστης επέτρεψε την en block εξαίρεσή της με το υπαίτιο δόντι. Πραγματοποιήθηκε έκπλυση της δημιουργηθείσας κοιλότητας, τοποθετήθηκε αιμοστατικός σπόγγος και συρράφτηκε ο βλεννογόνος με απλές χωριστές ραφές και απορροφήσιμο πολύκλωνο ράμμα. Σε επανεξέταση 2 μήνες μετά το χειρουργείο η κλινική και ακτινογραφική εικόνα του ζώου ήταν φυσιολογική. Η οδοντοφόρος κύστη είναι σχετικά σπάνια στο σκύλο, εάν εξαιρεθεί εγκαίρως και πλήρως, μαζί με το υπαίτιο δόντι, η περιοχή επουλώνεται και αποκαθίσταται η φυσιολογική δομή της γνάθου.

Dentigerous cysts are the most common developmental odontogenic cysts. They are rare in dogs and most commonly seen in the mandibular first premolar.

A 10 month-old, female Maltese dog was presented with severe swelling of the left nasal bone, mild breathing difficulty and dysphagia. Radiographic examination revealed a cyst 2.5 cm in diameter including a tooth-like structure. Diagnosis was a dentigerous cyst of the left upper canine tooth (204). Under general anesthesia a full thickness mucogingival flap was created and a part of the covering the cyst bone was removed with a round bur in a high speed hand-piece. The thick wall of the cyst was detached from the underline bone without doing any damage to the nasal turbinates. The cavity was lavaged, a hemostatic sponge was placed and the flap was sutured in a single interrupted pattern with absorbable multifilament suture.

Two months after the surgery the clinical and radiographic examination of the dog was normal. Dentigerous cysts are rare in dogs. Complete and prompt removal of the cyst along with the impacted tooth, resulted in complete healing of the wound and redeveloping of the maxilla.

Πολλαπλό μυέλωμα σε σκύλο φυλής Akita: διαγνωστική προσέγγιση και θεραπευτική αντιμετώπιση

Μιλτιάδης Σβανιάς DVM, Ελεύθερος επαγγελματίας, Πετρούπολη, **Ματθαίος Μυλωνάκης** DVM, PhD, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ., **Παναγιώτα Σβανιά** Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.

Multiple myeloma in an Akita dog: diagnostic approach and treatment

Miltiadis Svanias DVM, Private practitioner, Petroupoli, Greece, **Matthaios Mylonakis** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece, **Panagiota Svania** Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η παρουσίαση της διαγνωστικής προσέγγισης και της θεραπευτικής αντιμετώπισης πολλαπλού μυελώματος σε σκύλο φυλής Akita.

Αρσενικός σκύλος φυλής Akita ακέραιος έντεκα ετών προσκομίστηκε με συμπτώματα δυσκινησίας. Κατά την ορθοπεδική εξέταση διαπιστώθηκε πόνος στην αυχενική περιοχή. Διενεργήθηκαν ακτινογραφήματα της σπονδυλικής στήλης και του θώρακα όπου διαπιστώθηκαν σε διάφορα σημεία κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης αύξηση της ακτινοσκοπικότητας των σπονδυλικών σωμάτων και άλλου σημεία με οστεόλυση. Από τον αιματολογικό έλεγχο διαπιστώθηκε αναιμία μη αναγεννητική και στη γενική ούρου διαπιστώθηκε πρωτεϊνουρία. Στη συνέχεια διενεργήθηκε αξονική τομογραφία της περιοχής με την οποία τέθηκε σοβαρά η υποψία πολλαπλού μυελώματος η οποία και επιβεβαιώθηκε με την διενέργεια βιοψίας μυελού των οστών. Ως θεραπευτική αγωγή χορηγήθηκαν μελφαλάνη σε δόση 0,1 mg/kg ημερησίως, πρεδνιζολόνη σε δόση 0,5 mg/kg ημερησίως, βεναζεπρίλη σε δόση 0,5 mg/kg ημερησίως και τροφή για νεφρική ανεπάρκεια.

Ένα μήνα μετά την έναρξη της θεραπείας διαπιστώθηκε βελτίωση της κλινικής και της αιματολογικής εικόνας. Η πρωτεϊνουρία σταμάτησε οπότε διακόπηκε η χορήγηση βεναζεπρίλης και της τροφής και ξεκίνησε η σταδιακή μείωση της πρεδνιζολόνης και της μελφαλάνης. Δύο μήνες μετά εμφανίστηκε λεμφοκυτταροπενία και αναιμία η οποίες και παρέμειναν παρόλη την περαιτέρω μείωση των ανοσοκατασταλτικών. Τέσσερις μήνες μετά συστήθηκε η επανάληψη της βιοψίας του μυελού αλλά λόγω άρνησης των ιδιοκτητών προτάθηκε η επανάληψη της αγωγής με μελφαλάνη αρχικά σε μεγαλύτερη δόση.

Η χορήγηση μελφαλάνης με πρεδνιζολόνη σε πολλαπλό μυέλωμα βοηθάει στον έλεγχο της νόσου.

The aim of this project is to present the diagnostic approach and the treatment of the multiple myeloma in an Akita dog.

A 11-year-old male Akita dog was presented with disability symptoms. During the orthopedic examination, pain in the neck was found. X-rays of the spine and the thorax were performed. Increase of the radiance was found in some spots on the spine and in others was found osteolysis. In blood test, a non-regenerative anaemia was found and proteinuria in urine test. A computed tomography was performed, and the suspicion of multiple myeloma was set. The diagnose was confirmed with biopsy of the bone marrow. Melphalan 0.1 mg/kg SID, prednisolone 0.5 mg/kg SID, benazepril 0.5 mg/kg SID and food for kidney failure were administrated.

One month after the start of the treatment we had improvement of the clinical condition and the blood parameters. Proteinuria was stopped and so the administration of benazepril and the administration of food for the kidney failure. The doses of melphalan and prednisolone were decreased. Leucopenia and anaemia were appeared after two months and they were insisted even though there was a further decrease in immunosuppressants. A revision of the biopsy was suggested after four months but due to the refusal of the owners a treatment with melphalan in higher dose than the previous was suggested. The administration of melphalan and prednisolone in multiple myeloma helps in controlling the disease.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Το Σαββατοκύριακο **14 & 15 Μαΐου 2022** πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία το **FORUM 11 της Ελληνικής Εταιρείας Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς** στο ξενοδοχείο **Porto Palace**, στη Θεσσαλονίκη! Βρεθήκαμε ξανά δια ζώσης, μετά από ένα μεγάλο διάστημα, λόγω της πανδημίας. Τα χαμόγελα των συνέδρων πλημμύρισαν τον υπέροχο συνεδριακό χώρο του Porto Palace από νωρίς το πρωί του Σαββάτου.

Το **FORUM 11** ξεκίνησε με δύο προσυνεδριακά σεμινάρια την Παρασκευή 13 Μαΐου 2022, τα οποία πραγματοποιήθηκαν στην Κλινική Ζώων Συντροφιάς του **Τμήματος Κτηνιατρικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης**.

Η **Τελετή Έναρξης** πραγματοποιήθηκε το μεσημέρι του Σαββάτου και ήταν **αφιερωμένη στη μνήμη και το έργο του καθηγητή Τιμολέοντα Ράλλη**, Προέδρου της Εταιρείας, αγαπημένου φίλου και δασκάλου πολλών από εμάς. Την τελετή άνοιξε ο Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής, Καθηγητής Σεραφεΐμ Παπαδημητρίου. Ακολούθησε ανάγνωση σύντομου βιογραφικού του Τιμολέοντα Ράλλη και **απονομή του Βραβείου «Τιμολέων Ράλλης»** από τον Πρόεδρο του ΔΣ της ΕΛΕΚΖΣ, Στέφανου Κλαδάκη, στο συνάδελφο Γρηγόρη Μαρκάκη. Την τελετή τίμησε με την παρουσία της η Στέλλα Ράλλη, θυγατέρα του εκλιπόντος.

Το επιστημονικό πρόγραμμα του **FORUM 11** διαδραματίστηκε σε τέσσερις παράλληλες αίθουσες.

- Δύο αίθουσες κυρίως επιστημονικού προγράμματος, το οποίο υλοποιήθηκε αποκλειστικά από Έλληνες ομιλητές που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.
- Μια αίθουσα με ελεύθερες ανακοινώσεις και συνεδρίες μικρών ομάδων.
- Μια αίθουσα με ειδικές συνεδρίες, όπου η ΕΛΕΚΖΣ έδωσε την ευκαιρία στους χορηγούς μας, να παρουσιάσουν επιστημονικά αντικείμενα του άμεσου ενδιαφέροντος τους.

Ο μεγάλος εκθεσιακός χώρος του **FORUM 11** φιλοξενήθηκε στην υπέροχη αίθουσα του **Porto Palace**, έκτασης 1000 τ.μ. . Αποτέλεσε το χώρο όπου οι συνέδροι πέρασαν το χρόνο των διαλειμμάτων του επιστημονικού προγράμματος, ερχόμενοι σε επαφή με τους χορηγούς μας, οι οποίοι είχαν φροντίσει στα περίπτερα τους να έχουν ότι πιο σύγχρονο υπάρχει στον κτηνιατρικό χώρο από εξοπλισμό, φάρμακα, τροφές και αναλώσιμα που αφορούν τα ζώα συντροφιάς.

Το **FORUM 11** αφήνει πίσω του πλούσιο απολογισμό τόσο σε ποιότητα όσο και σε ποσότητα θεμάτων και φυσικά συμμετοχών. **Σε απλά νούμερα:**

- Εγγεγραμμένοι Σύεδροι: **915**, εκ των οποίων 85 φοιτητές.
- Εταιρείες Εκθέτες, Χορηγοί και Υποστηρικτές: **45** από την Ελλάδα, την Κύπρο και τα Βαλκάνια.
- Προσκεκλημένοι Ομιλητές: **52**
- Προφορικές Ελεύθερες Ανακοινώσεις: **37**
- Αναρτημένες Ελεύθερες Ανακοινώσεις: **13**

Ευχαριστούμε θερμά τους:

- **Συνέδρους**, που για ακόμη μια φορά, αγκάλιασαν με εμπιστοσύνη την **Ελληνική Εταιρεία Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς** και το **FORUM 11**.
- **Χορηγούς**, οι οποίοι στάθηκαν δίπλα μας και υποστήριξαν την υλοποίηση του **FORUM 11**. Η συνδρομή τους είναι καθοριστική στην διοργάνωση τέτοιου μεγέθους επιστημονικών εκδηλώσεων.
- **Ομιλητές**, για τη συμμετοχή τους, η οποία συνέβαλε καθοριστικά στην επίτευξη των επιστημονικών στόχων του **FORUM 11**.
- **Φοιτητές**, των Τμημάτων Κτηνιατρικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, όλοι τους μελλοντικοί συνάδελφοι μας, για τη ενεργή συμμετοχή τους.
- **Εθελοντές – Φοιτητές**, οι οποίοι συνεργάστηκαν άψογα με την πολύπειρη και ακούραστη Γραμματεία της ΕΛΕΚΖΣ, συμβάλλοντας όλοι μαζί, τα μέγιστα στην επιτυχία του **FORUM 11**.
- Συνεργάτες μας:
 - **Το ξενοδοχείο Porto Palace**, για το υψηλό επίπεδο επισιτιστικών υπηρεσιών και φιλοξενίας που μας προσέφεραν.
 - **A.I.D.A.**, διεθνή εταιρεία οργάνωσης υψηλού επιπέδου συνεδρίων και εκδηλώσεων.
 - **Την Μαριλένα Κοσμίδου**, Αρχιτέκτονα – Μηχανικό, που επιμελήθηκε την διαμόρφωση του Εκθεσιακού χώρου του **FORUM 11**.
 - **Noetik**, για τη γραφιστική υποστήριξη.

Ραντεβού το 2023, στο FORUM 12!

Η ΕΛΕΚΖΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ!

Το ΔΣ της ΕΛΕΚΖΣ

PRESS RELEASE

We finally made it! After more than 2 years due to COVID-19 restrictions and public health related issues our annual meeting was held in **Thessaloniki, Greece** the weekend 14 & 15 May 2022 at **Porto Palace Hotel**. More than 900 delegates had the chance to meet each other in our **FORUM 11**.

FORUM 11 started in Friday May 13th with two fully booked pre-congress wetlabs held at the Companion Animal Clinic of the School of Veterinary Medicine of Aristotle University of Thessaloniki.

The Opening Ceremony was scheduled for Saturday morning. It was dedicated to the memory of our former HCAVS President, dear friend and beloved teacher of us, **Professor Timoleon Rallis** who passed away. The **Scientific Program** of **FORUM 11** was dedicated to **Canine & Feline Paediatrics**. It was hosted in four different lecture halls with **Paediatrics sessions** of various disciplines, **Short Communications, Small Group Sessions** and **Industry Sessions**.

The **Exhibition hall** was full of sponsors booths. This was the place to meet during the breaks. It was a great opportunity for all delegates to meet with the industry representatives and get to know with everything new that is going on in our profession regarding new products, consumables, equipment, nutrition updates and veterinary services.

FORUM 11 in numbers:

- Registered delegates: **915**, with 85 of them being veterinary students.
- Sponsors, Exhibitors and Supporters: **45** from Greece, Cyprus and Balkan area.
- Invited Speakers: **52**
- Short Communications (oral presentations): **37**
- Poster Presentations: **13**

We would like to thank our:

- Delegates, who embraced HCAVS and attended FORUM 11.
- Sponsors, who support our scientific events and specifically FORUM 11. Their contribution is pivotal in setting up an event of this magnitude.
- Speakers, for their contribution, which was crucial to help us achieve the scientific goals of FORUM 11.
- Veterinary Students, for their active participation and enthusiasm.
- Volunteers, all of them Veterinary students, who cooperated perfectly with the Organising Committee, also contributing to FORUM 11 success.
- Associates:
 - **Porto Palace Hotel**, our 5* hotel venue, for their high level of services.
 - **A.I.D.A**, our PCO.
 - **Marilena Kosmidou, Architect – Engineer**, for the Exhibition hall design and set-up.
 - **Noetik**, our graphic designers.

See you in Greece for our 2023 FORUM 12!

Everything about HCAVS is our Members!

HCAVS Board of Directors

DIAMOND

PLATINUM

GOLD

SILVER

BRONZE

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΔΙΗΜΕΡΙΔΕΣ 2022

Μαιευτικής - Αναπαραγωγής του Σκύλου και της Γάτας

Ναύπλιο:

1 & 2 Οκτωβρίου 2022, Amalia Hotel Nafplio

Ελληνική Εταιρεία Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς
Hellenic Companion Animal Veterinary Society

www.hcavs.gr

Κυριακή 16 Οκτωβρίου 2022
Ξενοδοχείο Grand Hyatt Athens

ΗΜΕΡΙΔΑ MANAGEMENT

Ελληνική Εταιρεία Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς
Hellenic Companion Animal Veterinary Society

www.hcavs.gr

Οδηγίες προς τους συγγραφείς

Η υποβληθείσα εργασία θα πρέπει να συμμορφώνεται με τις Οδηγίες προς Συγγραφείς και να συνοδεύεται από συνοδευτική επιστολή των συγγραφέων, λεπτομέρειες για την οποία αναφέρονται παρακάτω.

Τύποι δημοσιεύσεων

1) Άρθρα σύνταξης

Σύντομα άρθρα σχολιασμού ή κρίσης επίκαιρων θεμάτων, τα οποία συντάσσονται ύστερα από πρόσκληση της Διεύθυνσης Σύνταξης (Δ.Σ.).

2) Ερευνητικές/κλινικές εργασίες

Πρόκειται για πρωτότυπα άρθρα κλινικής ή βασικής έρευνας, προ-οπτικού ή αναδρομικού χαρακτήρα. Η έκταση του κυρίως κειμένου δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη των 4.000 λέξεων και η βιβλιογραφία να μην υπερβαίνει τις 40 αναφορές.

3) Βιβλιογραφικές ανασκοπήσεις

Παρουσιάζονται οι πρόσφατες εξελίξεις σε ένα σημαντικό κλινικό πρόβλημα και η εμπειρία των συγγραφέων, ενώ παράλληλα μπορεί να αναφέρονται και τα συμπεράσματα σειράς ερευνητικών μελετών ή ενδιαφέροντα περιστατικά των συγγραφέων. Η έκταση του κυρίως κειμένου δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη των 5.000 λέξεων και οι βιβλιογραφικές αναφορές να είναι κατ' ελάχιστον 30 και να μην υπερβαίνουν τις 50.

4) Ενδιαφέρουσες περιπτώσεις

Αποτελούν σπάνιες ή ιδιαίτερες περιπτώσεις νοσημάτων ή εφαρμογή νέων διαγνωστικών μεθόδων ή θεραπευτικών μέτρων/τεχνικών που αφορούν σε ένα έως πέντε περιστατικά. Εάν ο αριθμός των περιστατικών υπερβαίνει τα πέντε η μελέτη υπάγεται στην κατηγορία της ερευνητικής κλινικής εργασίας ή της σύντομης αναφοράς. Η έκταση του κυρίως κειμένου δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη των 3.000 λέξεων και η βιβλιογραφία να μην υπερβαίνει τις 20 αναφορές.

5) Βήμα προς βήμα

Παρουσίαση κάποιας ενδιαφέρουσας τεχνικής, με το απαραίτητο οπτικό υλικό, λεζάντες εικόνων, και περιορισμένης έκτασης κείμενο (όχι περισσότερο από 1.500 λέξεις), στην

Author Guidelines

Submitted manuscripts should comply with the Instructions to Authors and be accompanied by a cover letter from the authors, the details of which are set out below.

Manuscript types

1) Editorials

Short articles commenting on or reviewing current issues, which are written following an invitation by the Editor.

2) Research and Clinical Studies

These are original clinical or basic research articles, prospective or retrospective. The main text should be limited to 4,000 words with up to 40 references.

3) Reviews

The recent developments in an important clinical problem and the experience of the authors are presented, while at the same time the conclusions of a series of research studies or interesting cases treated by the authors may be mentioned. The length of the main text should be no more than 5,000 words and the references should be at least 30 and up to 50.

4) Case reports

Detailed description of unique or rarely reported clinical entities or application of new diagnostic methods or therapeutic interventions of one to five cases. If the number of the cases presented is higher than five then the manuscript should be submitted as an original clinical study or short communication. The text should be limited to 3,000 words, with up to 20 references.

5) Step by step

Presentation of some interesting technique, with the visual material required, image captions, and limited text (no more than 1,500 words), in which the technique will be described step by step with corresponding images for each step.

οποία θα περιγράφεται βήμα προς βήμα η τεχνική με τις αντίστοιχες εικόνες για κάθε βήμα.

6) Γράμμα προς τον εκδότη

Περιέχει κρίσεις για δημοσιευμένες μελέτες στο περιοδικό. Η έκταση του κυρίως κειμένου δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη των 1.000 λέξεων και η βιβλιογραφία να μην υπερβαίνει τις 5 αναφορές.

Προετοιμασία της εργασίας

Οι εργασίες υποβάλλονται μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στη διεύθυνση iatrikizs@hcavs.gr μαζί με συνοδευτική επιστολή, η οποία απευθύνεται στον Διευθυντή Σύνταξης. Στην επιστολή αναφέρονται: ο τίτλος και η κατηγορία της εργασίας, ότι η τελευταία δεν έχει μερικώς ή πλήρως δημοσιευτεί και δεν έχει υποβληθεί ταυτόχρονα για δημοσίευση σε άλλο έντυπο ή ηλεκτρονικό μέσο, ότι η μελέτη διεξήχθη σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία που διέπει την διαχείριση των ζώων, ότι όλοι οι συγγραφείς έχουν διαβάσει και αποδεχτεί το κείμενο της εργασίας και ότι σε περίπτωση αποδοχής για δημοσίευση τα πνευματικά δικαιώματα ανήκουν στην Ι.Ζ.Σ. Κατά την υποβολή της, η εργασία λαμβάνει έναν Αριθμό Αναφοράς που κοινοποιείται στον υπεύθυνο αλληλογραφίας, ο οποίος τον χρησιμοποιεί σε κάθε επικοινωνία του με το περιοδικό. Κάθε εργασία υποβάλλεται στην Ελληνική ή στην Αγγλική γλώσσα, σε αρχείο doc ή docx (MS Word).

Σε αυτή περιλαμβάνονται κατά σειρά:

1. (α) ο τίτλος της εργασίας με πεζά έντονα γράμματα (Bold), (β) τα ονόματα των συγγραφέων (επίθετο, αρχικό μικρού ονόματος και προαιρετικά του πατρώνυμου), (γ) το επάγγελμα και οι τίτλοι των συγγραφέων, ο διαχωρισμός των οποίων γίνεται με αριθμητικούς εκθέτες, (δ) το όνομα, η ταχυδρομική και η ηλεκτρονική διεύθυνση, καθώς και το τηλέφωνο του υπευθύνου αλληλογραφίας, το όνομα του οποίου επισημαίνεται και με αστερίσκο (*), (ε) ο βραχύς τίτλος της εργασίας, μέχρι σαράντα χαρακτήρες.
2. **Περίληψη και λέξεις ευρετηρίου**
Η έκτασή της δεν θα πρέπει να είναι μεγαλύτερη από 300 λέξεις, στην ίδια σελίδα με τον τίτλο. Δομημένες περιλήψεις απαιτούνται για όλους τους τύπους των εργασιών, εκτός του γράμματος προς τον εκδότη. Η δομή πρέπει να είναι σύμφωνη με τη δομή της εργασίας (βλ. παρακάτω). Κάτω από την περίληψη αναφέρονται από τρεις έως πέντε λέξεις ευρετηρίου, οι οποίες πρέπει να αντιστοιχούν στους διεθνείς όρους του MeSH (Medical Subject Headings, <https://meshb.nlm.nih.gov/search>) και να αποδίδονται στα ελληνικά σύμφωνα με

6) Letter to the Editor

They are commentaries referred to articles published by the journal. Their length should be limited to 1,000 words, with up to 5 references.

Preparation of the manuscript

Manuscripts must be submitted via email to iatrikizs@hcavs.gr accompanied by a cover letter, addressed to the Editor-In-Chief. The letter should state: the title and the type of manuscript, that the latter has not been partially or fully published and has not been simultaneously submitted for publication in another printed or electronic medium, that the study was conducted in accordance with national legislation governing the management of animals, that all authors have read and accepted the text of the manuscript and that in case of acceptance for publication the copyright belongs to H.J.C.A.M. On submission, the manuscript receives a Reference Number which is communicated to the corresponding author, who uses it in all communications with the journal. Manuscripts are submitted in Greek or English, in a doc or docx (MS Word) file.

Manuscript should include:

1. (a) the title in bold lowercase letters, (b) the names of the authors (their surnames, the initials of their first name and optionally their patronymic), (c) affiliations of all authors, separated by numerical superscripts, (d) the name, postal and electronic address, as well as the telephone number of the corresponding author, whose name is also marked with an asterisk (*), and (e) the short title of the manuscript, consisting of up to forty characters.
2. **Abstract and keywords**
Abstracts must be up to 300 words on the same page as the title. Structured abstracts are required for all types of manuscript except letters to the editor. The structure must be in line with the structure of the manuscript (see below). Three to five keywords should be provided below the abstract. Keywords should correspond to the international terms of MeSH (Medical Subject Headings, <https://meshb.nlm.nih.gov/search>) and be rendered in Greek.
3. **Main text**
Research/clinical studies should include:
i) *Introduction*: It should provide enough per-

την επίσημη ιατρική ορολογία.

3. Κυρίως κείμενο

Οι ερευνητικές/κλινικές εργασίες πρέπει να περιλαμβάνουν:

i) *Εισαγωγή*: Περιλαμβάνει συνοπτική περιγραφή της υπάρχουσας γνώσης και τον σκοπό της μελέτης με σαφήνεια.

ii) *Υλικά και μέθοδοι*: Περιλαμβάνουν την περιγραφή του τρόπου λήψης των υλικών ή/και της επιλογής των ζώων που συμμετείχαν στη μελέτη, καθώς και τη σαφή περιγραφή της μεθοδολογίας που εφαρμόστηκε και τις μεθόδους στατιστικής ανάλυσης που χρησιμοποιήθηκαν. Σε περίπτωση μελετών που αφορούν στη χρήση πειραματοζώων πρέπει να αναφέρεται ο αριθμός της άδειας πειραματισμού από την αρμόδια Κτηνιατρική Αρχή. Σε περίπτωση κλινικών περιστατικών πρέπει να λαμβάνεται η συγκατάθεση του ιδιοκτήτη του ζώου.

iii) *Αποτελέσματα*: Πρέπει να παρουσιάζονται με λογική σειρά, να είναι σχετικά με το στόχο της έρευνας, να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της και να αποφεύγονται οι επαναλήψεις στο κείμενο. Οι πίνακες και τα διαγράμματα είναι επιθυμητά ώστε να περιορίζεται η έκταση του κειμένου.

iv) *Συζήτηση*: Σε αυτή σχολιάζονται τα σημαντικότερα ευρήματα της εργασίας. Συζητούνται τα αποτελέσματα σε σχέση με το σκοπό της εργασίας που καθορίστηκε στην εισαγωγή. Εάν υπάρχουν ευρήματα που δεν αναμένονταν ή είναι αντίθετα με την αρχική υπόθεση, γίνεται προσπάθεια να εξηγηθούν. Η συζήτηση δεν πρέπει να είναι μια απλή επανάληψη των αποτελεσμάτων. Ευρήματα που δεν περιγράφηκαν στα αποτελέσματα δεν πρέπει να αναφέρονται και να σχολιάζονται στη συζήτηση. Πρέπει να γίνεται σύγκριση με τα αποτελέσματα άλλων ερευνών παράλληλα με την αναφορά των ευρημάτων της εργασίας, όπως αυτά προκύπτουν από τα αποτελέσματά της. Τέλος, πρέπει να δίνονται τα συμπεράσματα της εργασίας και η πιθανή εφαρμογή στην κλινική πράξη.

Οι βιβλιογραφικές ανασκοπήσεις κεφαλαιοποιούνται ελεύθερα με βάση τις επιλογές των συγγραφέων.

Οι ενδιαφέρουσες περιπτώσεις πρέπει να επιμερίζονται σε εισαγωγή, περιγραφή περιστατικού και συζήτηση.

Τα άρθρα βήμα προς βήμα και τα γράμματα προς τον εκδότη δεν επιμερίζονται σε τμήματα.

4. Σύγκρουση συμφερόντων

Οι συγγραφείς υποχρεούνται να αποκαλύπτουν κάθε πιθανή οικονομική σύγκρουση συμφερόντων, για παράδειγμα ιδιοκτησία ευρεσιτεχνιών, ιδιοκτησία μετοχών, συμβούλους ή αμοιβές ομιλητών. Τέτοιου είδους οικονομικές ρυθμίσεις με εταιρίες που είναι άμεσοι ανταγωνιστές για οποιοδήποτε προϊόν το οποίο περιλαμβάνεται στη δημοσίευση θεωρείται επίσης σύγκρουση συμφερόντων. Σε περίπτωση απουσίας σύγκρουσης συμφε-

rent information on the topic and a clear statement of the purpose of the study.

ii) *Materials and methods*: There should be a description of how the materials were obtained and/or how the animals that participated in the study were selected, as well as a clear description of the methodology applied and the methods of statistical analysis used. In the case of studies involving the use of laboratory animals, the approval number by the competent Veterinary Authority must be mentioned. If clinical cases are involved, a sample of the owner's informed consent should be provided.

iii) *Results*: They must be presented in a rational order, be relevant to the aim of the research, meet the requirements of the research and avoid repetitions in the text. Tables and diagrams are desirable in order to limit the length of the text.

iv) *Discussion*: In this the most important findings of the work are commented on. The results are discussed in relation to the aim of the study stated in the introduction. If there are findings that were not expected or are contrary to the original hypothesis, an attempt to explain them should be made. The discussion should not be a simple repetition of the results. Findings not described in the results should not be mentioned and commented on in the discussion. A comparison with the results of other research should be made, alongside reporting the findings of the study as they emerge from its results. Finally, the conclusions of the study and the possible application in clinical practice must be given.

Reviews are capitalized freely based on the authors' choices.

Case reports should be comprised by introduction, description and discussion.

Step-by-step articles and letters to the editor are not subdivided into sections.

4. Conflict of interest

Authors are required to disclose any potential financial conflict of interest, for example patent ownership, stock ownership, consultancies or speaker fees. Such financial arrangements with companies that are direct competitors for any product featured in the publication are also considered a conflict of interest. In case of absence of conflicts, at this point it is stated: «The authors declare that there is no conflict of interest».

5. Acknowledgments

ρόντων, στο σημείο αυτό γράφεται «Οι συγγραφείς δηλώνουν ότι δεν υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων».

5. Ευχαριστίες

Πρέπει να απευθύνονται σε εκείνους που είχαν πραγματική συμβολή στην εργασία

6. Βιβλιογραφικές αναφορές

Οι αναφορές προετοιμάζονται χρησιμοποιώντας τα πρότυπο Harvard. Εφόσον κάποια αναφορά αναφέρεται σε εργασία στην ελληνική γλώσσα, μπορεί να γραφεί στα ελληνικά, ακολουθώντας την ίδια σειρά αναγραφής ονομάτων, χρονολογίας, τίτλου κλπ.

Οι αναφορές μέσα στο κείμενο παρουσιάζονται με τα ονόματα συγγραφέων και ακολουθεί το έτος δημοσίευσης (π.χ. Jones 1997, Gregory 1999). Όπου υπάρχουν δύο συγγραφείς, θα πρέπει να συμπεριληφθούν και οι δύο μαζί με την χρονολογία (π.χ. Pascoe & Bennett 1999). Όπου υπάρχουν τρεις ή περισσότεροι συγγραφείς, το όνομα του πρώτου συγγραφέα που ακολουθείται από et al. (π.χ. Williams et al. 2016). Οι συγγραφείς είναι υπεύθυνοι για την ακρίβεια και την πληρότητα των αναφορών. Μη δημοσιευμένες παρατηρήσεις, προσωπικές ανακοινώσεις, υποβληθέντα έγγραφα που δεν έχουν ακόμη γίνει δεκτά και περιλήψεις δεν πρέπει να εμφανίζονται στο τμήμα αναφορών.

Παραδείγματα βιβλιογραφικών αναφορών στον κατάλογο:

Άρθρο περιοδικού

Tangner CH, Hobson HP (1982) A retrospective study of 20 surgically managed cases of collapsed trachea. *Vet Surg* 11, 146-149.

Savvas I, Rallis T, Raptopoulos D (2009) The effect of pre-anaesthetic fasting time and type of food on gastric content volume and acidity in dogs. *Vet Anaesth Analg* 36, 539-546.

Watson A, Hughes P, Harris M et al. (2001) Measurement of twitch transdiaphragmatic, esophageal, and endotracheal tube pressure with bilateral anterolateral magnetic phrenic nerve stimulation in patients in the intensive care unit. *Crit Care Med* 29, 1325-1331.

Βιβλίο

Broadbelt DC, Flaherty D, Pettifer GR (2015) Anesthetic Risk and Informed Consent. In: K. A. Grimm et al., eds. *Veterinary Anesthesia and Analgesia*. 5th ed. John Wiley & Sons, Ames, pp. 11–22.

Μπορείτε να κατεβάσετε το αρχείο csl με το στυλ των αναφορών, που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε με τις περισσότερες εφαρμογές διαχείρισης αναφορών.

They should be addressed to those who have made a real contribution to the study.

6. References

References should be prepared using the Harvard style. If a reference refers to a study in the Greek language, it can be written in Greek, following the same order of writing names, date, title, etc.

References in the text are presented with the names of authors and the year of publication (e.g. Jones 1997, Gregory 1999). Where there are two authors, both should be included with an ampersand, along with the year of publication (e.g. Pascoe & Bennett 1999). Where there are three or more authors, there should be the first author's name followed by et al. (e.g. Williams et al. 2016). The authors are responsible for the accuracy and completeness of the references. Unpublished observations, personal communications, submitted papers not yet accepted, and abstracts should not appear in the references section.

The reference list includes the bibliographic references in alphabetical order (by author), with the authors' surnames and initials, the year, the full title of the article, the official abbreviation of the journal title (according to Index Medicus), the volume and the first and last page of the article. Book chapters are listed as follows: author names, year, chapter title, book title, editor (or editors), edition, publisher, town, and first and last page of the chapter.

Examples of references:

Journal article

Tangner CH, Hobson HP (1982) A retrospective study of 20 surgically managed cases of collapsed trachea. *Vet Surg* 11, 146-149.

Savvas I, Rallis T, Raptopoulos D (2009) The effect of pre-anaesthetic fasting time and type of food on gastric content volume and acidity in dogs. *Vet Anaesth Analg* 36, 539-546.

Watson A, Hughes P, Harris M et al. (2001) Measurement of twitch transdiaphragmatic, esophageal, and endotracheal tube pressure with bilateral anterolateral magnetic phrenic nerve stimulation in patients in the intensive care unit. *Crit Care Med* 29, 1325-1331.

Book

7. Πίνακες

Οι πίνακες αριθμούνται με αραβικούς αριθμούς με τη σειρά εμφάνισής τους στο κείμενο. Δεν πρέπει να περιλαμβάνονται πίνακες οι οποίοι δεν αναφέρονται μέσα στο κυρίως κείμενο. Οι πίνακες πρέπει να είναι αυτόνομοι και επαρκώς επεξηγηματικοί, ώστε να μπορούν να διαβαστούν και να αποδίδουν νόημα ανεξαρτήτως του κυρίως κειμένου. Στο επάνω μέρος φέρουν τον αριθμό τους (π.χ. Πίνακας 1) και στη συνέχεια τον τίτλο τους με πεζά γράμματα. Εφόσον υπάρχουν επεξηγήσεις που βοηθούν στην κατανόηση του πίνακα εμφανίζονται ως υποσημειώσεις και σημαίνονται με σύμβολα ως εκθέτες.

8. Εικόνες

Οι φωτογραφίες, τα σχήματα και τα διαγράμματα ανήκουν στις «εικόνες». Οι εικόνες αριθμούνται με αραβικούς αριθμούς με τη σειρά εμφάνισής τους στο κείμενο. Οι εικόνες πρέπει να αποστέλλονται σε μορφή jpeg ή tiff και η ανάλυσή τους να είναι τουλάχιστον 300dpi. Οι λεζάντες των εικόνων αναφέρονται μετά τους πίνακες. Σε κάθε λεζάντα πρέπει να αναφέρεται η πηγή της εικόνας, εκτός αν αυτή προέρχεται από το προσωπικό αρχείο των συγγραφέων.

Φάρμακα, μονάδες μέτρησης, συντομογραφίες

Οι φαρμακευτικές ουσίες αναφέρονται με βάση τη δραστική ουσία τους και όχι με την εμπορική ονομασία τους. Την πρώτη φορά που εμφανίζονται στο κείμενο ακολουθεί σε παρένθεση η εμπορική ονομασία του σκευάσματος που χρησιμοποιήθηκε και η εταιρεία παρασκευής (εμπορική επωνυμία ή ονομασία προϊόντος, εταιρεία, πόλη και κράτος). Η δόση, η οδός χορήγησης και η συχνότητα χορήγησης των ουσιών που χορηγήθηκαν πρέπει να τοποθετούνται σε παρένθεση μέσα στο κείμενο. Οι μονάδες μέτρησης των διάφορων μεγεθών ακολουθούν το διεθνές σύστημα (SI) (π.χ. mg kg⁻¹). Για τη χρησιμοποίηση οποιασδήποτε συντομογραφίας, πρέπει προηγουμένως να έχει χρησιμοποιηθεί ολογράφως την πρώτη φορά που συναντάται στο κείμενο, κατά την οποία η συντομογραφία τοποθετείται μέσα σε παρένθεση.

Όλες οι εργασίες που υποβάλλονται για δημοσίευση στο περιοδικό κρίνονται από τουλάχιστον δύο κριτές, οι οποίοι είναι ειδικοί για το θέμα επιστήμονες και δεν γνωρίζουν τα ονόματα των συγγραφέων. Για το σκοπό αυτό, οι συγγραφείς πρέπει να παραλείπουν από το κυρίως κείμενο οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να αποκαλύψει την προέλευση ή τα ονόματα των συγγραφέων. Οι συγγραφείς ειδοποιούνται σε εύλογο χρονικό διάστημα για την αποδοχή ή απόρριψη της εργασίας για δημοσίευση. Σε περίπτωση σοβαρής διαφωνίας μεταξύ των δύο κριτών, η εργασία αποστέλλεται για κρίση σε τρίτο κριτή. Η τελική απόφαση παραμένει στη Δ.Σ. Εφόσον απαιτούνται τροποποιήσεις ή διευκρινίσεις, η εργασία μαζί με τις παρατηρήσεις των κριτών επιστρέφεται

Brodbeck DC, Flaherty D, Pettifer GR (2015) Anesthetic Risk and Informed Consent. In: K. A. Grimm et al., eds. *Veterinary Anesthesia and Analgesia*. 5th ed. John Wiley & Sons, Ames, pp. 11–22.

You may download the csl file with the journal style, which you can use with most of the citation management applications.

7. Tables

Tables are numbered consecutively with Arabic numerals, in the order of their appearance in the text. Tables that are not mentioned in the main text should not be included. Tables should be self-contained and sufficiently self-explanatory so that they can be read and made sense independently of the main text. At the top there is their number (e.g. Table 1) and then their title in lowercase letters. If there are explanations that can help the reader understand the table content, they should appear as footnotes and be marked with superscript symbols.

8. Figures

Figures, graphs, diagrams, etc. are “figures”. Figures are numbered with Arabic numerals as cited in the text. Figures are submitted in jpeg or tiff file format, with a resolution of at least 300dpi. Figure legends should be provided after tables. In each legend the source of the image must be stated, unless the authors hold the copyright.

Drugs, units of measurement, and abbreviations

Drugs are referred with the name of their active ingredient and not their commercial name. The first time they appear in the text they are followed by their generic name and manufacturer in brackets (trade name or name of product, company, city and state). Dose, route and frequency of administration must be presented in brackets in the text. Units should follow the international system (SI) (e.g. mg kg⁻¹). Any abbreviation used should be spelled out the first time appeared in the text followed by the abbreviation in brackets.

All manuscripts submitted to the journal are reviewed by a minimum of two reviewers, who are experts on the field and are unaware of authors' names. To ensure blind reviewing, authors should omit any details of their names or affiliations. Au-

στον υπεύθυνο αλληλογραφίας. Εφόσον οι συγγραφείς τροποποιήσουν την εργασία τους ή/και απαντήσουν στις παρατηρήσεις των κριτών, την επανυποβάλλουν σε διάστημα τεσσάρων εβδομάδων. Εφόσον η εργασία γίνει αποδεκτή για δημοσίευση, αποστέλλεται από τη Δ.Σ. σε μεταφραστή, για να την αποδώσει στη δεύτερη γλώσσα του περιοδικού. Την ευθύνη για το τελικό μεταφρασμένο κείμενο την έχουν οι συγγραφείς της εργασίας. Το κείμενο αυτό αποστέλλεται προς έγκριση στον υπεύθυνο αλληλογραφίας, ο οποίος πρέπει να το επιστρέψει με τις τυχόν διορθώσεις σε διάστημα δύο εβδομάδων. Τα δύο τελικά κείμενα, ελληνικό και αγγλικό, αποστέλλονται στον υπεύθυνο αλληλογραφίας από το τυπογραφείο προκειμένου να πραγματοποιήσει τον τελικό έλεγχο. Μετά το στάδιο αυτό δεν επιτρέπεται καμία αλλαγή στο κείμενο. Ανάτυπα δεν διατίθενται, αλλά τα τελικά κείμενα μετά τον τυπογραφικό έλεγχο αποστέλλονται στον υπεύθυνο αλληλογραφίας σε ηλεκτρονική μορφή (αρχείο pdf).

Τελευταία τροποποίηση: Ιούλιος 2022

thors are notified of acceptance or rejection of the manuscript for publication within a reasonable period of time. In case of serious disagreement between the two reviewers, the manuscript will be sent to a third reviewer. The final decision is upon the Editor. If modifications or clarifications are required, the manuscript together with the reviewers' comments is returned to the corresponding author. If the authors modify their paper and/or respond to the reviewers' comments, they will have to resubmit within four weeks. Once the manuscript is accepted for publication, it is sent by the Editor to a translator, to have it translated into the second language of the journal. The authors of the paper are responsible for the final translated manuscript. The translated manuscript will be sent for approval to the corresponding author and it should be returned to the journal within a 2 week period. The two final proofs, Greek and English, are sent to the corresponding author for the final corrections. After this stage no changes are allowed in the text. Reprints are not available, but a copy of the final manuscript will be provided via email to the corresponding author (pdf file).

Updated July, 2022

ΞΑΝΑ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΑΝΗΚΩ

Πριν τη συνταγογράφηση συμβουλευθείτε την Περίληψη Χαρακτηριστικών του Προϊόντος που μπορείτε να δείτε σκανάροντας τον παρακάτω QR code.

Όλα τα εμπορικά σήματα αποτελούν ιδιοκτησία της Zoetis Services LLC ή συνδεδεμένης εταιρείας ή δικαιοπάροχου, εκτός εάν επισημαίνεται διαφορετικά. ©2021 Zoetis Services LLC.

Με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματος. MM-14876.

Zoetis Hellas S.A. Φραγκοκλησιάς 7, Μαρούσι 151 25, Αττική, www.zoetis.gr, Τηλ.: 210 67 91 900, Fax: 210 67 48 010

zoetis

Αιματολογικός Αναλυτής ProCyte One

IDEXX

Ο πιο απλός τρόπος για να αποκτήσετε μια αξιόπιστη αιματολογική εξέταση στην κλινική σας.

Ο αιματολογικός αναλυτής ProCyte One διαθέτει επαναστατική τεχνολογία που παρέχει αξιόπιστα αποτελέσματα ποιότητας ενός εργαστηρίου με πρωτοφανή απλότητα στη χρήση και αποτελεσματικότητα.

Διατίθεται από
Κτηνιάτρους

Brit

GRAIN FREE VETERINARY DIET

brit-petfood.gr

GASTROINTESTINAL
HYPOALLERGENIC
STRUVITE
JOINT & MOBILITY
OBESITY
RENAL
DIABETES
HEPATIC
RECOVERY

KTENAS
group

Αποκλειστικός Αντιπρόσωπος Ελλάδας
Αγίας Παρασκευής 114^Α, Χαλάνδρι 152 32,
(+30) 210 6854 300, info@ktenasgroup.gr, ktenasgroup.gr

SUPERPREMIUM CAT FOOD

FRESH MEAT FORMULA

NO
GMO
SOY
COLOURANTS
PRESERVATIVES

ΥΠΟΑΛΛΕΡΓΙΚΗ SUPERPREMIUM ΤΡΟΦΗ
ΓΙΑ ΓΑΤΕΣ ΧΩΡΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΑ
ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΒΟΤΑΝΑ ΚΑΙ ΠΡΟΒΙΟΤΙΚΑ

Υπέροχη γεύση
& Ακαταμάχητο άρωμα

Φυσικά Αντιοξειδωτικά

Υγεία του Πεπτικού Συστήματος
& Έλεγχος του Βάρους

Υγεία του Ουροποιητικού
Συστήματος

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

brit-petfood.gr

Αγίας Παρασκευής 114⁹, Χαλάνδρι 152 32
(+30) 210 6854 300
info@ktenasgroup.gr
ktenasgroup.gr

**“Μια μικρή δόση για την γάτα,
ένα τεράστιο άλμα στον
εμβολιασμό των γατών”**

..... **NEO** 0.5 mL ...

To PUREVAX Rabies παραμένει στο 1mL

FORTIFLORA® Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Τώρα σε **δύο διαφορετικές μορφές**,
σκόνη που διασκορπίζεται πάνω στην τροφή
και **εύγευστα μασώμενα δισκία**.
Ίδια δύναμη, διαφορετικές μορφές!

 PURINA®
PRO PLAN®

FortiFlora®

NEO

Μασώμενα
δισκία - εύγευστα
& εύκολα
στη χρήση

Επισκεφτείτε τη νέα επιστημονική μας πλατφόρμα

vetcenter.purina.gr

 PURINA®

Your Pet, Our Passion.™

1-2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2023
12ο FORUM

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΖΩΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ PORTO PALACE, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Γηριατρική⁺ του Σκύλου και της Γάτας

Ελληνική Εταιρεία Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς
Hellenic Companion Animal Veterinary Society

www.hcavs.gr